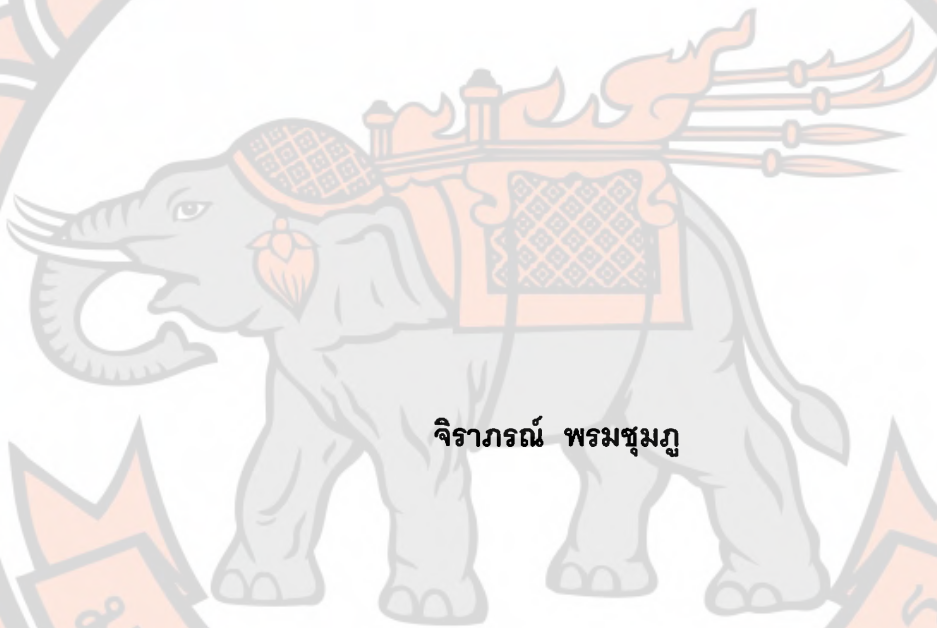

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore
ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จิราภรณ์ พรมชุ่มภู

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์ อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ รวมทั้งคณะกรรมการ ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษา และข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล นายวันชัย แจ่มนาม ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 และ นางศิริพร พรหมมณี ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านท่าข้าม ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไข และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี อำเภอแก่งไสภา จังหวัดพิษณุโลก และโรงเรียนบ้านปากยาง อำเภอแก่งไสภา จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้า มอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณของบิดามารดา บุรพคุณอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน วิชาความรู้ ให้ความเมตตาผู้ศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอด ซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การค้นคว้าอิสระ เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จิราภรณ์ พรหมมณี

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	จิราภรณ์ พรหมขุมภู
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้ การเสริมต่อการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้

ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 คน ของโรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test แบบ One sample

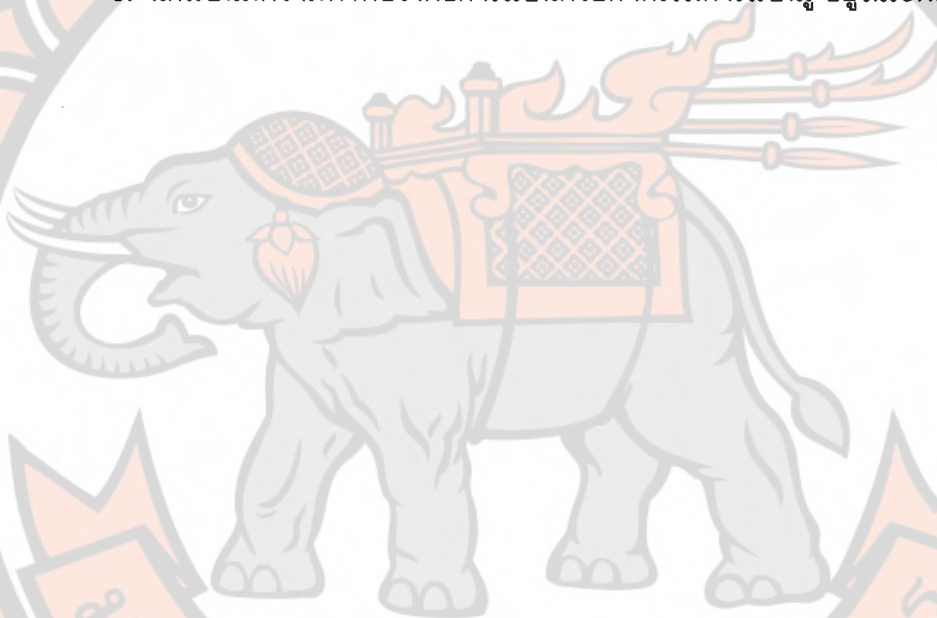
ผลการวิจัย พบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ประกอบไปด้วยกระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ใน 4 ขั้นตอน คือ 1) การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยขั้นตอนนี้จะมีการใช้เทคนิค Coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน 2) การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการใช้คำถามและการการคิดต่างๆ ควบคู่กัน 3) การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน

และเทคนิคการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม 4) การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติ โดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) และมีประสิทธิภาพ 83.20/82.49

2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

Title THE DEVELOPMENT LEARNING ACTIVITY BY USING A SCAFFOLDING OF LEARNING BY THARP AND GILLIMORE TO ENHANCE A COMPREHENSIVE READING FOR GRADE 3 STUDENT

Author Jiraporn Phromchumpoo

Advisor Associate Professor Chaiwat Sutthirat, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2016

keywords Learning Activity, Scaffolding, Reading Comprehensive

ABSTRACT

This study has aimed to create and find the performing learning activity by Tharp and Gillimore using a learning to enhance a comprehensive reading for grade 3 student which follow the criteria of 75/75 to compared the performance of comprehensive reading after the used of learning activity with 75 percentages threshold and the satisfaction for student by used additional learning activity.

This study follow 3 steps: 1) find and create a performance of additional learning activity 2) study of a result of a scaffolding of learning for grade 3 student at Kangkularsamakkee School within 5 week (fig. 16 hour) and 3) Study the satisfaction for student. Tools that used to evaluation a test of an ability of comprehensive reading and Satisfaction measuring used analysis statistic of find an average ($\bar{X}$) standard deviation (S.D.) and t-test One sample.

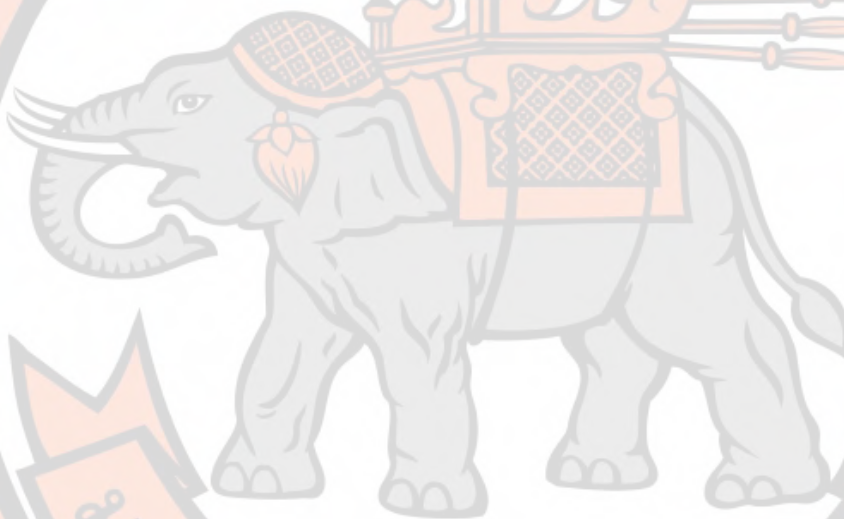
These study result:

1. The study of result of a scaffolding of learning by Tharp and Gillimore by 4 activity, 1) use a scaffolding of learning by Tharp and Gillimore by Getting help from more knowledgeable people by coaching technique of comprehensive reading of another student by Grade 4 student assist through program, 2) use a scaffolding of learning by Tharp and Gillimore by self-study by let student check the correctness of another student's comprehensive reading, 3) use a scaffolding of learning by Tharp and Gillimore by do it

automatically by student check the another student's comprehensive reading, and 4) use a scaffolding of learning by Tharp and Gillimore to reinforce. the automotive process self-learning from second and third session to make an effectiveness through 3 sessions as above mentioned, student make a highest point of a result by $\bar{X} = 4.70$ and the performance point is 83.20/82.49.

2. The student acquired the comprehensive reading after used learning activity with higher than 75 percent threshold with the defined significantly of statistic at .05.

3. The student have highly satisfaction result of learning activity.

มหาวิทยาลัยนเรศวร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
	แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้.....	20
	แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ.....	43
	แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	51
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	61
	ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้.....	61
	ขั้นตอนที่ 2 เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	71
	ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้.....	75
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	81
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริม ต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความ สามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75.....	82
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังได้รับการ จัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อ การเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore.....	87
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริม ต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริม ความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3.....	89
5 บทสรุป.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	91
การอภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	96
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	103
ประวัติผู้วิจัย.....	182

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	62
2	แสดงโครงสร้างของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	73
3	แสดงระยะเวลาการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore.....	74
4	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อ การเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับ ใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	82
5	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	87
6	แสดงผลการทดสอบการแจกแจงแบบปกติของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน โดยใช้สถิติ Shapiro-Wilk กรณีกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 50 คน.....	88
7	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความ ของ นักเรียนหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore.....	88
8	แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore.....	89

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1	แสดงกระบวนการเสริมต่อความรู้สี่ขั้น Four-stage scaffolding process.....	26
2	แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ในขั้นตอนที่ 1 การได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า (เทคนิค Coaching).....	180
3	แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ในขั้นตอนที่ 2 การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง (เทคนิคการใช้คำถามและเทคนิคการคิดต่างๆ).....	180
4	แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimor ในขั้นตอนที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว (เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียน).....	181
5	แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ในขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติอย่างเป็นอัตโนมัติ (เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด).....	181

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต มนุษย์จึงจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งนอกเหนือจากปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ การสื่อสารถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เพราะการสื่อสารนั้นสามารถที่จะทำให้บุคคลเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกันเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการจะสื่อสาร ซึ่งในยุคปัจจุบันถือได้ว่าเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและความทันสมัยผู้คนสามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ได้อย่างง่ายดายผ่านเพียงปลายนิ้วด้วยความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสาร จึงทำให้การรับรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารต่างๆ มีความสะดวกรวดเร็ว ทำให้ผู้คนนั้นสามารถที่จะรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างง่ายดายและสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการที่บุคคลนั้นสามารถที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว นั้นมีทั้งข้อดีและข้อเสียกล่าวคือ หากมองในแง่ของประโยชน์ การสื่อสารนั้นมีประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม คือทำให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างฉับไวง่ายดายแต่ในทางกลับกันหากผู้รับสารหรือรับข้อมูลนั้นมีการอ่านข้อมูลหรือรับข้อมูลข่าวสารโดยขาดการคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองก็อาจจะทำให้ความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวนั้นถูกบิดเบือนและผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง ก่อให้เกิดความเสียหายและเข้าใจผิดระหว่าง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังนั้นการรับสารโดยผ่านการอ่านที่มีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็น เป็นอย่างยิ่งต่อการรับข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่อย่างหลากหลายในปัจจุบัน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24(3) ได้ให้ความสำคัญของการอ่าน โดยกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดความใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 13) ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวโดยระบุสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระ

ภาษาไทยด้านการอ่านไว้ให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 7)

การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ การนำไปใช้ในการดำรงชีวิต เป็นเสมือนกุญแจที่จะนำไปสู่ความกระจ่างในเรื่องราวเหตุการณ์ หรือปัญหานั้นับประการ เป็นทักษะที่จะช่วยปรับคนปรับขยายประสบการณ์ ทั้งยังช่วยให้คนสามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และสร้างความเพลิดเพลินจากการอ่านอีกด้วย (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 189) ซึ่งการอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เข้าใจจุดมุ่งหมายสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ความคิดเห็นที่ผู้เขียนต้องการแสดงต่อผู้อ่านตลอดจนวินิจฉัยคุณค่าที่ตนอ่านได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการคิดและประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ เพื่อใช้ในการคาดเดาความหมายจากเรื่องที่อ่าน (ทศนา แชนณี, 2544, หน้า 101; นภเนตร ธรรมบวร, 2549, หน้า 177) ซึ่งจากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าการอ่านจับใจความนั้นถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นเป็นอย่างมากสำหรับผู้อ่านในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคที่มีข้อมูลข่าวสารอยู่อย่างแพร่หลายเพราะจะทำให้ผู้อ่านนั้นสามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง จุดมุ่งหมาย สาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ความสามารถในการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากกับผู้อ่านในยุคปัจจุบันซึ่งรวมไปถึงนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาด้วย เพราะผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยที่กำลังใฝ่เรียนรู้และอยากรู้อยากเห็นกับสิ่งรอบๆ ตัวและสามารถที่จะรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วจึงควรจะต้องมีทักษะในการอ่านจับใจความที่ดีเพื่อที่จะสามารถกลั่นกรองของมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ว่าการอ่านจับใจความสำคัญจะมีความสำคัญเพียงใดแต่จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (NT) ของผู้เรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี ปีการศึกษา 2558 พบว่า ด้านภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ การตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง ดู อ่าน การบอกเล่าเรื่องราวที่ได้จากการฟัง ดู อ่านอย่างง่าย การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟัง ดู อ่าน และการสื่อสารความรู้ ความเข้าใจ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังดูอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย 46.64 ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 จากข้อมูลข้างต้นทำให้ประเมินได้ว่าขณะนี้ทักษะความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำจึงจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาอย่างจริงจังรวมถึงการพัฒนาครูให้สามารถจัดกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านจับใจความ

จากปัญหาดังกล่าวผู้ศึกษาจึงได้ศึกษากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ซึ่งเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกการอ่านจับใจความ

ให้กับผู้เรียนได้เพราะกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะอ่านจับใจความและฝึกฝนการอ่านจับใจความ โดยผ่านขั้นตอน หลักๆ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่หนึ่ง เสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับความรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่าในเรื่องของการอ่านจับใจความ ขั้นที่สอง เสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะฝึกฝนในเรื่องของการอ่านจับใจความด้วยตนเอง ขั้นที่สาม การทำให้เกิดความคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนผู้เรียนจะฝึกฝนในเรื่องของการอ่านจับใจความด้วยตนเอง แต่อาจจะมีข้อจำกัดในด้านของเนื้อหาและระยะเวลาในการฝึกฝน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจะอ่านจับใจความได้อย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น และขั้นที่สี่ การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝนในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะฝึกฝนในเรื่องอ่านจับใจความซ้ำในขั้นตอนที่สอง และสามอีกครั้งหนึ่งในเนื้อหาที่มีความแตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านจับใจความได้อย่างเป็นอัตโนมัติ ซึ่งสอดคล้องกับ สมยศ ศรีบรรพต (2548, หน้า 28) ที่สรุปว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ คือการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้สอน หรือผู้ที่มีศักยภาพมากกว่า ซึ่งการช่วยเหลือจะค่อยๆ ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนค่อยๆ เพิ่มความสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองอย่างอิสระแล้วการช่วยเหลือในการทำกิจกรรมนั้นจะลดลงและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Fournier and Graves (2002) ศึกษาการอ่านเรื่องสั้นโดยการใช้อุทศาสตร์เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของวัยรุ่น พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้อุทศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่านมีความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้อุทศาสตร์เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน 19%

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาเห็นว่าการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรได้รับการพัฒนา เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความและเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้การฝึกทักษะการอ่านจับใจความด้วยการใช้กิจกรรมเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก็วิธีหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดีและส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore กับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตการวิจัย

ตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปากยาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 7 คน

เนื้อหา

เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ใช้ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี รหัสวิชา ท 13101 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน จำนวน 20 ชั่วโมง แต่เลือกนำมาใช้เพียง 12 ชั่วโมงจากทั้งหมด โดยพิจารณาความยากง่ายให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเลือกใช้สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5 ประกอบไปด้วยเนื้อหาทั้งหมดจำนวน 4 เรื่องคือ

1. การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นนิทานพื้นบ้าน
2. การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นบทเพลง

3. การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นบทร้อยกรอง

4. การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นข่าว

ตัวแปร

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore กับเกณฑ์ร้อยละ 75

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 7 คน

เนื้อหา

เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ประกอบด้วย

เนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย ของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี รหัสวิชา ท 13101 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน จำนวน 20 ชั่วโมง แต่เลือกนำมาใช้เพียง 12 ชั่วโมงจากทั้งหมด โดยพิจารณาความยากง่ายให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเลือกใช้สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5 ประกอบไปด้วยเนื้อหาทั้งหมดจำนวน 4 เรื่อง คือ

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อที่เป็นนิทานพื้นบ้าน

2. การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อที่เป็นบทเพลง

3. การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อที่เป็นบทร้อยกรอง

4. การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อที่เป็นข่าว

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

2. ตัวแปรตาม ความสามารถในการอ่านจับใจความ

ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 7 คน

เนื้อหา

เนื้อหาในการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ใน 4 ด้าน ตามขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore คือ การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง การทำให้เกิดความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน และการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติ โดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง

ตัวแปร

ความพึงพอใจต่อการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้กระบวนการ Four-Stage Model 4 ขั้นตอน คือ

1. การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า โดยขั้นตอนนี้จะมีการใช้เทคนิค Coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ Coaching คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการฝึกฝนในเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว ซึ่งจะให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจะเป็นผู้อธิบายและแนะนำเกี่ยวกับ การตั้งคำถามการตอบคำถาม การลำดับเหตุการณ์ การคาดคะเนเหตุการณ์และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านแทนครูผู้สอน เพื่อนำไปใช้ในการอ่านจับใจความสำคัญโดยจะผ่านกิจกรรมที่ทำเป็นคู่ ซึ่งจะมีการสลับคู่ในแต่ละกิจกรรมเพื่อไม่ให้ซ้ำกัน โดยจะมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม

2. การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการใช้คำถาม และการคิดดังๆ ควบคู่กัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาหลังจากการได้รับคำถาม

จากครูผู้สอนผ่านการพูดสื่อสารโดยอาจจะเป็นการตอบคำถามหรือการเล่าเกี่ยวกับความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับข้อคำถามที่ได้รับ ซึ่งผ่านกิจกรรมเกมตอบคำถามโดยให้ผู้เรียนตอบคำถามเป็นรายบุคคลหรืออาจจะมีการสุ่มถามแบบเจาะจงโดยให้ผู้เรียนถ่ายทอดคำตอบออกมา ผ่านการใช้คำถามของครูโดยผู้เรียนจะใช้วิธีการคิดต่างๆ เพื่อสื่อสารคำตอบของตนเองให้ครูและเพื่อนๆ ในชั้นเรียนได้ทราบเพื่อสามารถที่จะตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งในชั้นตอนนี้จะมีครูเป็นผู้ที่คอยแนะนำช่วยเหลือและทบทวนเกี่ยวกับเนื้อหาของการอ่านจับใจความสำคัญเกี่ยวกับการตั้งคำถาม การตอบคำถาม การลำดับเหตุการณ์ การคาดคะเนเหตุการณ์และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วก่อนหน้าเพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้น

3. การทำให้เกิดความคล่องแคล่วและความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องสามารถตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความของเพื่อน ที่ทำผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องโดยทำการตรวจสอบว่าเพื่อนตอบคำถามถูกหรือไม่ และให้คำแนะนำในการแก้ไขหรือปรับปรุง และเทคนิคต่อมา คือ การสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม ให้โอกาสผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการที่เกิดขึ้น โดยให้ผู้เรียนได้เล่า หรือตอบคำถามในสิ่งที่รู้ โดยในชั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มซึ่งครูจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ หรือการนำเสนอผลงาน เป็นต้นเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องราวที่ได้รับ และสามารถที่จะถ่ายทอดออกมาผ่านกระบวนการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและชี้แนะแนวทางในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนซึ่งอาจจะมีการทบทวนเนื้อหาหากผู้เรียนยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องและชัดเจนเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

4. การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้เรียนฝึกซ้ำๆ ผ่านกระบวนการในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถฝึกฝนความสามารถในการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยในชั้นตอนนี้ครูผู้สอนใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด มาช่วยในการสรุปเนื้อหาของเรื่องราวในการอ่านจับใจความสำคัญเกี่ยวกับการการตั้งคำถามการตอบคำถาม การลำดับเหตุการณ์ การคาดคะเนเหตุการณ์และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องโดยในชั้นตอนนี้ผู้เรียนได้รับเนื้อหาใหม่ซึ่งจะแตกต่างไปจากชั้นตอนที่ 1 2 และ 3 แต่ยังคงอยู่ในหัวข้อเดียวกัน โดยในชั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองผ่านใบงาน โดยจะมีครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้นเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียน

นั้นมีความเข้าใจในการอ่านจับใจความในหัวข้อนั้นๆ มากน้อยเพียงใด โดยจะมีการจำกัดเวลาไม่ให้นานจนเกินไปแล้วแต่ความเหมาะสมของเนื้อหา

ผู้ที่มีความรู้มากกว่า หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแก่งกุดลาสามัคคี ที่ผ่านการฝึกฝนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้วและมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ ในวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากสื่อที่เป็นนิทานพื้นบ้าน สื่อที่เป็นบทเพลง สื่อที่เป็นบทร้อยกรอง และสื่อที่เป็นข่าว ซึ่งประกอบด้วย

1. การตั้งคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยทำให้ผู้ตอบคำถามทราบได้ว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร โดยคำถามที่ตั้งนั้นจะต้องมีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

2. การตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะตอบคำถามจากข้อคำถามที่กำหนดให้ ได้ว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร โดยคำตอบจะต้องมีความสัมพันธ์กับข้อคำถามและมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

3. การลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะเรียบเรียงเนื้อหาเรื่องราวของเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนสามารถระบุได้ว่าเหตุการณ์ไหนเกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์ไหนเกิดขึ้นตามมา โดยจะต้องมีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กัน

4. การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นตามมาโดยอาศัยข้อมูลจากเรื่องที่อ่านโดยการคาดเดานั้นจะต้องมีเหตุและผลและมีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาเรื่องราวเดิมที่มีอยู่แล้ว

5. การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน หมายถึง การระบุเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้กับผู้อ่านได้ทราบซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ การสรุปความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่าน โดยเรื่องราวประเภทนี้จะมุ่งผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ อีกประเภทหนึ่งคือการสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน คือการสรุปแนวทางหลักการเกี่ยวกับการนำแนวทางดังกล่าวนั้นไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งผู้เขียนอาจจะแฝงไว้ในเนื้อหาของเรื่องซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อหาจากเรื่องแล้วสรุปข้อคิดที่ได้ด้วยตนเอง

ประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกปฏิบัติ หรืองานระหว่างการจัดการเรียน

การสอน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 และทำการประเมินหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้จากแบบทดสอบ ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไปดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนระหว่างเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ใน 4 ด้านคือ ด้านการเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า ด้านการเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง ด้านการทำให้เกิดความคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน และด้านการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

1.1 คุณภาพผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2 มาตรฐานและตัวชี้วัดวิชาภาษาไทย รหัส 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 คำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาไทย รหัส 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี

1.4 โครงสร้างรายวิชา วิชาภาษาไทย รหัส 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี

1.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

1.6 การวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้

2.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

2.3 กระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ของTharp and Gillimore โดยใช้ Four-Stage

Model

2.4 เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้

2.5 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้

3. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

3.3 หลักการอ่านจับใจความ

3.4 การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

4. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
  - 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 4.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
  - 4.3 การวัดความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้ทำการศึกษาในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1. คุณภาพผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ เหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจาก เรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่าง สม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

1.2 มีทักษะในการคิดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทใน การเขียน

1.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดง ความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

1.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ

แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

2. มาตรฐานและตัวชี้วัดวิชาภาษาไทย รหัส 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	หลักการอ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ	อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว ตามหลักการอ่าน
2. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	ความหมายของคำที่อ่าน	อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่านด้วยภาษาของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้
3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	รู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน	ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	กระบวนการอ่านจับใจความสำคัญ	ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ
5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	ความรู้และข้อคิดที่ได้รับจากการอ่าน	1. สรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากการอ่าน 2. เชื่อมโยงความรู้และข้อคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การเลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน	เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำเสนอเรื่องที่อ่านได้
7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	การอ่านและเข้าใจความหมายของข้อเขียนเชิงอธิบาย ข้อแนะนำ การใช้สถานที่สาธารณะ เครื่องใช้ประจำวันในบ้าน และที่โรงเรียน	อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำได้อย่างถูกต้อง
8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	ข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันจึงต้องมีความรู้และความเข้าใจภาพสัญลักษณ์ ตัวอย่างที่ใช้ในการเขียนและต้องอ่านให้ถูกต้อง	อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิได้อย่างถูกต้อง
9. มีมารยาทในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัด กิจกรรมรวมกับตัวชี้วัดที่ 1 – 8	หนังสือเป็นสิ่งที่มีความรู้ การอ่านอย่างมีมารยาทและการดูแลรักษาหนังสือให้คงทนถาวรเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์	ปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการอ่านและเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น

3. คำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาไทย รหัส 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี

ศึกษา เรียนรู้ การอ่านออกเสียงคำและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน เพิ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ การอ่านหนังสือตามความสนใจ หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน การอ่านข้อความเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ

ศึกษา เรียนรู้ การคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ การเขียนบันทึกประจำวัน จดหมายลาครู การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

ศึกษา เรียนรู้ การจับใจความสำคัญ การพูดแสดงความคิดเห็น การบอกความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ศึกษา เรียนรู้ การเขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ การแจกลูก การอ่านเป็น คำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษร ต่ำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฎา คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้ รร คำที่มีตัวการันต์ การระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร การแต่งคำคล้องจอง คำขวัญ การเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ศึกษา เรียนรู้ การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม วรรณคดีและเพลงพื้นบ้าน การท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน การฟัง การดู และการพูดอย่างมี วิจารณ์ญาณ และสร้างสรรค์ บอกระบุ เขียน สะกดคำ แจกลูก ผันอักษร แต่งประโยค แต่งคำคล้อง จองและคำขวัญ เลือกใช้ แสดงความคิดเห็น ศึกษา เรียนรู้ปฏิบัติและท่องจำ เพื่อให้มีความรู้ ความ เข้าใจ เกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและ วรรณกรรม นำความรู้ ข้อคิด จากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่าน เหมาะสมกับระดับชั้น

4. โครงสร้างรายวิชา วิชาภาษาไทย รหัส 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	คำภาษาไทยน่ารู้	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/1 ท 3.1 ป 3/6 ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4	30	15
2	ฟัง ดู พูด อ่าน เขียน	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/7 ท 2.2 ป 3/1 ป 3/6 ท 3.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6 ท 5.1 ป 3/1 ป 3/2	10	5

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
3	การเริ่มเรียนคำจำนรรจา	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/2 ป 3/3 ท 3.1 ป 3/4 ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4	20	10
4	การฝึกใช้ภาษาให้ถูกต้อง	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/2 ป 3/5 ป 3/6 ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4	20	10
5	มุมมองหลักการอ่าน การเขียน	ท 1.1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6 ป 3/8 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6	20	5
6	หลักภาษาพากเพียร เรียน ประจำ	ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6	20	5
7	วรรณกรรม วรรณคดีชี้คำสอน	ท 5.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3	20	5
8	บทกลอน อาชยานชวนจับใจ	ท 4.1 ป 3/5 ป 3/6 ท 5.1 ป 3/4	20	5
9	ฝึกคิด วิเคราะห์ใช้ในข้อคิดคำ คม	ท 1.1 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/9 ท 5.1 ป 3/1	20	5
10	ชื่นชมภูมิปัญญาไทย ภาษาถิ่น	ท 1.1 ป 3/6 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/1 ป 3/6 ท 3.1 ป 3/6 ท 4.1 ป 3/6 ท 5.1 ป 3/2	14	5
ทดสอบปลายปี			6	30
รวม			200	100

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 20 -21) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม โดยมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิดกระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัยกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยกระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนาเพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยที่ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้อการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะต้องมีบทบาทที่สำคัญ ดังนี้

1. บทบาทของผู้สอน

1.1 ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

1.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3 ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

- 1.4 จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 1.5 จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 1.6 ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- 1.7 วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2. บทบาทของผู้เรียน

- 2.1 กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2.2 เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ
- 2.3 ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
- 2.4 มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- 2.5 ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สามารถสรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยนั้นจะต้องมีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดโดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. การวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 26 -27) ได้สรุปเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกๆระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน

ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดง พัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

6.1 การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการ เรียนรู้ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมิน อย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมิน ชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิด โอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด ให้มีการสอนซ่อมเสริมการประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมาก น้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูล ให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด

6.2 การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อ ตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัด การศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุด พัฒนาในด้านใดรวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัด การศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

6.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับ เขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาวะความ

รับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

6.4 การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่างๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผล การเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน โดยมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ดังนี้

- 1) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
- 2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา

กำหนด

- 3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- 4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่

สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จากการศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยนั้นมีหลักสำคัญคือ การวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนตามสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดของภาษาไทย โดยมีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพเหมาะสมและจะต้องมีการวัดและประเมินผลอย่างถูกต้องโดยนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้

ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้

การเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองได้ (Wood, Bruner and Ross, 1976, p. 98) ทั้งนี้ มีผู้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ ไว้ หลายท่าน ดังนี้

Wood Bruner และ Ross (1976 อ้างอิงใน กมล โภธิเย็น, 2547, หน้า 78) ได้สรุปเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้เด็กหรือนักเรียนฝึกหัด สามารถแก้ปัญหา ดำเนินงานหรือบรรลุตามเป้าหมายที่อยู่เหนือความพยายามของเด็กหรือนักเรียนฝึกหัด สามารถแก้ปัญหา ดำเนินงาน หรือบรรลุตามเป้าหมาย ที่อยู่เหนือความพยายามของเด็กที่จะทำได้ด้วยตนเองแต่จะทำได้เมื่อได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน การช่วยเสริมศักยภาพเป็นการควบคุมองค์ประกอบต่างๆ ของงานโดยครู หรือผู้ใหญ่ ที่ในครั้งแรกงานเหล่านั้น อยู่เหนือความสามารถของผู้เรียนที่จะทำได้ด้วยตนเอง ด้วยวิธีที่ทำให้ผู้เรียนใส่ใจและทำองค์ประกอบต่างๆ ของงานเหล่านั้นให้สำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นต้องอยู่ในช่วงหรือขอบเขตที่ผู้เรียนสามารถทำได้

Rosenshine and Meister (1992, p. 26) ได้สรุป การใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นการประยุกต์แนวคิด ZPD มาสู่การเรียนการสอน โดยกล่าวว่า “การใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นรูปแบบของการสนับสนุน ที่ครูหรือผู้เรียนคนอื่นๆ ให้แก่ผู้เรียนด้วยกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมต่อระหว่างความสามารถในปัจจุบันและเป้าหมายที่ตั้งไว้”

Dixon-Krauss (1996, p. 26) ได้ให้ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นการที่ผู้สอนมอบหมายงานที่จะให้ผู้เรียนรู้ และมีการแนะนำ ชี้แนะ โดยการพูดคุย สนทนากับผู้เรียน เพื่อให้แนวทางในการที่จะเรียนรู้งานนั้นๆ

Edgen and Kauchak (1996, p. 195) ได้ให้ความหมายของการใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือ (assistance) ที่ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานให้สำเร็จซึ่งงานนั้นเป็นงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จด้วยตนเอง

Raymond (2000 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นกิจกรรมนั่งร้านหรือยุทธศาสตร์การสอนที่ก่อกำเนิดจากทฤษฎีการสร้างความรู้ของ ไวก็อตสกี และความคิดเกี่ยวกับพื้นที่ของการพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งพื้นที่ของการพัฒนาการเรียนรู้คือระยะระหว่างสิ่งที่เด็กสามารถทำได้ด้วยตนเองและสิ่งที่เรียนรู้ถัดไปที่เขาสามารถถูกช่วยเพื่อให้บรรลุผลให้มีความสามารถ ความชำนาญและประสบการณ์

Chang, et al. (2000 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของ การเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นยุทธศาสตร์การสอนที่จัดเตรียมให้ผู้เรียนเฉพาะรายโดยอาศัย ZPD ของผู้เรียน

Olson and Pratt (2000 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของคำว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นมากกว่าความรู้ความสามารถในการจัดเตรียมการสนับสนุน หรือการแนะนำ

Larkin (2001 อ้างอิงใน กมล โภธิเย็น, 2547, หน้า 78) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้สำเร็จ เมื่อผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งใหม่หรือสิ่งที่ยาก ผู้เรียนอาจจะต้องการการช่วยเหลือมากขึ้น และเมื่อผู้เรียนเริ่มจะทำงานนั้นได้สำเร็จ การช่วยเหลือสนับสนุนนั้นจะค่อยๆ ลดลง จนกระทั่งผู้เรียนสามารถรับผิดชอบหรือทำงานนั้นได้ด้วยตนเอง การช่วยเหลือจะยุติลง

Stager (2002 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์, 2552, หน้า 13) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นกระบวนการที่ครูจัดให้แก่นักเรียน โดยการนำเสนอและสาธิต ช่วยเหลือแนะนำ และเชื่อมต่อความรู้ให้แก่นักเรียนด้วยวิธีการต่างๆ โดยการจัดให้นักเรียนเรียนทักษะพื้นฐานที่ง่ายก่อนถึงจะต่อในระดับสูงขึ้นไป และให้ผู้เรียนได้สามารถทำงานนั้นให้สำเร็จด้วยตนเองได้ในที่สุด

Lexico Publishing Group (2006 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์, 2552, หน้า 14) ได้ให้ความหมายว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง การแนะนำในขั้นแรกๆ การให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ในกรณีที่ต้องการให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดและทักษะ การส่งเสริมดังกล่าวครอบคลุมถึง 4 ประการ คือ

1. สืบค้นแหล่งเรียนรู้
2. ภาระงานที่แน่นอน

3. ตัวอย่างและคำแนะนำ

4. การแนะนำในทักษะการคิดและทักษะทางสังคม ทั้งนี้การช่วยเหลือจะค่อย ๆ ลดลง เมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองแล้ว

กมล โพธิเย็น (2547, หน้า 79) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าหมายถึง กระบวนการของการช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีระบบ โดยผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือและผู้เรียนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้สอน หรือผู้ที่มีศักยภาพมากกว่า ซึ่งการช่วยเหลือจะค่อย ๆ ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนค่อย ๆ เพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

สมยศ ศรีบรรพต (2548, หน้า 28) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าหมายถึง การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้สอน หรือผู้ที่มีศักยภาพมากกว่า ซึ่งการช่วยเหลือจะค่อย ๆ ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนค่อย ๆ เพิ่มความสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองอย่างอิสระแล้วการช่วยเหลือในการทำกิจกรรมนั้นจะลดลง

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ คือ ความสัมพันธ์ในการเรียนระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ที่ผู้สอนมีบทบาทในการช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีการจัดเตรียม การให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็น ขั้นตอน และสามารถปรับความรู้นั้นให้เป็น ความเข้าใจที่คงทน ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้ก้าวไปสู่ขั้นหรือระดับพัฒนาการที่สูงขึ้น ไป ทำให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองในการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถทำงานอย่างเสร็จสมบูรณ์ซึ่งมักจะนำมาใช้โดยคนที่ผู้ใหญ่และผู้ที่มีความสามารถมากกว่าให้คำแนะนำและช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถทำงานให้บรรลุขอบเขตของ การเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจแนวคิดนี้จึงเปรียบเทียบกับวิธีการทำงานของคนงานที่ต้องใช้วิธีการ การเสริมต่อการเรียนรู้ เข้าช่วยเพื่อสร้างตึกใหม่โดยที่นั่งร้าน (Scaffold) เป็นโครงสร้างภายนอกที่ช่วยให้คนงานสร้างตึกได้ โดยให้เป็นที่ยืนของคนงานขณะสร้างตึกจนกระทั่งสร้างเสร็จ ซึ่งตึกมีความมั่นคงแข็งแรง นั่งร้านที่ใช้ภายนอกก็จะไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปและต้องเอาออกไป จึงเปรียบเทียบกับงานองเดียวกับการที่ ผู้ใหญ่ให้ความช่วยเหลือแนะนำเด็กในการทำงานชิ้นใหม่ก็ต้องใช้วิธีการค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับ

จนเด็กทำงานได้สำเร็จ ดังนั้นจึงเรียกวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะการช่วยเหลือแนะนำจากครู หรือผู้ที่มีความสามารถมากกว่า ว่า "การเสริมต่อการเรียนรู้" (Ormrod, 2000)

Stager (2002 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์, 2552, หน้า 15) ได้เสนอว่า ในการสอนของครูนั้น ครูต้องใช้ทฤษฎีการสอนหลายๆ อย่าง เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ครูทุกคนต้องใช้ในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียน ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการเสริมต่อการเรียนรู้คือ การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี (Vygotsky's Zone of Proximal Development หรือ ZPD) โดยเห็นว่าหลักการพื้นฐาน ในการสอนโดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ นั้นมี 2 ประการ คือ

1. การทำให้ดูเป็นตัวอย่างและการแนะนำ
2. การทำตัวอย่างให้ดูอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอจากการช่วยเหลือของครูแล้วค่อยๆ ลดความช่วยเหลือลงจนนักเรียนทำงานสำเร็จได้ด้วยตนเอง การใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมนั้นสามารถทำได้ในรูปแบบของการพูด แนะนำหรือการให้ความช่วยเหลือทางกายภาพ (Meece, 2002)

การใช้วิธี "การเสริมต่อการเรียนรู้" เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามระดับความสามารถของ ผู้เรียน แต่ละคนซึ่งจะได้ผลดีนั้น ต้องประกอบด้วยลักษณะการจัดการเรียนรู้ 5 ลักษณะ ดังนี้ (Berk and Winsler, 1995, pp. 26-29)

1. การแก้ปัญหาพร้อมกัน (Join problem solving) คือ การสร้างความกระตือรือร้นต่อสิ่งที่น่าสนใจและมีความหมายทางวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหา หรือไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างเด็กกับเด็กหรือเด็กกับผู้ใหญ่
2. การสร้างความเข้าใจร่วมกัน (Intersubjectivity) คือ กระบวนการที่เริ่มต้นจากผู้ที่มีความเข้าใจต่างกันมาแลกเปลี่ยนความเข้าใจกันด้วยวิธีการสื่อสารแบบต่างๆ เพื่อนำไปสู่ การมีความเข้าใจพื้นฐานสำหรับผู้ร่วมงานแต่ละคน ในการติดต่อสื่อสาร และสร้างทัศนคติที่เหมาะสมต่อกัน ผู้ใหญ่จะพยายามสร้างความเข้าใจร่วมกันในขณะที่ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจของตนให้แก่เด็ก
3. การตอบสนองอย่างอบอุ่น (Warm and responsiveness) คือ การที่ผู้ใหญ่ มีการตอบ สนอง ต่อกิจกรรมต่างๆ ของเด็กอย่างชื่นชมและเป็นมิตร เพื่อให้เด็กรู้สึกมีความสุขและกระตือรือร้นในการทำงานที่ท้าทายความสามารถของตน
4. การเอาใจใส่ดูแลผู้เรียน (Keep the child in the ZPD) คือ การช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนา ตนเองด้วยการทำงานไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยทำได้ 2 ทาง คือ

4.1 จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก เช่น ถ้างานนั้นยากเกินไป ก็ช่วยทำให้ง่ายลง หรือถ้าเด็กเริ่มเบื่อก็นำเสนองานที่ท้าทายให้

4.2 การสอดแทรกในจังหวะที่เหมาะสม คือ การให้ความช่วยเหลือและการสอน เมื่อเด็กต้องการและคอยสังเกตอยู่ห่าง ๆ เมื่อเด็กทำงานได้แล้ว

5. การส่งเสริมการกำกับตนเอง (Promote self-regulation) คือ การสนับสนุนให้เด็กกำกับกิจกรรมที่ทำร่วมกันให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้โดยกระตุ้นให้เด็กพยายามแก้ปัญหาจนสำเร็จได้ด้วย ตนเองมากกว่าการให้คำตอบสำเร็จรูป และการออกคำสั่งให้เด็กทำตาม เพื่อให้เด็กสามารถทำงาน โดยอิสระได้ในที่สุด

Martin (1997 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 33) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของการจัดกิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นลักษณะกิจกรรมที่ถูกใช้โดยคนที่มีความรู้มากกว่ารวมถึงรูปแบบ การฝึกสอน การเรียงลำดับ การลดความซับซ้อน การจินตนาการ และการใช้มุมมองเป็นเครื่องมือ โดยอธิบายลักษณะสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่า

1. จะต้องเป็นกิจกรรมที่ตรงประเด็น มีความสัมพันธ์กับงาน นักเรียนต้องทำให้เสร็จเป็นตัวอย่างที่เราสามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมเป็นแผนภาพ
2. ต้องสอดคล้องกับระดับผู้เรียน ถ้าอยู่สูงเกินไปมันจะไม่เหมาะกับการทำความเข้าใจของเด็ก ถ้าอยู่ในระดับต่ำเกินไปจะไม่เกิดประโยชน์
3. ต้องให้การช่วยเหลือทันตามเวลาที่เหมาะสม การล่าช้าและทำให้เสียโอกาสนักเรียนไม่ต้องการมันอีก
4. ให้โอกาสนักเรียนในการมีส่วนร่วม

McKenzie (2000) ได้สรุปว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ นั้นเป็นวิธีที่มีการนำมาใช้ในวงการศึกษากันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากวิธีการดังกล่าวมีลักษณะ 8 ประการ คือ

1. เป็นวิธีการที่ทำให้มองเห็นทิศทางที่ชัดเจนว่านักเรียนจะต้องทำงานหรือกิจกรรมอะไร
2. ทำให้เห็นเป้าหมายชัดเจน เข้าใจได้ง่ายว่าทำไมนักเรียนต้องทำงานหรือกิจกรรมนั้น
3. ช่วยให้นักเรียนทำงานตรงกับระดับความสามารถของตนเอง
4. ช่วยให้นักเรียนเห็นถึงลักษณะของงานที่คาดหวังและแนวทางการประเมินตลอดจนทราบผลย้อนกลับที่ชัดเจน

5. ชี้ให้นักเรียนเห็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณค่าที่จะช่วยให้ตนเองทำงานได้สำเร็จ
6. เป็นวิธีการที่ลดความไม่แน่นอนและความท้อแท้ผิดหวังที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากนักเรียนจะประสบความสำเร็จในทุกขั้นตอนของงานหรือกิจกรรม

7. เป็นวิธีการที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

8. เป็นวิธีการที่สร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป โดยลักษณะใน 6 ประการแรกจะเป็นผลที่เกิดต่อการเรียนการสอนในครั้งหนึ่งๆ โดยตรง ส่วนลักษณะใน 2 ประการสุดท้ายจะเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้ไม่ได้เป็นวิธีการที่จะจัดนักเรียนที่เรียนอ่อนให้แปลกแยกไปจากนักเรียนคนอื่น ๆ แต่การเสริมต่อการเรียนรู้เปรียบเสมือนกระดุกสนหลังที่แข็งแรงสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนให้สามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้ซึ่งนักเรียนจะไม่ถูกตีตราหรือจัดพวกโดยจากผลการประเมิน แต่นักเรียนจะได้รับการวินิจฉัยและช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

Stager (2002 อ้างอิงใน จุโรศิริ ชูรักษ์, 2552 หน้า 13) ได้เสนอแนะว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ซึ่งมีขอบข่ายของกิจกรรมและภาระงานดังนี้

1. จูงใจให้เด็กสนใจในภาระงานที่จะทำ
2. แจกแจงงานให้ง่าย มีความชัดเจน เพื่อให้เด็กสามารถทำได้และบรรลุผลสำเร็จ
3. ให้เด็กได้เห็นทิศทางของงานเพื่อช่วยให้เด็กมุ่งให้เด็กทำงานบรรลุเป้าหมาย
4. ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของผลงานของเด็กกับมาตรฐานของงานที่ต้องการ
5. ลดสิ่งที่จะเป็นอุปสรรคหรือความเสี่ยงที่จะทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จ
6. สวัสดิการทำกิจกรรมหรือภาระงานให้ดูเป็นตัวอย่าง

Ormrod (2000) ได้เสนอแนะแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้ทำงานได้บรรลุขอบเขตความสามารถในการเรียนรู้มีดังนี้

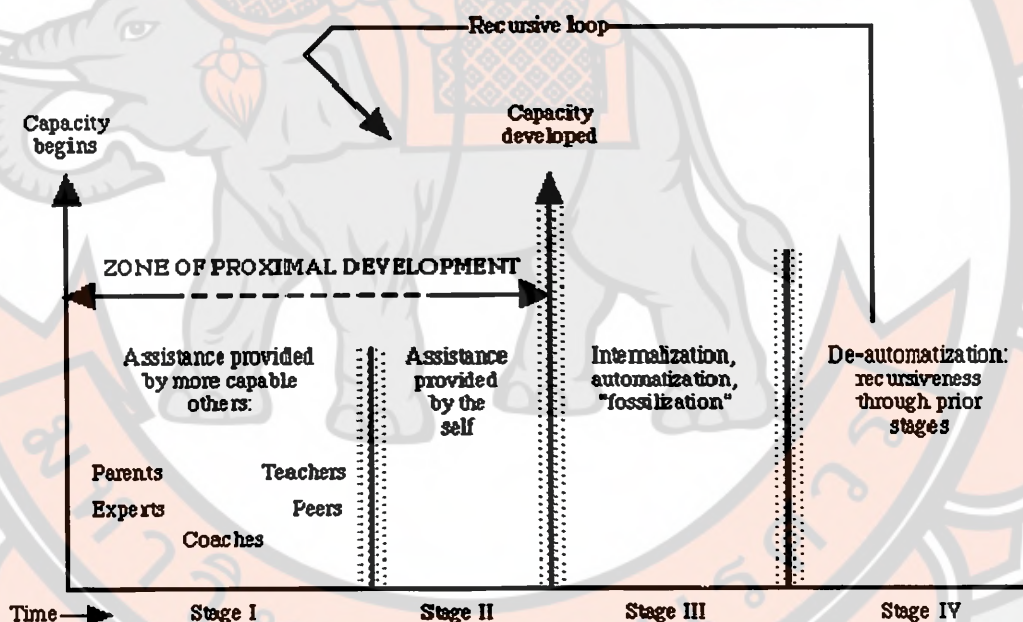
1. ครูและนักเรียนกำหนดแผนการทำงานขึ้นใหม่ร่วมกัน
2. สวัสดิการทำงานที่เสร็จสมบูรณ์เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนทำตามได้ง่าย
3. แบ่งงานที่ซับซ้อนให้เป็นงานย่อยๆ และเป็นงานที่ง่ายขึ้น
4. ให้ขอบข่ายการทำงานหรือชักจูงความสนใจถึงวิธีการทำงานสำเร็จ
5. ป้อนคำถามที่ทำให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับวิธีที่เหมาะสมในการทำงาน
6. รักษาความสนใจต่องานว่านักเรียนได้ดำเนินการไปในทิศทางที่ตรงประเด็นแล้ว
7. รักษาแรงจูงใจของนักเรียนที่จะทำงานเสร็จสมบูรณ์
8. ให้นักเรียนนึกถึงเป้าหมายของงาน

9. ให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับวิธีการที่นักเรียนกำลังทำอยู่ทั้งนี้เมื่อนักเรียนพัฒนาความสามารถสูงขึ้นแล้วครูก็จะลดความช่วยเหลือลง โดยครูจะสนับสนุนให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเองได้

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ผู้สอนเป็นผู้จัดเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมและการใช้เทคนิคที่มีความหลากหลายให้แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ ในการทำกิจกรรม ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่จะช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถทำงานอย่างเสรีสมบูรณ์ และช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะมองเห็นเป้าหมายในการทำงานอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน และสามารถที่จะลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

กระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore โดยใช้ โดย Four-Stage Model

Tharp and Gillimore (1988) แสดงภาพ กระบวนการเสริมต่อความรู้สี่ขั้น ดังนี้

MKO = The More Knowledgeable Other (ผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า)

ภาพ 1 แสดงกระบวนการเสริมต่อความรู้สี่ขั้น Four-stage scaffolding process

ที่มา: Tharp and Gillimore, 1988

ขั้นที่ 1 การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มี ความรู้มากกว่า (MKO)

ขั้นที่ 2 การเสริมต่อความรู้ด้วยความช่วยเหลือของตนเอง

ขั้นที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่าน การฝึกฝน

ขั้นที่ 4 การสูญเสียความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติเป็นการ ย้อนกลับสู่สอง

ขั้นตอนแรก

Tharp and Gillimore (1988) ได้สรุปว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองทางภาษาได้ ผู้เรียนจำเป็นต้อง ผ่านการกำกับเรียนรู้จากผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หรือเพื่อน (ขั้นที่ 1) ในห้องเรียนขั้นตอนนี้เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน (Co-Constructed Collaborative Learning) ที่มีการให้ความช่วยเหลือเสริมต่อความรู้ (Scaffolded) ครูผู้สอนหรือบางครั้งอาจเป็นเพื่อนร่วมชั้นมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เพื่อเป็นการสร้างนั่งร้านการเรียนรู้ช่วยผู้เรียนเสริมต่อความรู้ จนผู้เรียนสามารถขยายขอบเขตความรู้ความสามารถของตนผ่านการ ทำกิจกรรมร่วมกัน ความรู้ใหม่เกิดขึ้นร่วมกันจนกระทั่งถึงระดับที่ผู้เรียนสามารถครอบครองกำกับทักษะทางภาษานั้น (Appropriating) เมื่อถึงขั้นนี้ สามารถถอดถอนหรือลดทอนระดับ ความช่วยเหลือ (ขั้นที่ 2) จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอย่าง เป็นอัตโนมัติด้วยตนเอง (ขั้นที่ 3)

จากแนวคิดของ Tharp and Gillimore ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore คือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอนคือการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้กระบวนการ Four-Stage Model ที่ประกอบไปด้วยกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ เสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า เสริมต่อความรู้ด้วยการช่วยเหลือของตนเอง การทำให้เกิดความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน และสุดท้าย การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยใช้อย่างคล่องแคล่วด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้มีการนำแนวคิดของ Tharp and Gillimore มาพัฒนาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ประกอบไปด้วยกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า โดยใช้เทคนิค Coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้ว ซึ่งจะให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจะเป็นผู้อธิบายและแนะนำเกี่ยวกับการตั้งคำถามการตอบคำถาม การลำดับเหตุการณ์ การคาดคะเนเหตุการณ์และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านแทนครูผู้สอน เพื่อนำไปใช้ในการอ่านจับใจความสำคัญโดยจะผ่านกิจกรรมที่ทำเป็นคู่ ซึ่งจะมีการสลับคู่ในแต่ละกิจกรรมเพื่อไม่ให้ซ้ำกัน โดยจะมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการใช้คำถาม และการคิดต่างๆควบคู่กัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาหลังจากการได้รับ

คำถามจากครูผู้สอนผ่านการพูดสื่อสารโดยอาจจะเป็นการตอบคำถามหรือการเล่าเกี่ยวกับเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับข้อคำถามที่ได้รับ ซึ่งผ่านกิจกรรมเกมตอบคำถาม โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามเป็นรายบุคคลหรืออาจจะมีการสุ่มถามแบบเจาะจงโดยให้ผู้เรียนถ่ายทอดคำตอบออกมา ผ่านการใช้คำถามของครูโดยผู้เรียนจะใช้วิธีการคิดต่างๆ เพื่อสื่อสารคำตอบของตนเองให้ครูและเพื่อนๆ ในชั้นเรียนได้ทราบเพื่อสามารถที่จะตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งในชั้นตอนนี้จะมีครูเป็นผู้ที่คอยแนะนำช่วยเหลือและทบทวนเกี่ยวกับเนื้อหาเกี่ยวกับการตั้งคำถามการตอบคำถาม การลำดับเหตุการณ์ การคาดคะเนเหตุการณ์และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วก่อนหน้าเพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยครูผู้สอนใช้เทคนิค การตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องสามารถตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความของเพื่อน ที่ทำผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง โดยทำการตรวจสอบว่าเพื่อนตอบคำถามถูกหรือไม่ และให้คำแนะนำในการแก้ไขหรือปรับปรุง และเทคนิคต่อมาคือการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม ให้โอกาสผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการที่เกิดขึ้น โดยให้ผู้เรียนได้เล่า หรือ ตอบคำถามในสิ่งที่รู้ โดยในชั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มซึ่งครูจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ หรือการนำเสนอผลงาน เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องราวที่ได้รับและสามารถที่จะถ่ายทอดออกมาผ่านกระบวนการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและชี้แนะแนวทางในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนซึ่งอาจจะมีการทบทวนเนื้อหาหากผู้เรียนยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องและชัดเจน การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้เรียนฝึกซ้ำๆ ผ่านกระบวนการในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถฝึกฝนความสามารถในการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยในชั้นตอนนี้ครูผู้สอนใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด มาช่วยในการสรุปเนื้อหาของเรื่องราวในการอ่านจับใจความสำคัญเกี่ยวกับการการตั้งคำถามการตอบคำถาม การลำดับเหตุการณ์ การคาดคะเนเหตุการณ์และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องโดยในชั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับเนื้อหาใหม่ซึ่งจะแตกต่างไปจากชั้นตอนที่ 1 2 และ 3 แต่ยังคงอยู่ในหัวข้อเดียวกัน โดยในชั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองผ่านใบงาน โดยจะมีครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้นเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนนั้นมีความเข้าใจในการอ่านจับใจความสำคัญในหัวข้อนั้นๆ มากน้อยเพียงใดโดยจะมีการจำกัดเวลาไม่ให้นานจนเกินไปแล้วแต่ความเหมาะสมของเนื้อหา

เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้

Wood, et al. (1976, pp. 89-100) ได้เสนอเทคนิคที่ผู้สอนจะให้การเสริมต่อการเรียนรู้แก่ผู้เรียนไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การคัดสรรงานและแจกแจงงานให้เหมาะสม (Recruitment) ชั้นแรกของการทำงาน ผู้สอนต้องเลือกงานที่เหมาะสม แจกแจงประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ และให้เชื่อมโยงผูกมัดกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในงานนั้น เช่นการสร้างความสนใจในงานที่ทำให้เห็นความสำคัญ เป้าหมายของงาน
2. การลดงานให้เป็นงานย่อย ๆ (Reduction in degree of freedom) เป็นการแจกแจงงานให้เป็นขั้นย่อย ๆ ที่ไม่ซับซ้อน ลดขนาดของงานลง ให้งานมีลักษณะที่ง่ายขึ้นแต่แต่ละขั้นจะมีทักษะที่จำเป็นสำคัญ ๆ ซึ่งจะง่ายต่อการให้ข้อมูลป้อนกลับต่อผู้เรียน ในระยะแรกผู้เรียนจะทำงานในส่วนที่ทำได้และควรจะทำในส่วนที่เหลือ
3. การสร้างแรงจูงใจอย่างต่อเนื่อง (Direction maintenance) เป็นการรักษาความสนใจของผู้เรียนให้คงอยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยสร้างความท้าทาย ให้ผู้เรียนทำงานที่อยู่ในระดับที่เหนือจากระดับที่ผู้เรียนเพิ่งทำงานได้สำเร็จ
4. การชี้จุดสำคัญ (Marking critical features) เป็นการชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติสำคัญที่แสดงให้เห็นว่างานนั้นสำเร็จหรือไปถูกทางแล้ว รวมถึงการบอกข้อบกพร่องหรือความคลาดเคลื่อนในงานที่ทำอยู่
5. การควบคุมปัญหาหรือความคับข้องใจ (Frustration control) การแก้ปัญหาหรืองานควรจะมีปัญหาหรือความเครียดอยู่ได้บ้าง ดีกว่าที่จะไม่มีความเครียดเลย ในการทำงาน ผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรัดกั้วจากความผิดพลาด ไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเสียหน้าจากความผิดพลาดของตนเอง ผู้สอนดึงส่วนที่ผู้เรียนพอใจมาเป็นประโยชน์ หรือผู้สอนใช้วิธีการอื่นๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเครียดเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญกว่า ผู้สอนต้องระวังความเสี่ยงที่จะเกิดจากการที่ผู้เรียนพึ่งพาผู้สอนมากเกินไปในระหว่างการทำกิจกรรม
6. การสาธิต (Demonstration) เป็นการแสดงตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนเผชิญอยู่ และรวมถึงการให้ผู้เรียนเกิดการเลียนแบบและสร้างเสริมคุณลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียน

Eggen และ Kauchak (1997 หน้า 57) ได้เสนอประเภทของเทคนิคในการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การเป็นตัวแบบ (Modeling) เช่น การแสดงวิธีการแก้ปัญหา

2. การคิดดังๆ (Think-aloud) เป็นตัวแบบของกระบวนการโดยให้ผู้เรียนได้ทราบถึง การคิดของครูในขณะที่กำลังแก้ปัญหา

3. การใช้คำถาม (Questions) การใช้คำถามจะเป็นการช่วยเหลือเจาะประเด็นความ สนใจ และการแนะนำทางเลือก

4. การปรับสาระการเรียนรู้การสอน (Adapting instructional material) เช่น การปรับงาน ให้มีความง่าย หรือเป็นลำดับงานย่อย ๆ

5. การใช้สิ่งเตือนหรือตัวชี้แนะ (Prompts and clues) เช่น การวางแผนการเขียนที่จะ ช่วยให้ผู้เรียนจัดการ จัดระบบการคิดของตนเองก่อนเขียนงานที่ได้รับมอบหมาย การช่วยเหลือนี้จะ หยุดเมื่อผู้เรียนซึมซับเอาแผนงานต่างๆ หรือขั้นตอนต่างๆ ไว้ในตนเองอย่างอัตโนมัติแล้ว

Roehler and Cantlon (1997) ได้เสนอเทคนิคของการช่วยเหลือต่อการเรียนรู้ ไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การให้คำอธิบาย (offering explanation) เป็นการช่วยเหลือการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนให้รู้ในเรื่องที่เรียน รู้เงื่อนไขว่าทำไมต้องใช้ความรู้นั้นใช้เมื่อไรและ ใช้อย่างไร

2. การสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม (inviting student's participation) ให้โอกาส ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการที่เกิดขึ้น โดยให้ผู้เรียนได้เล่า หรือตอบคำถามในสิ่งที่รู้

3. การตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียน (Verifying and clarifying student understandings) ครูตรวจสอบความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนว่ามีเหตุมี ผลหรือไม่ ถูกต้องชัดเจนหรือไม่

4. การเป็นตัวแบบของพฤติกรรมที่ต้องการ (modeling of desiring behaviors) ได้แก่

4.1 การคิดดังๆ (think-aloud) เป็นการแสดงความคิดที่มีอยู่ให้ปรากฏออกมาชัดเจน เช่น ครูแสดงความคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาออกมาโดยการพูดดัง ๆ ให้ผู้เรียนทำตาม

4.2 การพูดดังๆ (talk-aloud) เป็นการใช้ตัวแบบของการถามคำถาม ตั้งคำถามและ การให้ข้อเสนอแนะ

4.3 การเป็นตัวแบบในการปฏิบัติ (performance modeling) ครูแสดงการทำงานที่ สมบูรณ์โดยไม่ได้คิดหรือพูดดัง ๆ เกี่ยวกับงานนั้น เช่น ครูแสดงตัวแบบของการอ่านและทำทางที่ สุกสนานกับการอ่าน เช่น การยิ้ม หัวเราะ

5. การให้ผู้เรียนแสดงประเด็นหลักฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนการคิด (inviting students to contribute clues) เป็นการให้ผู้เรียนแสดงประเด็นชี้แนะ หรือหลักฐานเพื่อแสดงความมีเหตุมีผล

หรือการทำงานให้สำเร็จ โดยครูและผู้เรียนจะร่วมกันพูดถึงประเด็นเหล่านั้น เช่นการให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายของการเปรียบเทียบ ครูจะให้ผู้เรียนบอกความหมายของการเปรียบเทียบและระบุถึงประเด็นที่แตกต่างกัน

Beyer (1997 อ้างอิงใน กมล โภธิเย็น, หน้า83) ได้นำเสนอเทคนิคหรือเครื่องมือที่ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สำคัญ มี 3 ชนิด คือ

1. การใช้แบบตรวจสอบขั้นตอน (Procedural checklist) เป็นเครื่องมือช่วยที่เห็นชัดเจนเป็นขั้นตอน การใช้แบบตรวจสอบในขั้นตอนการปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนได้วางแผนในการที่จะปฏิบัติให้สอดคล้องกับขั้นตอนในแบบตรวจสอบรายการ ขณะที่ผู้เรียนกำลังดำเนินการปฏิบัติงานตามแบบตรวจสอบขั้นตอนนั้น แบบตรวจสอบขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงขั้นตอนที่ผู้เรียนกำลังทำอยู่ และขั้นตอนนี้ต้องทำต่อไปหากผู้เรียนมีปัญหาในการปฏิบัติแบบตรวจสอบขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้ทำไปแล้วและปรับขั้นตอนนั้นให้ถูกต้อง

2. การใช้คำถามแบบโครงสร้างกระบวนการ (Process-structured Questions) เป็นการใช้คำถามที่ต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามความคิด เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานต่างๆ คำถามอาจจะถามเป็นขั้นตอนคล้ายแบบตรวจสอบรายการที่เป็นขั้นตอน และเสนอคำถามในรูปแบบต่างๆ เช่น การนำเสนอด้วยแผนผังโปร่งใส ใบบาง

3. การใช้การจัดระบบผังภาพความคิด (Graphic organizer) การใช้การจัดระบบผังภาพความคิด เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการสร้างหรือช่วยเหลือการคิด อย่างไรก็ตาม ระบบผังภาพความคิดจะแสดงให้เห็นภาพของขั้นตอนการคิดมากกว่าผลของการคิด ส่วนระบบ ผังภาพความคิดของผลการคิด เช่น ผังภาพมโนทัศน์ (Concept web) ต้องการการคิดเพื่อสร้างผังภาพนั้น ระบบผังภาพความคิดที่บอกขั้นตอนของการคิด จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการคิดโดยผ่านขั้นตอนต่างๆ อย่างไรก็ตาม ระบบผังภาพความคิด จะเสนอภาพที่ชัดเจนน้อยกว่าแบบตรวจสอบขั้นตอน เพราะแบบตรวจสอบขั้นตอนจะให้ขั้นตอนการใช้ทักษะและไม่ให้ผู้เรียนข้ามขั้นตอน หรือละเลยความรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่จำเป็นต้องปฏิบัติ

Joseph S. Krajcik, et al. (2003 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 34-35) ได้สรุปเทคนิคเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดเรื่องเขตพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) หน้า ZPD) ของไวทสกอฟว่าประกอบด้วยเทคนิคดังต่างๆ ต่อไปนี้

1. Modeling คือ การทำให้ดูเป็นตัวอย่างเป็นกระบวนการที่คนที่มีความรู้มากกว่าได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะทำให้ภาระลุล่วงไปได้ยกตัวอย่างเช่น ครูที่จะแสดงถึงวิธีใช้แนวคิดเรื่อง

ค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูลหรือแสดงวิธีอ่านค่าสเกลของตราซัง ซึ่งกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลายอย่างสามารถแสดงให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง

2. Coaching คือ การสอนหรือการฝึก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการให้คำแนะนำ เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้และทักษะ เช่น ครูอาจให้คำแนะนำในการอ่านสเกลของเครื่อง ชั่งสปริงที่ถูกต้อง โดยครูชี้แนะนักเรียนว่าในการเริ่มใช้เครื่องชั่งสปริง จะต้องทำให้สเกลเริ่มต้นอยู่ที่เลขศูนย์เสมอ เป็นต้น หรือครูอาจใช้คำถามเป็นการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน เช่น ข้อมูลของนักเรียนสนับสนุนผลสรุปของนักเรียนอย่างไร รวมไปถึงการกระตุ้นทางการคิดและเชาว์ปัญญา

3. Sequencing คือ การจัดลำดับขั้นตอนเป็นการแบ่งภาระงานใหญ่ๆ เป็นภาระงานย่อยๆ เพื่อให้เด็กสามารถแบ่งความสนใจไปทำงานย่อยงานใดงานหนึ่งมากกว่าที่จะกังวลกับภาระงานทั้งหมดที่ต้องทำ หรือครูอาจแบ่งกระบวนการการสืบสอบต่างๆ ให้เป็นองค์ประกอบย่อยโดยยังไม่ให้ผู้เรียนดำเนินการขั้นตอนต่อไปก่อนจะทำขั้นตอนนั้นให้เสร็จก่อนยกตัวอย่าง เช่น ครูให้ผู้เรียนทำพิมพ์เขียวแบบคร่าวๆก่อนที่จะไปสร้างชิ้นส่วนอุปกรณ์ เป็นต้น

4. Reducing complexity คือ การลดความซับซ้อน ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการลดความซับซ้อนในภาระงาน โดยครูอย่าเพิ่งให้งานที่ซับซ้อนจนกว่าผู้เรียนจะทำภาระงานย่อยให้ได้เสียก่อน ตัวอย่างเช่น ครูให้นักเรียนต่อวงจรไฟฟ้าอย่างง่ายต่อวงจรไปฟ้าแบบผสม หรือ ครูอาจยกตัวอย่างเปรียบเทียบ เช่น ครูเปรียบเทียบการไหลของกระแสไฟฟ้ากับการไหลของกระแสน้ำ เป็นต้น

5. Making critical feature คือ การชี้ให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญเป็นกระบวนการเน้นองค์ประกอบที่สำคัญของแนวคิดหรือภาระงาน ยกตัวอย่างเช่น ครูอาจอธิบายให้ผู้เรียนตัวเล็กๆ ว่าสัตว์ที่เราเรียกว่าสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทุกตัวจะมีขนเป็นเส้น หรือ การสอนผู้เรียนถึงวิธีที่จะปรับจุดโฟกัสของกล้องจุลทรรศน์นั้น ควรชี้แจงว่ามันมีความสำคัญที่ต้องเริ่มต้นด้วยเลนส์ที่มีกำลังขยายต่ำสุด เป็นต้น

6. Using Visual Tools คือ การใช้เครื่องมือที่ช่วยให้สามารถมองเห็นได้เป็นกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดของตนเองเกี่ยวกับ กระบวนการ แนวคิด หรือชิ้นงาน (Hyerle, 1996 อ้างอิงใน Joseph S. Krajcik, 2003) การใช้เครื่องมือประเภทนี้จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องมีลักษณะเป็นนามธรรมมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ จะออกแบบมาเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจโมโนทัศน์และเข้าใจชิ้นงานที่กำลังทำ เช่นครูอาจใช้แผนภาพเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างเพื่อแสดงให้นักเรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ของลักษณะของวัตถุ สองอย่าง เป็นต้น

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นเสมือนตัวช่วยที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะช่วยเหลือตนเองในด้านต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมโดยจะมีเทคนิครูปแบบวิธีการที่มีความหลากหลาย เช่น เทคนิคการใช้คำถาม เทคนิคการจัดระบบผังความคิด เทคนิคการ Coaching เทคนิคการจัดลำดับขั้นตอน เทคนิคการลดความซับซ้อน เป็นต้น ซึ่งผู้สอนนั้นสามารถที่จะเลือกนำวิธีการใดมาใช้ตามความเหมาะสมเพื่อที่จะให้ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 135) สรุปว่า การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน การผลิตสื่อหรือชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ

ความหมายของประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 135) ได้สรุปว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายาม และค่าใช้จ่ายค้ำค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output) ประสิทธิภาพเน้นการดำเนินการที่ถูกต้องหรือกระทำสิ่งใดๆ อย่างถูกวิธี (Doing the thing right) ต่ำกว่าประสิทธิภาพ มักสับสนกับคำว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ซึ่งเป็นคำที่คลุมเครือ ไม่เน้นปริมาณ และมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเน้นการกระทำสิ่งที่ถูกต้อง (Doing the right thing) ดังนั้นสองคำนี้จึงมักใช้คู่กัน คือ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 136) ได้สรุปว่า การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน จึงหมายถึงการหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Developmental Testing" คือ การทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการผลิตสื่อและชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบ

ด้วยการบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try out) และการทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

1) การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น เป็นการนำเสนอสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) แล้วไปทดสอบประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

2) การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง หมายถึง การนำเสนอสื่อหรือชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพใช้และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วย ทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์เรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่ง อาทิ 1 ภาคการศึกษา เป็นอย่างน้อย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่และผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การทดสอบประสิทธิภาพทั้งสองขั้นตอน จะต้องผ่านการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Reserch and Development-R&D) โดยต้องดำเนินการวิจัยในขั้นทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น และอาจทดสอบประสิทธิภาพซ้ำในขั้นทดสอบประสิทธิภาพใช้จริงด้วยก็ได้ เพื่อประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาทางไกลนานาชาติ

ความจำเป็นที่จะต้องหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 136) ได้สรุปว่า การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนมีความจำเป็นด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ

1) สำหรับหน่วยงานผลิตสื่อหรือชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพช่วยประกันคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอนว่าอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว เมื่อผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดี ก็จะต้องผลิตหรือทำขึ้นมาใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงาน และเงินทอง

2) สำหรับผู้ใช้สื่อหรือชุดการสอน สื่อหรือชุดการสอนที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพ จะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ดี ในการสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งชุดการสอนต้องช่วยครูสอน บางครั้งต้องสอนแทนครู (อาทิ ในโรงเรียนครูคนเดียว) ดังนั้น ก่อนนำสื่อหรือชุดการสอนไปใช้ ครูจึงควรมั่นใจว่า ชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนจริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้สื่อหรือชุดการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3) สำหรับผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงในสื่อหรือชุดการสอนมีความเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิต มีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงสมอง แรงงาน เวลาและเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 137) ได้สรุปว่า ความหมายของเกณฑ์ (Criterion) เป็นขีดกำหนดที่จะยอมรับว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือปริมาณที่จะรับได้ การตั้งเกณฑ์ ต้องตั้งไว้ครั้งแรกครั้งเดียว เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์ การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่น เมื่อมีการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่มตั้งเกณฑ์ไว้ 70/70 ส่วนแบบสนามตั้งไว้ 80/80 ถือว่า เป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง

หนึ่ง เนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้นหากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใด หรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด และความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผลิตสื่อหรือชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_p = \text{Efficiency of Process}$ (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_r = \text{Efficiency of Product}$ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่

ประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการ

ประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E_1/E_2 =$ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 138) ได้สรุปว่า วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ กระทำได้ 2 วิธี คือ โดยใช้สูตรและโดยการคำนวณธรรมดา

ก. โดยใช้สูตร กระทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตรที่ 1 } E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียน ทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติ ทุกชิ้นรวมกัน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2 } E_2 = \frac{\sum f}{N} \times 100 \text{ หรือ } \frac{F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum f$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
 B คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
 N คือ จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น กระทำได้โดยการนำคะแนนรวมแบบฝึกปฏิบัติ หรือผลงานในขณะประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยว และคะแนนสอบหลังเรียน มาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหาค่า E_1/E_2 (โปรดฝึกคำนวณหาค่า E_1 และ E_2 ในกิจกรรมหน้าถัดไป)

ข. โดยใช้วิธีการคำนวณโดยไม่ใช้สูตร

หากจำสูตรไม่ได้หรือไม่อยากใช้สูตร ผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอนก็สามารถใช้วิธีการคำนวณธรรมดาหาค่า E_1 และ E_2 ได้ ด้วยวิธีการคำนวณธรรมดา สำหรับ E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของ

งานและแบบฝึกปฏิบัติ กระทำได้โดยการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม แต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนโดยเป็นร้อยละสำหรับค่า E_1 คือ ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียนของแต่ละสื่อหรือชุดการสอน กระทำได้โดยการเอาคะแนนจากการสอบหลังเรียนและคะแนนจากงานสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อย เพื่อวิเคราะห์ค่าร้อยละ

การตีความหมายผลการคำนวณ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 139) ได้สรุปว่าหลังจากคำนวณหาค่า E_1 และ E_2 ได้แล้ว ผู้หาประสิทธิภาพต้องตีความหมายของผลลัพธ์โดยยึดหลักการและแนวทาง ดังนี้

ความคลาดเคลื่อนของผลลัพธ์ ให้มีความคลาดเคลื่อนหรือความแปรปรวนของผลลัพธ์ได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่ำไปสูง = 2.5 นั้นให้ผลลัพธ์ของค่า E_1 และ E_2 ที่ถือว่า เป็นไปตามเกณฑ์ มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5% และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% หากคะแนน E_1 และ E_2 ห่างกันเกิน 5% แสดงว่า กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำกับการสอบหลังเรียนไม่สมมูลกัน เช่น ค่า E_1 มากกว่าค่า E_2 แสดงว่า งานที่มอบหมายอาจง่ายกว่าการสอบ หรือหากค่า E_2 มากกว่าค่า E_1 แสดงว่า การสอบง่ายกว่าหรือไม่สมมูลกับงานที่มอบหมายให้ทำ จำเป็นจะต้องปรับแก้ หากสื่อหรือชุดการสอนได้รับการออกแบบพัฒนาอย่างดีมีคุณภาพ ค่า E_1 หรือ E_2 ที่คำนวณได้จากการทดสอบประสิทธิภาพ จะต้องใกล้เคียงกันและห่างกันไม่เกิน 5 % ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่จะยืนยันได้ว่านักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อเนื่องตามลำดับขั้นหรือไม่ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมขั้นสุดท้ายหรืออีกนัยหนึ่งต้องประกันได้ว่านักเรียนมีความรู้จริงไม่ใช่ทำกิจกรรมหรือทำสอบได้เพราะการเดา การประเมินในอนาคตจะเสนอผลการประเมินเป็นเลขสองตัว คือ E_1 คู่ E_2 เพราะจะทำให้ผู้อ่านผลการประเมินทราบลักษณะนิสัยของผู้เรียนระหว่างนิสัยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง คงเส้นคงวาหรือไม่ (ดูจากค่า E_1 คือ กระบวนการ) กับการทำงานสุดท้ายว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด (ดูจากค่า E_2 คือ กระบวนการ) เพื่อประโยชน์ของการกลั่นกรองบุคลากรเข้าทำงาน

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 139-141) ได้สรุปว่า เมื่อผลิตสื่อหรือชุดการสอนขึ้นเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

ก. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่าหงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหา

ประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่ไม่ต้องวิตกเมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ทั้งนี้ E_1 / E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

ข. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-10 คน (คณะผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์คือ การทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วยให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์ โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E_1 / E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

ค. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้นระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ว่าหงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบหมายให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2-3 ครั้ง จนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ปกติไม่น่าจะทดสอบประสิทธิภาพเกิน 3 ครั้ง ด้วยเหตุนี้ ชั้นทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามจึงแทนด้วย 1:100

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกัน เกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ก็ให้ยอมรับว่าสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

หากค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ มากกว่า -2.5 ให้ปรับปรุงและทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำจนกว่าจะถึงเกณฑ์ จะหยุดปรับปรุงแล้วสรุปว่าชุดการสอนไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หรือจะลดเกณฑ์ลงเพราะ “ถอดใจ” หรือยอมรับไม่ได้

หากสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน +2.5 ก็ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

หากค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์ +2.5 ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น เช่น ตั้งไว้ 80/80 ก็ให้ปรับขึ้นเป็น 85/85 หรือ 90/90 ตามค่าประสิทธิภาพที่ทดสอบประสิทธิภาพได้

ตัวอย่าง เมื่อทดสอบหาประสิทธิภาพแล้วได้ 83.5/85.4 ก็แสดงว่าสื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ 83.5/85.4 ใกล้เคียงกับเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้ แต่ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 เมื่อผลการทดสอบประสิทธิภาพเป็น 83.5/85.4 ก็อาจเลื่อนเกณฑ์ขึ้นมาเป็น 85/85 ได้

การเลือกนักเรียนมาทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 142) ได้สรุปว่า นักเรียนที่ผู้สอนจะเลือกมาทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน ควรเป็นตัวแทนของนักเรียนที่เราจะนำสื่อหรือชุดการสอนนั้นไปใช้ ดังนั้น จึงควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

ก. สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพ ครู 1 คน ต่อเด็ก 1-3 คน ให้ทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กอ่อนเสียก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กปานกลาง และนำไปทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กเก่ง อย่างไรก็ตาม หากเวลาไม่อำนวยและสถานการณ์ไม่เหมาะสม ก็ให้ทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กอ่อนหรือเด็กปานกลาง โดยไม่ต้องทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กเก่งก็ได้ แต่การทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กทั้ง 3 ระดับ จะเป็นการสะท้อนธรรมชาติการเรียนรู้ที่แท้จริง ที่เด็กเก่ง กลาง อ่อน จะได้ช่วยเหลือกัน เพราะเด็กอ่อนบางคนอาจจะเก่งในเรื่องที่เด็กเก่งทำไม่ได้

ข. สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ครู 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพกับเด็ก 6-12 คน โดยให้มีผู้เรียนคละกันทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง เด็กอ่อน ห้ามทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กอ่อนล้วน หรือเด็กเก่งล้วน ขณะทำการทดสอบประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องจับเวลาด้วยว่า กิจกรรมแต่ละกลุ่มใช้เวลาเท่าไร ทั้งนี้เพื่อให้ทุกกลุ่มกิจกรรมใช้เวลาใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่กำหนดให้ใช้เวลาเท่ากัน คือ 10-15 นาที สำหรับระดับประถมศึกษา และ 15 -20 นาที สำหรับระดับมัธยมศึกษา

ค. สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ใช้ครู 1 คน กับนักเรียนทั้งชั้น กับนักเรียน 30-40 คน (หรือ 100 คน สำหรับสื่อหรือชุดการสอนรายบุคคล) ชั้นเรียนที่เลือกมาทดสอบประสิทธิภาพจะต้องมีนักเรียนคละกันทั้งเก่งและอ่อน ไม่ควรเลือกห้องเรียนที่มีแต่เด็กเก่งหรือเด็กอ่อนล้วน

ข้อควรคำนึงในการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 142) ได้สรุปว่า เพื่อให้การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนได้ผลดี มีสิ่งที่คุณต้องพิจารณาต่อไปนี้

1. การเลือกผู้เรียนเข้าร่วมการทดสอบประสิทธิภาพ ควรเลือกนักเรียนที่เป็นตัวแทนของนักเรียนที่ใช้สื่อหรือชุดการสอน ตามแนวทางกลุ่มตัวอย่างที่ถูกต้อง

2. การเลือกเวลาและสถานที่ทดสอบประสิทธิภาพ ควรหาสถานที่และเวลาที่ปราศจากเสียงรบกวน ไม่ร้อนอบอ้าว และควรทดสอบประสิทธิภาพในเวลาที่นักเรียนไม่หิวกระหาย ไม่รีบร้อนกลับบ้าน หรือไม่ต้องพะวักพะวนไปเข้าเรียนในชั้นอื่น

3. การชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการ ต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทดสอบประสิทธิภาพสื่อและชุดการสอนและการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน หากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิธีการใช้สื่อหรือชุดการสอน

4. การรักษาสถานการณ์ตามความเป็นจริง สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามในชั้นเรียนจริง ต้องรักษาสภาพการณ์ให้เหมือนที่เป็นอยู่ในห้องเรียนทั่วไป เช่น ต้องใช้ครูเพียงคนเดียวห้ามคนอื่นเข้าไปช่วย ผู้สังเกตการณ์ต้องอยู่ห่างๆ ไม่เข้าไปช่วยเหลือเด็ก ต้องปล่อยให้ครูผู้ทดสอบประสิทธิภาพสอนแก้ปัญหาด้วยตนเอง หากจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือก็ให้ครูผู้สอนเป็นผู้บอกให้เข้าไปช่วย มิฉะนั้นการทดสอบประสิทธิภาพสอนก็ไม่สะท้อนสถานการณ์จริงที่มีคนสอนเพียงคนเดียว

5. ดำเนินการสอนตามขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนาม หลังจากชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับสื่อชุดการสอน และวิธีการสอนแล้วครูจะต้องดำเนินการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบการสอน

5.1 สำหรับการสอนแบบศูนย์การเรียน ดำเนินตามขั้นตอน 5 ขั้น คือ (1) สอบก่อนเรียน (2) นำสูบทเรียน (3) ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม (4) สรุปบทเรียน (ครูสรุปเองหรือให้นักเรียนช่วยกันสรุปก็ได้ ทั้งนี้ต้องดูตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน) และ (5) สอบหลังเรียน

5.2 สำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน คือ (1) ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (2) ประเมินนิเทศ (3) ประเมินประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง ตามภารกิจและงานที่กำหนด (4) รายงานความก้าวหน้าของการเผชิญประสบการณ์หลักและรอง (5) รายงานผลสุดท้าย (6) สรุปการเผชิญประสบการณ์ (7) ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

5.3 สำหรับการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ อาจดำเนินการตามขั้นตอน 7 ขั้น คือ (1) สอบก่อนเรียน (2) ศึกษาประมวลการสอน แผนกิจกรรม และเส้นทางการเรียน (Course Syllabus, Course Bulletin and Learning Route) (3) ศึกษาเนื้อหาสาระที่กำหนดให้แบบ

ออนไลน์บน website หรือออฟไลน์ในซีดีหรือตำรา คือจากแหล่งความรู้ที่กำหนดให้ (4) ให้นักเรียน ทำกิจกรรมเดี่ยว (Individual Assignment) และกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ (Collaborative Group) (5) สรุปบทเรียน (ครูสรุปเอง หรือให้นักเรียนช่วยกันสรุปก็ได้ ทั้งนี้ต้องดูตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน) และ (7) สอบหลังเรียน

5.4 สำหรับการสอนแบบบรรยาย ดำเนินตามขั้นตอน 5 ขั้น คือ (1) สอบก่อนเรียน (2) นำเข้าสู่บทเรียน (3) ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม (4) สรุปบทเรียน (ครูสรุปเอง หรือให้นักเรียนช่วยกันสรุปก็ได้ ทั้งนี้ต้องดูตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน) และ (5) สอบหลังเรียน

บทบาทของครูขณะกำลังทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน
ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 144) ได้สรุปว่า บทบาทของครูในขณะที่ทดสอบแบบเดี่ยว และแบบกลุ่มควรปฏิบัติดังนี้

1. ต้องคอยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อดูว่านักเรียนทำหน้างาน เจ็บ หรือสงสัยประการใด
2. สังเกตและปฏิสัมพันธ์ (Interaction Analysis) ของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต ปฏิสัมพันธ์ที่มีผู้พัฒนาขึ้นแล้ว เช่น Flanders Interaction Analysis (FIA), Brown Interaction Analysis (BIA), Chitiyong Interaction Analysis (CIA)
3. พยายามรักษาสุขภาพจิต ไม่คาดหวังหรือเครียดกับความเหน็ดเหนื่อยที่ท่วมเทในการผลิตชุดการสอน หรือเครียดกับการเกรงว่า ผลการทดสอบประสิทธิภาพจะไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เกรงว่าจะไม่ได้รับความร่วมมือจากนักเรียน
4. สร้างบรรยากาศอบอุ่นและเป็นกันเอง ครูต้องเป็นกันเองกับนักเรียน เวลาสอบก่อนเรียนยิ้มแย้มแจ่มใส สร้างบรรยากาศที่นักเรียนจะแสดงออกเสรี ไม่ทำหน้าเคร่งขมึมนักเรียนกลัว
5. ต้องชี้แจงว่าการสอบครั้งนี้ไม่มีผลต่อการสอบไล่ปกติของนักเรียนแต่ประการใด
6. ปลดปล่อยให้นักเรียนศึกษาและประกอบกิจกรรมจากสื่อหรือชุดการสอนตามธรรมชาติ โดยทำที่ว่าครูไม่ได้สนใจจับผิดนักเรียน ด้วยการทำให้ทำงานหรืออ่านหนังสือ
7. หากสังเกตว่านักเรียนคนใดมีปัญหาระหว่างการทดสอบ อย่ายึดความสนใจเป็นพิเศษ แต่ให้บันทึกพฤติกรรมไว้เพื่อจามาซักถามและพูดคุยกับนักเรียนในภายหลัง

สิ่งที่ควรปฏิบัติหลังทดสอบประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 145) ได้สรุปว่า เมื่อทำการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนเสร็จแล้ว ครูผู้สอนและสมาชิกในกลุ่มฝึกปฏิบัติผลิตสื่อหรือชุดการสอน ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. นำผลงานและแบบฝึกปฏิบัติของนักเรียนมาตรวจ โดยการให้คะแนนกิจกรรมทุกชนิดแล้วหาค่าเฉลี่ยและทำเป็นร้อยละ
2. นำผลการสอบหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ยและทำเป็นค่าร้อยละ
3. นำเสนอผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเขียนแผนภูมิเปรียบเทียบเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการบรรยายผลการสอนและจัดนิทรรศการ (หากมี) ดังตัวอย่าง
4. นำสื่อการสอน ซึ่งมีบัตรคำสั่ง บัตรสรุปเนื้อหา บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม ภาพชุด ฯลฯ มาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

การยอมรับหรือไม่ยอมรับในประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 146) ได้สรุปว่า เมื่อทดสอบประสิทธิภาพหรือชุดการสอนภาคสนามแล้ว เทียบค่า E_1 / E_2 ที่ได้จากสื่อหรือชุดการสอนกับ E_1 / E_2 ที่ตั้งเกณฑ์ไว้ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าความแปรปรวน 2.5-5% อาทิ นั่นคือประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% อาทิ เราตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ 90/90 เมื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบ 1:100 แล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิผล 87.5/87.5 เราก็สามารถยอมรับได้ว่าสื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สรุปได้ว่าเป็น การหาประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน คือ การทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีวิธีการดำเนินการหาประสิทธิภาพดังนี้ การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-10 คน (ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง กับอ่อน) การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการประยุกต์ใช้การทดสอบหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มใหญ่เพียงกลุ่มเดียวเนื่องจากในงานวิจัยครั้งนี้ลักษณะของนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมานั้นออกมาในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งเขียนออกมาผ่านแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะมีรูปแบบของกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมร่วมกันหลายคนและมีการสลับเปลี่ยนหน้าที่ในการช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม จึงไม่เหมาะหากจะมีการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มร่วมด้วยเพราะจะทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่สามารถดำเนินไปได้ตามแผนที่ออกแบบไว้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้มีการประยุกต์ใช้เพียงวิธีการดำเนินการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามเพียงอย่างเดียว เนื่องจากรูปแบบของกิจกรรมที่ออกแบบไว้นั้นมีเนื้อหาสาระและรูปแบบของกิจกรรมที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนที่ต้องทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

ความหมายของการอ่านจับใจความ

ผกาศรี เย็นบุตร (2542, หน้า 137) ได้สรุปว่าการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่อง เก็บแนวคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน เก็บข้อเท็จจริงหรือความรู้สึก อารมณ์ของผู้เขียน เป็นต้น สาระสำคัญต่างๆ นี้ บางครั้งผู้อ่านก็สามารถจะเห็นได้ชัดเจนเพราะผู้เขียนบอกออกมาตรงๆ แต่บางครั้งผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านเชิงการตีความ หรือการใช้วิจารณญาณ ตลอดจนประสบการณ์ช่วยด้วย จึงจะค้นพบเพราะผู้เขียนไม่ได้บอกออกมาตรงๆ การจับใจความผู้อ่านจะต้องบอกได้ว่า ประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) อยู่ที่ใด บอกใจความสำคัญ (Main idea) ได้ และรู้จักพลงความ (details) ในย่อหน้าได้

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2534, หน้า 105) ได้สรุปว่า การอ่านจับใจความ (Idea Reading) หมายถึงการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Main Idea) ซึ่งเป็นแกนและสาระของเรื่อง นอกจากนี้ยังเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของเรื่องหรืองานเขียนนั้นๆ อันอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่านด้วย ความเข้าใจนี้หมายถึง "ความเข้าใจข้อความที่ช่วยแนะความคิดได้อย่างรวดเร็ว และนำมาเชื่อมโยงกับความคิด ความเข้าใจ ที่เราคาดเดาอยู่ก่อน" ผู้อ่านสามารถสังเกตได้ว่าตนเข้าใจเรื่องราวได้มากน้อยเพียงใด จากการตั้งคำถามไว้ในใจก่อน ซึ่งเป็นการคาดเดา (Predication) สาระของเรื่องไปด้วย และถ้าสามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้ ก็แสดงว่าผู้อ่านเข้าใจ การที่ผู้อ่านตั้งคำถามไว้ในใจขณะอ่านจะช่วยให้จับใจความสำคัญของเรื่องได้เร็วขึ้น โดยทั่วๆ ไป จะมี 5 W's และ 1 H's คือ ใคร (Who) อะไร (What) เมื่อไร (When) ที่ไหน (Where) ทำไม (Why) และ อย่างไร (How) ซึ่งคำถามเหล่านี้ "ช่วยชี้แนะความคิดสำคัญที่ปรากฏในงานเขียนชิ้นนั้นๆ หรือในย่อหน้านั้นๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น" ผู้อ่านจำเป็นต้องฝึกและรู้ตัวอยู่ตลอดเวลาในระยะเริ่มแรก เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับการตั้งคำถามอยู่ในใจ หากทำอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเกิดความเคยชินไปในที่สุด

บันลือ พุกษตะวัน (2532, หน้า 29-35) ได้สรุปว่า การอ่านเพื่อจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

มีความสำคัญตรงไหน และหมายความว่าอย่างไร จะเห็นได้ว่าการอ่านเพื่อจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน

นุชน้อย สติธอังกฤษ (2533, หน้า 66) ได้สรุปว่า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญเก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ ตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เรียน

อรุณมณี สายเสมา (2541, หน้า 18) ได้สรุปว่า การอ่านเพื่อจับใจความ คือการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจับใจความ สาระสำคัญ แปลความให้เข้าใจตรงกับผู้เรียนที่ต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 12) ได้สรุปว่า การอ่านจับใจความว่าการอ่านจับใจความ คือการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือว่าแต่ละเล่มว่าคืออะไร

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย

1. การตั้งคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยทำให้ผู้ตอบคำถามทราบได้ว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร โดยคำถามที่ตั้งนั้นจะต้องมีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

2. การตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะตอบคำถามจากข้อคำถามที่กำหนดให้ ได้ว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร โดยคำตอบจะต้องมีความสัมพันธ์กับข้อคำถามและมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

3. การลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะเรียบเรียงเนื้อหาเรื่องราวของเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนสามารถระบุได้ว่า เหตุการณ์ไหนเกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์ไหนเกิดขึ้นตามมาโดยจะต้องมีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กัน

4. การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นตามมาโดยอาศัยข้อมูลจากเรื่องที่อ่านโดยการคาดเดานั้นจะต้องมีเหตุและผลและมีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาเรื่องราวเดิมที่มีอยู่แล้ว

ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2538, หน้า 16) ได้สรุปว่า ความสำคัญของการอ่านจับใจความนั้น เป็นทักษะที่จำเป็นที่ที่ต้องฝึกฝนด้วยการอ่านอย่างสม่ำเสมอซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้รวดเร็วและจับใจความได้ถูกต้องครบถ้วนยิ่งขึ้นนอกจากนั้นความรู้พื้นฐานของผู้อ่านนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านจับใจความ

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2550, หน้า167-168) ได้สรุปว่า ความสำคัญของการอ่านจับใจความคือ เป้าหมายของการอ่านจับใจความ เป็นจุดประสงค์ที่ผู้อ่านได้กำหนดไว้ก่อนการอ่าน ซาเวจ (Savage, 1994) ได้กล่าวว่า “เป้าหมายของการอ่านจับใจความนั้นนอกจากจะจับใจความเรื่องที่อ่านได้แล้ว ผู้อ่านจะต้องคิดโดยสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านกับสารที่อ่าน” ดังนั้นตามแนวคิดดังกล่าวจึงแบ่งเป้าหมายของการอ่านจับใจความออกเป็น 2 ประการ คือ ประการแรก ผู้อ่านกำหนดเป้าหมายเพื่อจับใจความสารที่อ่าน ประการต่อมา มีความคิดเกิดขึ้นโดยความคิดนั้นเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่ปรากฏอยู่ในสาร อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ชัดเจนสำหรับผู้นำไปปฏิบัติ เป้าหมายของการอ่านจับใจความสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ซึ่งแต่ละระดับมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับต้น

ระดับต้น เป็นระดับพื้นฐานของการอ่านจับใจความ ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจ คำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความที่ปรากฏอยู่ในสาร โดยจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

- 1) เข้าใจความหมายของภาพที่ปรากฏอยู่ในสารที่อ่านนอกจากนั้นยังต้องเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่สำคัญได้ด้วย
- 2) บ่งชี้ประเด็นสำคัญตลอดจนหลักสำคัญที่ปรากฏอยู่ในเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
- 3) จำรายละเอียดปลีกย่อยที่เป็นส่วนประกอบของเรื่อง
- 4) จำขั้นตอนและเหตุการณ์สำคัญได้
- 5) บ่งชี้ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลที่ปรากฏในเรื่อง
- 6) บอกการกระทำหรือการปฏิบัติตนของตัวละครในเรื่อง
- 7) บอกความหมายของอักษรย่อ และสัญลักษณ์ที่ปรากฏในเรื่องได้
- 8) บอกทิศทางและเวลาตามเหตุการณ์ในเรื่อง
- 9) แยกประเภทของสารที่อ่านได้ถูกต้อง

ระดับต้นเป็นระดับพื้นฐานของผู้อ่านที่จะต้องทำความเข้าใจและสามารถตอบคำถามทั้ง 9 ข้อได้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามในบางครั้งอาจตอบคำถามได้ไม่ครบ 9 ข้อ ทั้งนี้เพราะเนื้อเรื่องไม่ครอบคลุมคำถามทั้ง 9 ข้อเช่นไม่มีอักษรย่อและสัญลักษณ์ปรากฏในเรื่องจึงขึ้นอยู่กับประเภทของสารที่อ่านผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาและวินิจฉัยด้วยตนเองโดยเลือกสรรให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2. ระดับกลาง

ระดับกลาง เป็นความคิดระดับกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านได้อ่านเรื่องจบ แล้วตอบคำถามในระดับต้นถูกต้องก็จะตอบคำถามในระดับกลางโดยอาจมีความคิดเห็นของผู้อ่านปะปนอยู่ในคำตอบของแต่ละข้อเพื่อช่วยในการตัดสินใจ สำหรับความคิดในระดับกลางจะประกอบด้วยคำถามต่อไปนี้

- 1) ทำนายผลที่อาจจะเกิดขึ้นโดยใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านเรื่องเป็นพื้นฐานในการทำนายหรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการตั้งสมมติฐาน
  - 2) บอกลักษณะนิสัยของบุคคลที่ปรากฏในเรื่อง หรืออาจเป็นคุณลักษณะส่วนตัวที่ต้องอาศัยเนื้อเรื่องช่วยในการทำนาย
  - 3) บอกแนวคิดหรือแก่นของเรื่องที่ได้จากการอ่านจับใจความ
  - 4) ใช้เนื้อหาที่อ่านเป็นแนวทางในการกำหนดกฎเกณฑ์
  - 5) เข้าใจเหตุและผล
  - 6) แปลความ คำอุปมาอุปไมย และคำที่สะกดเหมือนกันแต่ใช้ในความหมายต่างกัน
  - 7) บอกคำที่แสดงอารมณ์หรือให้ความรู้สึกทางประสาทสัมผัส
  - 8) เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน
  - 9) บอกเครื่องหมายวรรคตอนทางภาษาที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้
  - 10) ย่อหรือสรุปความเรื่องที่อ่านได้
  - 11) ใช้บริบทช่วยในการตัดสินใจความหมายของกลุ่มคำ และประโยค
  - 12) เลือกใช้สุภาษิต คำพังเพย หรือสถานการณ์เพื่อเปรียบเทียบกับแนวคิดของเรื่อง
- ระดับกลางเป็นระดับที่ผู้อ่านควรตอบคำถามให้ได้ทั้ง 12 คำถาม ซึ่งบางข้ออาจไม่ต้องใช้ความคิดเห็นเข้ามาช่วยในการตัดสินใจเพราะมีคำตอบปรากฏในเรื่องแต่คำถามบางข้ออาจต้องพิจารณาค้นหาคำตอบโดยใช้ความคิดเห็นเข้าไปช่วยในการตัดสินใจ

3. ระดับสูง

ระดับสูงหรือระดับวิจารณ์เป็นส่วนหนึ่งของการอ่านจับใจความซึ่งจำเป็นต้องใช้ความคิด ในระดับที่ผู้อ่านสามารถใช้ความคิดวิจารณ์ได้ต้องมีพื้นฐานการพัฒนามาจากระดับต้นและระดับกลาง สำหรับความคิดในระดับวิจารณ์จะประกอบด้วยคำถามต่อไปนี้

- 1) บอกความเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องของเหตุการณ์ในเรื่อง
- 2) เข้าใจความหมายของถ้อยคำที่เป็นโฆษณาชวนเชื่อ
- 3) บอกความเที่ยงตรงและความอคติของผู้เขียน

- 4) แยกความจริงออกจากความคิดเห็น
- 5) แยกข้อเท็จจริงและข้อเท็จจริงออกจากเนื้อหา
- 6) บอกเหตุผลที่ผิดหลักความจริง

ระดับสูงเป็นระดับคิดวิจารณ์ญาณผู้อ่านต้องใช้การพิจารณาค้นหาคำตอบโดยอาศัยพื้นฐานความรู้จากระดับต้นและระดับกลางผู้อ่านควรตอบคำถามให้ครบทั้ง 6 ข้อ บางข้ออาจต้องอ่านเนื้อเรื่องหลายครั้งจึงได้คำตอบที่ถูกต้อง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, หน้า 98) ได้สรุปว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของการเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่ม และสรุปเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวคิดของเรื่อง ก่อนที่ผู้อ่านจะเริ่มอ่านเรื่องเพื่อจับใจความ ควรเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการอ่านเพื่อจับใจความทั้งวิธีอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และวิธีอ่านจับใจความเพื่อให้ได้แนวคิด

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าความสำคัญของการอ่านจับใจความคือการมุ่งหาสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนนั้นต้องการที่จะบอกอะไรกับผู้อ่าน โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความชำนาญในด้านการอ่าน เพื่อที่จะสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อได้อย่างถูกต้อง ซึ่งความสามารถนั้นสามารถที่จะแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ๆ คือ ระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง

หลักการอ่านจับใจความ

สมพร มั่นตะสูตร (2534, หน้า 46-47) ได้เสนอแนะว่าสิ่งที่ผู้อ่านควรคำนึงเมื่อจะอ่านเพื่อ ดีความหรือจับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้นต้องคำนึงถึงหลักต่อไปนี้ คือ

1. อ่านแล้วจับใจความให้ได้ว่า อะไรเป็นจุดสำคัญหรือแก่นเรื่อง อะไรเป็นเนื้อความหลัก ความรองหรือพลความ
2. บอกได้ว่างานเขียนนั้นส่วนใดแสดงความรู้ข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็นเป็นทัศนคติ และส่วนใดเป็นการแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์
3. พยายามเข้าถึงน้ำเสียงหรือหางเสียงของผู้แต่งทั้งลีลาารสคำและรสความ
4. อ่านอย่างสำรวจความหมายโดยการตีความถ้อยคำสำนวน
5. สังเกตท่วงทำนองหรือลีลาการเขียนของผู้แต่งว่า มีทำนองการเขียนอย่างไร โดยการสังเกตจากการใช้คำ ประโยค สำนวนโวหาร การใช้สัญลักษณ์ น้ำเสียง การแสดงออกทางทัศนคติ ข้อคิดและอารมณ์

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2534, หน้า 105-106) ได้สรุปว่าหลักการอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมหรือการอ่านเพื่อจับใจความโดยส่วนรวมจะอาศัยการอ่านโดยสำรวจส่วนประกอบต่างๆของหนังสืออย่างรวดเร็วขณะอ่านผู้อ่านควรเรียงลำดับความคิดไว้ใน

ใจหรืออาจจดหัวข้อย่อหรือสรุปเนื้อเรื่องไว้ก็ได้การอ่านลักษณะนี้ช่วยให้เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของหนังสือได้นอกจากนี้ยังเหมาะเพื่อใช้ตัดสินใจว่าหนังสือเล่มนั้นควรอ่านต่อไปหรือไม่ตรงกับบรรณนิยมนความต้องการของตนหรือเปล่าอีกทั้งยังเป็นแนวทางไปสู่การอ่านจับความคิดสำคัญเฉพาะประเด็นด้วย

การอ่านเพื่อจับความคิดสำคัญอาศัยความละเอียดกว่าการจับความโดยส่วนรวมเมื่ออ่านหรือขณะอ่านก็จะสรุปความคิดสำคัญโดยการจดบันทึกหรือจำไว้หรืออาจนำสัญลักษณ์ส่วนที่เป็นความคิดสำคัญ เช่น ชีดเส้นใต้ ชีดเส้นทึบ หรือทำเครื่องหมายดอกจัน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง คำว่าความคิดสำคัญ หรือใจความสำคัญ มิได้มีความหมายจำกัดเพียงแค่นเนื้อเรื่องที่สำคัญเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงจุดประสงค์อารมณ์ความรู้สึก ทศนคติของผู้เขียน ตลอดจนความสัมพันธ์ของสารที่ผู้แต่งต้องการเสนอ ผู้อ่านต้องสามารถสังเกต แยกแยะได้อย่างชัดเจน ซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจหลักและอาศัยความชำนาญในการอ่านจับความด้วย

สำหรับหลักสำคัญของการอ่านจับความนั้นต้องอาศัยการสังเกตและอาศัยความเข้าใจในเรื่องความหมายของข้อความ ถ้อยคำ สำนวน โวหาร และประโยคต่างๆ อันเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านจับความและเข้าใจความหมายความคิดได้รวดเร็วขึ้นและสิ่งสำคัญที่ผู้อ่านไม่อาจมองข้ามในการอ่านทุกประเภทได้คือ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับย่อหน้าหรืออนุเขต (Paragraph) เพราะเป็นสิ่งเชื่อมโยงพัฒนา เรียบเรียงถ้อยคำ ความคิดเพื่อแสดงสารให้ปรากฏ

ดัลแมน (Dulman, n.d. อ้างอิงใน เขาวรรีย์ ประเสริฐภักดี, 2534, หน้า 1-6) ได้สรุปว่าทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านและความสามารถของผู้อ่านซึ่งแบ่งออกได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การอ่านในระดับหาข้อเท็จจริง (Factual Level) เป็นการอ่านเพื่อเน้นให้เข้าใจเนื้อหาที่ผู้เขียนระบุไว้ในข้อความหรือย่อหน้านั้นเช่นการอ่านเพื่อหาใจความหลักอ่านเพื่อหาความละเอียดสำคัญ ในระดับนี้แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.1 การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญในย่อหน้า การหาใจความหลักได้จะเป็นกุญแจไขให้สามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน และสิ่งที่จะตามมาคือ ผู้อ่านสามารถหารายละเอียดย่ออื่น ๆ ที่มาช่วยสนับสนุนใจความหลักได้

1.2 การอ่านเพื่อหารายละเอียดสำคัญรายละเอียดสำคัญมีส่วนสัมพันธ์กับใจความหลัก เพราะเป็นส่วนที่สนับสนุนใจความหลักให้มีรายละเอียดที่กระจ่าง และชัดเจนขึ้น

1.3 การอ่านทิศทางเป็นการอ่านเพื่อเรียงลำดับความคิดตลอดจนรายละเอียด และเหตุการณ์ที่อ่านก่อนและหลังได้อย่างมีระบบและถูกต้องทักษะการอ่านระดับนี้ต้องอาศัยการรู้จักจัดบันทึกรายละเอียด จัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหา

2. การอ่านในระดับตีความ (Reading on the Interpretative Level) การอ่านระดับนี้เป็นการอ่านที่สูงกว่าระดับแรก ผู้อ่านต้องพัฒนาการอ่านให้มีความละเอียดมากยิ่งขึ้น เพราะไม่ใช่เป็นการอ่านเพียงเพื่อความเข้าใจเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องอ่านให้เข้าใจลึกซึ้ง มองทะลุข้อความที่อ่านได้แม้กระทั่งวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สรุปในสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องตีความได้โดยสิ่งที่อ่านนั้นไม่ได้ระบุไว้ตรงๆ การอ่านในระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องสามารถอ่านได้ในเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ

2.1 การย่อใจความและการรวบรวมจัดระเบียบ ถ้าผู้อ่านสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างใจความหลักและรายละเอียดสำคัญได้ ก็จะช่วยให้สามารถสรุปและจัดระเบียบของเนื้อหาได้ถูกต้อง

2.2 การสรุปความเห็น คือ การพิจารณาสรุปความเห็นจากข้อมูลที่เป็นหลักฐาน ยืนยันสนับสนุนว่าบทสรุป หรือความคิดเห็นนั้นถูกต้องเชื่อถือได้

2.3 การคาดการณ์หรือทำนายผล คือ การที่ผู้อ่านสามารถคาดการณ์ หรือทำนายว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปทักษะนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านสามารถรวบรวมเนื้อหาสาระและนำข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาทำนาย หรือคาดการณ์ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นควรจะเป็นอย่างไร และอาจตั้งคำถามในขณะที่อ่านว่า เนื้อหาสาระควรจะจบอย่างไร

3. การอ่านในระดับประเมินผล (Reading on the Evaluative Level) การอ่านในระดับนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านวิเคราะห์ได้ว่าข้อมูลเนื้อหาสาระที่อ่านมีความถูกต้องหรือไม่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ได้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง อะไรคือความคิดเห็นของผู้เขียน ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นนั้นถูกต้องมีเหตุผลที่สมเหตุสมผล หรือไม่ สำหรับการประเมินผลจะเกิดขึ้นภายหลังจากการวิเคราะห์แล้ว

ดังนั้น โบบทนี้จะได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย การอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านเพื่อตีความ และการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณ

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หลักในการอ่านจับใจความนั้นมีอยู่ 2 ประเด็นหลักๆ คือ 1) การอ่านอย่างไม่มีจุดมุ่งหมายคือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องทราบถึงจุดสำคัญหรือเนื้อหาสำคัญของเรื่องที่อ่านเพียงเท่านั้น และ 2) การอ่านที่ผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายของตนเองอยู่แล้วว่าต้องการที่จะอยากทราบเนื้อหาใดในเรื่องที่อ่าน โดยในการอ่านแต่ละครั้งผู้อ่าน

จะต้องเข้าใจถึงเนื้อหาหลักและเนื้อหาของของที่เรื่องที่อ่านแล้วนำมาพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นข้อเท็จจริงสิ่งใดเป็นข้อคิดเห็นเพื่อให้เข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารให้ทราบได้

การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

เวนไรท์ (Wainwright, 1972, pp. 36-38) ได้สรุปว่า ผู้ที่จะเข้าใจเรื่องราวที่คนอ่านได้จะต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกเอาแต่หัวข้อสำคัญ
3. ตีความหมายใจความสำคัญ และแนวคิดในเรื่องใด
4. สรุปเรื่องราวต่างๆ จากเรื่องที่อ่านได้
5. สรุปและเมินเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์

การอ่านที่เข้าใจเรื่องและจับใจความได้นั้น ต้องสืบเนื่องมาจากการอ่านให้เกิดทักษะ 5 ชั้น คือ อ่านออก อ่านคล่อง อ่านเข้าใจเรื่อง อ่านแยกแยะชนิดของข้อความอ่านแล้วตีความหรือวินิจฉัยสารได้ ชั้นนี้เป็นที่จำเป็นที่สุดในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่าผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาให้อ่านบ้าง โดยผู้อ่านจะต้องพิจารณาเอง

แวมมยุรา เหมือนนิล (2538, หน้า 16) ได้เสนอแนะว่าพฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านอ่านจับใจความได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากทักษะต่อไปนี้

1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น สถานที่ เหตุการณ์

วันที่

3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การรวมข้อมูลใหม่ กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
9. การกล่าวสรุปได้

การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนด้วยการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้รวดเร็วและจับใจความได้ถูกต้องครบถ้วนยิ่งขึ้นนอกจากนั้นความรู้พื้นฐานของผู้อ่านนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านจับใจความ

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ คือพฤติกรรมของผู้เรียนที่สะท้อนให้ทราบได้ว่าผู้เรียนนั้นมีความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถปฏิบัติได้ ดังนี้ 1) สามารถตั้งคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) สามารถตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) สามารถลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ 4) สามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ และ 5) สามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2547, หน้า 122) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ และสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

โยเดอร์ (Yoder, 1985, p. 6) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคล มีความพึงพอใจในงานและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ บุคคลที่มีความพึงพอใจในงานที่ทำ เมื่อได้รับผลตอบแทน ประโยชน์ที่ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจจากงานนั้น

กรีน (Green, 1972, p. 40) ได้สรุปว่า ความหมายของความพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในการทำงานจะเกิดความตั้งใจในการทำงาน และเต็มใจที่จะอุทิศเวลา แรงกาย ความคิด เพื่อสนองความต้องการของหน่วยงาน

กู๊ด (Good, 1973, p. 384) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะ สภาวะ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งผลมาจากการสนใจสิ่งต่างๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่องาน

สุนทร เพ็ชรพราว (2551, หน้า 17) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานและการทำงานนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกพร้อมจะเสียสละทุกอย่างอุทิศแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาให้แก่งาน และทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่พึงพอใจต่องาน ก็จะไม่กระตือรือร้นในการทำงาน เพียงทำงานตามหน้าที่ให้เสร็จไปในแต่ละวันเท่านั้น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทน ความพึงพอใจทำให้บุคคลกระตือรือร้นในการทำงาน ที่

มีความมุ่งมั่นมีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน และส่งผลต่อความสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

รจนา เตชะศรี (2550, หน้า 12) ได้สรุปว่า ความพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกชอบพอใจ หรือเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์มีความสุขในการทำงาน รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติงานนั้น

ภาวิณี เพชรสว่าง (2552, หน้า 46) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ทางบวกโดยเป็นผลจากประสบการณ์ในการทำงาน

เพาเวลล์ (Powell, 1983, pp. 17-18) ได้สรุปว่าความพึงพอใจว่า หมายถึง ความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างดี และเกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของบุคคล และได้รับการตอบสนอง

นฤมล ผู้อุตสาหกรรม (2548, หน้า 5) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความสุขของคนที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการทำงาน มีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะทำงานให้ได้เต็มความสามารถ มีขวัญและกำลังใจซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อคุณภาพการทำงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร

Morse (1955, p. 27, 1967, p. 81) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจหรือความพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Satisfaction" หมายถึง สิ่งที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นการลดความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความชื่นใจตลอดจนสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกต่อบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามความพอใจต่อสิ่งนั้น

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เกิดจากทัศนคติ ความต้องการที่เป็นไปตามความคาดหวัง ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองก็เกิดความพึงพอใจขึ้น และถ้าไม่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการตามความคาดหวังไว้ความพึงพอใจก็จะหายไปทันที ดังนั้นความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ได้ตลอดเวลา

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี ไพร์ทอง (2542, หน้า 161 - 162) ได้เสนอแนะทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ทฤษฎีความต้องการ ความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานสัมพันธ์ในทางบวก และคุณลักษณะตามปรารถนาของกลุ่ม สมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการทำงาน การวัดความพึงพอใจที่มีต่อบริการ ความพึงพอใจที่มีการบริการและเกิดผลได้หรือไม่นั้นต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบด้วยระดับความรู้สึกของผู้ใช้บริการในด้านต่างๆ ของแต่ละบุคคล การวัดความพึงพอใจอาจกระทำได้หลายวิธีดังนี้

2.1 การใช้แบบสอบถาม เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการ อยู่เช่น ลักษณะการให้บริการ สถานที่ ระยะเวลาที่ให้บริการ บุคคลที่ให้บริการ เป็นต้น

2.2 การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่วัดถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจผู้ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง วิธีนี้ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

2.3 การสังเกต ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการโดยวิธีการสังเกต ดูพฤติกรรมก่อนมารับบริการ ขณะรับบริการและหลังจากรับบริการแล้ว เช่น สังเกตสีหน้าท่าทางการพูด การวัดความพึงพอใจวิธีนี้ต้องทำอย่างจริงจัง จึงจะสามารถประเมินถึงความพึงพอใจของผู้มารับบริการได้อย่างถูกต้อง จะเห็นได้ว่า การวัดความ พึงพอใจต่อการรับบริการนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัดด้วย จะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพหรือน่าเชื่อถือได้

ดังนั้น ความพึงพอใจ ความรู้สึกที่ดี หรือมีทัศนคติที่ดีของบุคคล ในด้านบวกซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น เมื่อได้รับการตอบสนองตามความคาดหวัง และความต้องการของตนเอง จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ หรือสิ่งที่ดีควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของการแสดงออก ของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ สรุปลำดับขั้นความต้องการ ของมนุษย์ออก 5 ขั้นตามลำดับมาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างอิงใน ศิริพงษ์ เศษภายน, 2547, หน้า 78-100) คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological) เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญที่สุดเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้

2. ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย (Safety) หลังจากทีร่างกายได้รับการตอบสนองของความต้องการแล้วก็เกิดความต้องการด้านความปลอดภัย ซึ่งหมายถึง ความปลอดภัยทางด้านร่างกายที่ต้องการได้รับความคุ้มครอง และยังรวมถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้วย

3. ความต้องการทางสังคม (Social) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของกลุ่ม ได้รับการยอมรับและเป็นผู้ที่มีความสำคัญในกลุ่ม

4. ความต้องการมีชื่อเสียง (Esteem) เป็นความต้องการที่จะเป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง มีบุคคลยอมรับนับถือ ได้รับการยกย่องจากคนอื่นเมื่อทำงานสำเร็จ ต้องการมีฐานะเด่นทางสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกว่าตนมีคุณค่า

5. ความต้องการความสำเร็จตามความนึกคิด (Self Actualization) เป็นความต้องการลำดับขั้นสูงสุด เมื่อคนได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกาย ความปลอดภัย ด้านสังคม ความมีชื่อเสียง แล้วต่อมาไม่นานนักคนก็จะเกิดความไม่พอใจได้ ถ้าเขาไม่สามารถทน สิ่งที่ตนต้องการทำ รวมทั้งต้องการให้ชีวิตดีขึ้น มีความก้าวหน้าและทำในสิ่งที่ตนชอบ นอกจากนั้นยังรวมถึงองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ความรู้สึกว่างานมีความสำคัญ ทำทลายความสามารถ ความก้าวหน้า มีความสำเร็จมากยิ่งขึ้นไปอีก

Shell (1975, pp. 252-268) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบบย้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องของความรู้สึก ที่มีความลึกซึ้งของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติอยู่และความพึงพอใจจะส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตาม ใย่ไรก็ดีความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุด เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมบุคคลจึงมีโอกาสที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้ว

การวัดความพึงพอใจ

บุญเรือง ขจรศิลป์ (2529, หน้า 45) ได้เสนอแนะว่า ทักษะคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติได้โดยตรง แต่เราสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยอ้อม โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทนฉะนั้น การวัดความพึงพอใจก็มี

ขอบเขตที่จำกัดด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนขึ้นถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดาของการวัดโดยทั่วไป

ภณิดา ชัยปัญญา (2541, หน้า 61) ได้เสนอแนะว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้ 1) การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่างๆ 2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง 3) การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผนสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรตลอดไป ทั้งนี้เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานที่ตั้งไว้

Maslow (1962 อ้างอิงใน ปาณิดา อาจวงษ์, 2552, หน้า 145) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจโดยได้กล่าวไว้ว่า "การที่ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนอย่างเพียงพอ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการเรียนรู้ การได้รับการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองตามสภาพความเป็นจริง"

Ausubel (1963 อ้างอิงใน ปาณิดา อาจวงษ์, 2552, หน้า 145) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจโดยได้กล่าวไว้ว่า "การเรียนรู้ย่อมมีความหมายจะเกิดขึ้นได้หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก่อน มีสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสม มีแนวทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้แนะนำวิธีการทำกิจกรรมและแนะนำแหล่งค้นคว้า"

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถที่จะทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อวัดความพึงพอใจของบุคคล โดยการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆนั้นลักษณะของกิจกรรมและการจัดกิจกรรมจะต้องสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน เช่นมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้มาก่อน ผู้เรียนจึงจะสามารถแสดงความพึงพอใจออกมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จิราภรณ์ จันทา (2543) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับการสอน

ตามคู่มือครู โดยการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบ ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับการสอนตามคู่มือครู เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และแบบ ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย สถิติที่ใช้การศึกษา ได้แก่ t - test for Dependent Samples ผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ก่อนการ ทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยก่อน การทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทิพาพร สุรารี และคณะ (2553) ได้ศึกษารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่านสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน และศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนนี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏโดยใช้การ วิจัย 3 ระยะ คือ (1) การศึกษาบริบทเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างต้นร่างรูปแบบการสอนใช้การวิจัยเชิงสำรวจและการศึกษา เอกสารกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 100 และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่านเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (2) การพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ด้วยแผนการสอน 6 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมงรวม 18 ชั่วโมง

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชา กลวิธีการอ่านอนุเฉท ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบบันทึกการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ในการอ่านก่อนและหลังการทดลองโดยการทดสอบที่ (3) การยืนยันประสิทธิผลของรูปแบบการ สอนใช้การวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสาขาวิชา ภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชา กลวิธีการอ่านอนุเฉท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน กับการสอนตามปกติ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทั้งก่อนและหลังการสอนโดยการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มี 2 ระยะ คือ การวางแผนที่ศึกษา ข้อมูลพื้นฐานและพิจารณาปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับตัวผู้เรียนบทอ่าน และจุดประสงค์ในการอ่านและ การนำไปใช้ที่มีกิจกรรมการสอน 3 ขั้นตอนคือ 1 ขั้นก่อนการอ่านกิจกรรมย่อย คือ 1) การสร้าง แรงจูงใจและการกำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน 2) การกระตุ้นความรู้เดิมและสร้างความรู้พื้นฐาน ในการอ่าน 3) การแนะนำยุทธวิธีในการอ่าน 2 ขั้นการอ่านมีกิจกรรมย่อย คือ 1) การอ่านให้ผู้เรียน ฟัง 2) การอ่านในใจ 3) การอ่านตามคำแนะนำ และ 3 ขั้นหลังการอ่านมีกิจกรรมย่อย คือ 1) การ ตั้งคำถามหลังการอ่าน 2) การสรุปและทำแผนภูมิความคิด 3) การประยุกต์ใช้ 4) การประเมินผล การเรียนรู้และรูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วย รูปแบบการสอนนี้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการ สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วชิรเกียรติ เบ้าทองจันทร์ (2553) ได้ศึกษาการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้น ประสบการณ์อ่านเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการเสริมเพื่อ การเรียนรู้แบบเน้น ประสบการณ์อ่านต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการรู้คำศัพท์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2) ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้น ประสบการณ์อ่านต่อกระบวนการเรียนอ่านและการ เรียนคำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

และ 3) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แนวคิดการเสริมต่อ การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านในการสอนอ่านและการรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการอ่านและคำศัพท์ 2) ใบความรู้เพื่อการแนะนำและฝึกใช้กลวิธีการอ่าน 3) บทความบดแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและคำศัพท์ 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและเจตคติ 5) แบบบันทึกการสอน 6) แบบบันทึกการเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน และการรู้คำศัพท์โดยใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ (t - test) ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดได้รับการวิเคราะห์ โดยการจัดกลุ่มตามประเด็นและนำมาหาความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านมีส่วนช่วยให้กลุ่มตัวอย่าง เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านดีขึ้นและรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03 นอกจากนี้ ยังพบว่า ความช่วยเหลือจากครูและเพื่อนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนและเจตคติที่ถูกต้องทำให้นักศึกษารู้สึกผ่อนคลายและ สนุกสนานกับการอ่านและทำแบบฝึกหัดได้อย่างถูกต้องและทันเวลา ความช่วยเหลือนี้ยังกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีที่แนะนำได้หลากหลายขึ้น กลุ่มตัวอย่างรู้สึกมั่นใจในการใช้กลวิธีและพอใจต่อความสามารถในการอ่าน และการรู้คำศัพท์ผลจากแบบสอบถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์อ่านในการสอนอ่านและเรียนคำศัพท์และจะนำกลวิธีต่างๆ ไปปรับใช้ในการเรียนรายวิชาอื่นต่อไป

กานต์รวี ศรีกลางค์ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่าน โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน หลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่าน เครื่องมือที่ใช้ประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่านที่ผ่านการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย

ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่น โดยผลการวิจัย พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

เรณูภา หนูวัฒนา (2558) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรีโดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี และเพื่อสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรีที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ การสอนแบบกลวิธีการเสริมต่อการ เรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี จำนวน 56 คน ที่กำลัง เรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้การสอนแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 8 บท 2) แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลของการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการสอนแบบกลวิธี การเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 45 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 (KR-20) 3) แบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรม การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนแบบกลวิธี การเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย คำถามจำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อและตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านการสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ระยะเวลาในการทดลองการสอนคือ 8 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ t-test แบบมีความสัมพันธ์ต่อกัน ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนเรียน คือ 13.57 และคะแนนเฉลี่ยหลังจากเรียนคือ 22.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 ($p < 0.01$) 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ การสอน แบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12

ประเทือง ทามามาตย์ (2559, หน้า, 190) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์เขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์เขียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

Fournier and Graves (2002) ศึกษาการอ่านเรื่องสั้นโดยการใช้ยุทธศาสตร์เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 50 คน โรงเรียนในเขต ชานเมือง Miswestern โดยการให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น 2 เรื่อง ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่าน มีความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ยุทธศาสตร์เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านโดยเฉลี่ย 19% อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยัง พบว่า การสอนแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่านต้องการเวลามากกว่ากลุ่มควบคุม

Pappas (1984) ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ต่อการตอบสนองด้านการของนักเรียน โดยดำเนินการทดลองด้วยการที่ครูอ่านเรื่องที่มีภาพประกอบให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับโดยครูใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการใช้คำพูดกระตุ้นกับนักเรียนผลปรากฏว่านักเรียนสามารถเล่าเรื่องได้ดี

Boyle and Pergoy (1990) ได้ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการกำหนดกรอบที่แสดงผังข้อมูลของเรื่องที่อ่าน (Story Map Framework) แล้วให้นักเรียนนำคำหลักที่กำหนดให้ไปสรุปเรื่องที่อ่าน โดยได้ทดลองกับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกในระดับเกรด 2 โดยให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อสรุปเรื่องและใช้คำหลักที่กำหนดให้ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความกระตือรือร้น และมีความสนุกสนานในการอ่านหนังสือด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ นั้นสามารถที่จะช่วยพัฒนาทักษะและความสามารถทางด้านต่างๆของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านการอ่านการเขียนซึ่งจะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เพิ่มสูงมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลักษณะกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and development) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขั้นที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานตัวชี้วัดและโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย รหัส 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5

2. ศึกษาความหมาย ประเภทและองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ

3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore

4. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Four-Stage Model เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

5. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความซึ่งผู้ศึกษาได้มีการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Four-Stage Model ของ Tharp and Gillimore นำมาใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ

6. ออกแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ซึ่งในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 1) หัวเรื่อง การกำหนดเวลาเรียน 2) สาระ 3) มาตรฐาน 4) ตัวชี้วัด 5) สาระสำคัญ 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) สาระการเรียนรู้ 8) กิจกรรมการเรียนรู้โดยการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore 9) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 10) การวัดและการประเมินผล จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ รวม 5 สัปดาห์ ตามตารางการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Sharp and Gillimore เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	ความสามารถในการอ่านจับใจความ	สื่อและแหล่งการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	เวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เตรียมความพร้อมที่	สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท1.1 ป.3/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	1. การใช้เทคนิค Coaching ในการสอนการอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นนิทานบทเพลง	1. ขั้นนำ 2. ขั้นสอน 3. ขั้นสรุป	- เทคนิค (Modeling) - เทคนิคการใช้คำถาม - เทคนิคการคิดต่างๆ - เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องของข้อความ - เทคนิคการชัดเจนของความคิด - เข้าใจของผู้เรียน	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล 2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	ใบกิจกรรมที่ 1-16 และกิจกรรมตอบคำถาม	วัดผลตรวจแบบทดสอบหลังเรียนเครื่องมือแบบทดสอบหลังเรียน ประเมินผล ตอบคำถามได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป	4

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	ความสามารถในการอ่านจับใจความ	สื่อและแหล่งการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	เวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เตรียมความพร้อมที่	ป.3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้	บทร้อยกรองและข่าว		- เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด	3. สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน			
	ป.3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้							

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	ความสามารถในการอ่านจับใจความ	สื่อและแหล่งการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	เวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง นิทานเล่าขาน	สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ป.3/3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เรื่องที่อ่าน ป.3/4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ ป.3/5. สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ 2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผล ประกอบได้ 3. สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	อ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นนิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น	ชั้นที่ 1 การได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ชั้น ป.4 ชั้นที่ 2 การช่วยเหลือตนเอง ชั้นที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่วอัตโนมัติ โดยการฝึกฝน ชั้นที่ 4 การปฏิบัติอย่างเป็นอัตโนมัติ	-เทคนิค Coaching -เทคนิคการใช้คำถาม -เทคนิคการคิดต่างๆ -เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียน -เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล 2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผล ประกอบ 3. สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	รูปภาพตัวละคร พื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง ใบกิจกรรมที่ 1-3 ใบกิจกรรมที่ 4-6 ใบกิจกรรมที่ 7-9 และกิจกรรม	วัดผล 1.ตรวจใบกิจกรรม 2.ตรวจแบบทดสอบเครื่องมือแบบทดสอบ หลังเรียน เรื่อง นิทานเล่าขาน ประเมินผล 1. ผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2. ตอบคำถาม ได้ถูกต้อง ร้อยละ 75 ขึ้นไป	3

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	ความสามารถในการอ่านจับใจความ	สื่อและแหล่งการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	เวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เพลงแทนใจ	สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ป.3/3. ตั้งคำถามและตอบคำถามและเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.3/4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผล ประกอบ ป.3/5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเพลงที่อ่านได้ 2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเพลงที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้ 3. สรุปความรู้และข้อคิดจากเพลงที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	อ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นบทเพลง	ขั้นที่ 1 การได้รับความช่วยเหลือจากพี่ชั้น ป.4 ขั้นที่ 2 การช่วยเหลือตนเอง ขั้นที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่วอัตโนมัติโดยการฝึกฝน ขั้นที่ 4 การปฏิบัติอย่างเป็นอัตโนมัติ	-เทคนิค Coaching -เทคนิคการใช้คำถาม -เทคนิคการคิดตั้งๆ -เทคนิคการตรวจสอบ ความถูกต้องความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียน -เทคนิคการจัดระบบ ผังภาพความคิด	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล 2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ 3. สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	-เนื้อเพลงต้นไม้ของพ่อ, ของขวัญจากก้อนดิน พร้อมรูปภาพประกอบ -ใบกิจกรรมที่ 1-3 ใบกิจกรรมที่ 4 -6 ใบกิจกรรมที่ 7-9 และ กิจกรรมตอบคำถาม	วัดผล 1.ตรวจใบกิจกรรม 2.ตรวจแบบทดสอบ เครื่องมือแบบทดสอบรู้คิดจากบทเพลง ประเมินผล 1. ผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2. ตอบคำถามได้ถูกต้อง ร้อยละ 75 ขึ้นไป	3

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	ความสามารถในการอ่านจับใจความ	สื่อและแหล่งการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	เวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง บท ร้อยกรอง	สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ป.3/3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน ป.3/4. ลำดับเหตุการณ์และ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ป.3/5. สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไป ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับบท ร้อยกรองที่อ่านได้ 2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากบท ร้อยกรอง ที่อ่านโดยระบุ เหตุผลประกอบ ได้ 3. สรุปความรู้และข้อคิดจากบท ร้อยกรองที่อ่านเพื่อนำไป ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	อ่านจับใจความจากสื่อที่เป็น บท ร้อยกรอง	ขั้นที่1 การได้รับความช่วยเหลือจากพี่ชั้น ป.4 ขั้นที่2 การช่วยเหลือตนเอง ขั้นที่3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่วอัตโนมัติโดย การฝึกฝน ขั้นที่ 4 การปฏิบัติอย่าง เป็นอัตโนมัติ	-เทคนิค Coaching -เทคนิคการใช้คำถาม -เทคนิคการคิดต่างๆ -การสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วน ร่วม -เทคนิคการจัดระบบ ผังภาพความคิด	1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล 2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ 3. สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่ อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	-บทร้อยกรอง เรื่อง เจ้านกกาเหว่าพร้อม รูปภาพประกอบ -ใบกิจกรรมที่ 1-3 ใบกิจกรรมที่ 4-6 -ใบกิจกรรมที่ 7-8 -กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ	วัดผล 1.ตรวจใบกิจกรรม 2.ตรวจแบบทดสอบ เครื่องมือแบบทดสอบ วัดความคิดจากบทร้อยกรอง ประเมินผลผลงานผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ขึ้นไป	3

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระ/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	ความสามารถในการอ่านจับใจความ	สื่อและแหล่งการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	เวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ชาวเล่าเรื่อง	สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ป.3/3 ตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.3/4 ลำดับเหตุการณ์ และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่อง ที่ อ่านโดยระบุเหตุผล ประกอบ ป.3/5 สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิต ประจำวัน	1. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิง เหตุผลเกี่ยวกับชาวที่ อ่านได้ 2. ลำดับเหตุการณ์ และคาดคะเน เหตุการณ์จากชาว ที่ อ่านโดยระบุเหตุผล ประกอบได้ 3. สรุปความรู้และ ข้อคิดจากชาวที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิต ประจำวันได้	อ่านจับ ใจความจาก สื่อที่เป็น ชาว	ขั้นที่1 การได้รับความ ช่วยเหลือจากพี่ชั้น ป.4 ขั้นที่2 การช่วยเหลือ ตนเอง ขั้นที่ 3 การทำให้เกิดความ คล่อง แคล่วอัตโนมัติโดย การฝึกฝน ขั้นที่4 การปฏิบัติอย่าง เป็นอัตโนมัติ	-เทคนิค Coaching -เทคนิคการใช้คำถาม -เทคนิคการคิดต่างๆ -การสนับสนุนให้ ผู้เรียนเข้ามามีส่วน ร่วม -เทคนิคการจัดระบบ ผังภาพความคิด	1. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิง เหตุผล 2. ลำดับเหตุการณ์ และคาดคะเนเรื่อง ที่อ่านโดยระบุ เหตุผลประกอบ 3. สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่ อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	-เนื้อหาข่าวและ รูปภาพจากข่าว -ใบกิจกรรมที่ 1- 3 ใบกิจกรรมที่ 4-6 ใบกิจกรรม ที่ 7 และกิจกรรม แสดงบทบาท สมมติ	วัดผล 1.ตรวจใบกิจกรรม 2.ตรวจแบบ ทดสอบ เครื่องมือ แบบทดสอบเรื่อง ู้ คิดจากข่าว ประเมินผล ผลงานผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ขึ้นไป	3
รวม									16

7. ดำเนินการเขียนแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ซึ่งในการสร้างแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้ คือ

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมที่
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง นิทานเล่าชาน
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง บทเพลงแทนใจ
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง บทร้อยกรอง
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชาวเล่าเรื่อง

แผนการจัดการจัดกิจกรรมแต่ละแผนจะใช้เวลา 3 ชั่วโมง แต่ละชั่วโมงประกอบไปด้วย กระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยขั้นตอนนี้จะมีการใช้เทคนิค coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน 2) การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการใช้คำถาม และการการคิดตั้งๆ ควบคู่กัน 3) การทำให้เกิดความคล่องแคล่วและความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยครูผู้สอนใช้เทคนิค การตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน และเทคนิคการ สนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม 4) การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกใน ขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด

8. นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขส่วนที่บกพร่องแล้วปรับปรุงแก้ไข

9. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมิน มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ทโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง รายการนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง รายการนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก
- ระดับ 3 หมายถึง รายการนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง รายการนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง รายการนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

10. นำแบบประเมินความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พร้อมทั้งนำร่าง แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความ เหมาะสมของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

11. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของรายการประเมิน จากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

12. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความมาปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง

13. นำแผนการวิจัยไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านปากยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 7 คน

14. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore จากสูตรการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, หน้า 136)

15. ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การคำนวณหาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยนำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบแล้ว มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละด้านและแปรผลของค่า เป็นระดับความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 105-106) เกณฑ์การยอมรับควรมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ตามเกณฑ์ 75/75 โดย

2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งดำเนินการ ดังนี้

แบบแผนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามแบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Posttest Only Design มีลักษณะการทดลอง ดังนี้ (ปรีชา เนาว์เย็นผล, 2542, หน้า 154)

TREATMENT	POST-TEST
ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้	สอบหลังเรียน
X	O

เมื่อ X แทน การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

O แทน การทดสอบหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลา สยามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดการพัฒนา ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลา 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมที่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องนิทานเล่าขาน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บทเพลงแทนใจ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องบทร้อยกรอง แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องข่าวเล่าเรื่อง ซึ่งพัฒนาไว้แล้วในตอนที่ 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 20 ข้อ โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน ตามตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

2.2 ศึกษานิยามเชิงปฏิบัติการของความสามารถในการอ่านจับใจความที่สรุปได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบได้ด้วย การตั้งคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ และการสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

2.3 ออกแบบและกำหนดโครงสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความแบบปรนัย 3 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมองค์ประกอบที่จะวัด คือ การตั้งคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านซึ่งมีจำนวน 30 ข้อ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงโครงสร้างของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการความสามารถ ในการอ่านจับใจความ	จำนวนข้อสอบ	
	จำนวนที่สร้าง	จำนวนที่ใช้จริง
ตั้งคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน	5	3
ตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	10	7
ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	6	4
คาดคะเนเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผล ประกอบ	6	4
สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่ อ่าน	3	2
รวม	30	20

2.4 สร้างข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความแบบปรนัย 3 ตัวเลือก
จำนวน 30 ข้อ

2.5 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับข้อเสนอแนะ

2.6 นำข้อสอบที่ได้แก้ไขปรับปรุง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากคำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ว่าข้อคำถามมีความ
สอดคล้องกับนิยามขององค์ประกอบการอ่านจับใจความหรือไม่โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความ
สอดคล้องไว้ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ซึ่งได้ค่า IOC ของข้อสอบแต่ละข้อตั้งแต่ 0.67-1.00 โดยได้ข้อสอบที่ครอบคลุม
องค์ประกอบของการอ่านจับใจความจำนวน 30 ข้อ

2.7 นำข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผ่านเกณฑ์ นำไปทดลองใช้
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนเรื่อง การอ่านจับใจความมาแล้ว ภายในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลกเขต 2 จำนวนทั้งหมด 63 คนจากทั้งหมด

4 โรงเรียนจากนั้นทำการตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

2.8 วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบโดยการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B) ใช้สูตรของ Brennan จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปได้ค่าอำนาจจำแนกแบบรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.22-0.57 ได้ข้อสอบทั้งสิ้นจำนวน 27 ข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมที่สุด มาเพียง 20 ข้อโดยคัดเลือกให้ครบตามองค์ประกอบของการอ่านจับใจความในด้านต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ระบุไว้

2.9 นำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อไปหาค่าความเที่ยงของข้อสอบทั้งฉบับ โดยการหาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรโลเวต (Lovett) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ยอมรับมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบเท่ากับ 0.81 และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ต่อไป

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมโดยอธิบายถึงขั้นตอนและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore แก่นักเรียน
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คน เป็นเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ตามตาราง 3

ตาราง 3 แสดงระยะเวลาการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

ครั้งที่	สัปดาห์	แผนการจัดการทดลอง	เวลา (ชั่วโมง)
1	1 (1 – 4 ก.พ. 2560)	เตรียมความพร้อมที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	4
2	2 (6 – 8 ก.พ. 2560)	การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นนิทานพื้นบ้าน	3
3	3 (13-15 ก.พ. 2560)	การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นบทเพลง	3
4	4 (20-22 ก.พ. 2560)	การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นบทร้อยกรอง	3
5	5 (27-29 ก.พ. 2560)	การอ่านจับใจความจากสื่อที่เป็นข่าว	3
6	6 (31 ก.พ. 2560)	ทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน (Posttest)	1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนหลังเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความมาตรวจให้คะแนน ดังนี้ ข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน ด้วยการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้ค่าสถิติ t – test แบบ One sample test

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ซึ่งมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและวิธีการขั้นตอนการสร้างแบบวัดความพึงพอใจกำหนดประเด็นเนื้อหาในการวัด 4 ด้าน ตามขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore คือ การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่าการเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง การทำให้เกิดความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน และการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง
2. กำหนดลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นต่อข้อความพึงพอใจ 5 ระดับตามวิธีของ ลิเคิร์ท โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3. สร้างแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยด้านการเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่าจำนวน 4 ข้อ ด้านเสริมต่อความรู้ด้วยการช่วยเหลือตนเอง จำนวน 5 ข้อ ด้านการทำให้เกิดความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน จำนวน 4 ข้อ และด้านการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยใช้อย่างคล่องแคล่วด้วยตนเองจำนวน 2 ข้อ

4. นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นและแบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับข้อเสนอแนะ

5. นำแบบวัดความพึงพอใจที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถาม ของแบบวัดความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจซึ่งได้ค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามของแบบสอบถามมีความสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามของแบบสอบถามมีความสอดคล้อง

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามของแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

6. นำแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 คน หลังจากทดลองเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75 และจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน ตอบแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน มาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

3 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2. นำผลคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 105-106) โดยเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน คือ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สูตรวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. สูตรที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 คำนวณได้จากสูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, หน้า 136)

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100 \quad \text{และ} \quad E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในกิจกรรม
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ในการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมของผู้เรียนที่ได้จากการสอบย่อย ในขณะที่ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมของผู้เรียนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยทั้งหมดในแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

2. สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 181)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. สูตรการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบด้วยวิธีของ Brennan มีสูตร ดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 210)

$$\frac{U}{n_1} \quad \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ
	U	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
	N ₁	แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์
	N ₂	แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

4. สูตรการหาค่าความเที่ยง ของแบบทดสอบ ของ โลเวต (Lovett) แบบทดสอบอิงเกณฑ์ ใช้สูตร ดังนี้ (วาโร เฟิงส์วัตดี, 2546, หน้า 85 - 86)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X - \sum X^2}{(k-1) \sum (X-c)^2}$$

เมื่อ	r _{cc}	แทน	ค่าความเที่ยง
	X	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	k	แทน	จำนวนข้อมูล
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

6. สูตรค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนโดย การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (วารุ เฟิงส์วัตต์, 2546, หน้า 91) ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_j^2}{S_E^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum S_j^2$	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนการตอบแต่ละข้อ
S_E^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติบรรยาย

1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (ปกรณัม ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ปกรณัม ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนรวม
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 การทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความโดยการทดสอบค่าที (t – test แบบ One sample) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า144) จากสูตร

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X} - \mu}{S/\sqrt{n}}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ	แทน	เกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม 20 คิดเป็น 15
	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งนำเสนอผลการวิจัย เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

2. ผลการแสดงผลการพิจารณาการตรวจสอบความเหมาะสม ของผู้เชี่ยวชาญใน องค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของ นักเรียนหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมที่ 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง นิทานเล่าขาน 3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง บทเพลงแทนใจ 4) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง บทร้อยกรอง 5) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ข่าวเล่าเรื่อง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนจะใช้เวลา 3 ชั่วโมง แต่ละชั่วโมงประกอบไปด้วยกระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยขั้นตอนนี้จะมีการใช้เทคนิค coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน 2) การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการใช้คำถาม และการการคิดตั้งๆควบคู่กัน 3) การทำให้เกิดความคล่องแคล่วและความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน และเทคนิคการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม 4) การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญในองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ผลปรากฏตามตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านสาระมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	1.1 สอดคล้องตรงกับหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	5	0.00	มากที่สุด
	รวม	5	0.00	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
2. ด้านสาระสำคัญ	2.1 แสดงถึงสาระสำคัญของการอ่านจับ ใจความจากสื่อประเภทต่างๆ	4.67	0.58	มากที่สุด
	2.2 สอดคล้องและครอบคลุมกับตัวชี้วัด	4.67	0.58	มากที่สุด
	2.3 สอดคล้องและครอบคลุมสาระการ เรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	4.67	0.00	มากที่สุด
3. ด้านจุดประสงค์การ เรียนรู้	3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด	5	0.00	มากที่สุด
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	0.00	มากที่สุด
	3.3 สามารถวัดและประเมินผลได้	5	0.00	มากที่สุด
	รวม	5	0.00	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้	4.1 สาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.67	0.58	มากที่สุด
	4.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับวิธีการ จัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	4.67	0.00	มากที่สุด
	5. ด้านขั้นนำเข้าสู่ บทเรียน	5.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียนก่อนเริ่ม กิจกรรม	5	0.00
5.2 ทบทวนเนื้อหาเดิมก่อนเริ่มบทเรียน		5	0.00	มากที่สุด
5.3 ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนการเริ่มกิจกรรม		5	0.00	มากที่สุด
รวม		5	0.00	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
6. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore โดยใช้กระบวนการ Four-Stage Model	ชั้นเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า (MKO)	4.00	1.00	มาก
	6.1 ได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่าอย่างเหมาะสมในเรื่องของการตั้งคำถามและตอบคำถาม การลำดับและคาดคะเนเหตุการณ์และการสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่อง			
	ชั้นเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง	4.67	0.58	มากที่สุด
	6.2 ครูผู้สอนมีการใช้เทคนิคการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม			
6.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นที่มีอยู่ให้ปรากฏออกมาชัดเจนผ่านการคิดต่างๆ ผ่านการตอบคำถามได้อย่างเหมาะสม		4.33	0.58	มาก
	ชั้นการทำให้เกิดความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน	4.67	0.58	มากที่สุด
6.4 มีการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมใน 2 ประเด็นคือ 1) ครูตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนโดยการให้ผู้เรียนตอบคำถามเป็นรายบุคคล 2) ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของเพื่อนโดยฟังจากการตอบคำถามของเพื่อนและให้คำแนะนำ				

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	6.5 มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนโดยการทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มและสามารถสะท้อนข้อคิดโดยสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่ได้รับจากเรื่องผ่านกิจกรรมนั้นได้	4.67	0.58	มากที่สุด
	ชั้นการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง	4.67	0.58	มากที่สุด
	6.6 นักเรียนมีการใช้การจัดระบบผังภาพความคิด เข้ามาช่วยในการตั้งคำถามและตอบคำถาม การลำดับและคาดคะเนเหตุการณ์และการสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม			
	รวม	4.50	0.17	มากที่สุด
7. ด้านขั้นสรุปผลการเรียนรู้	7.1 ผู้เรียนทำกิจกรรมทบทวนความรู้เกี่ยวกับการตั้งคำถามและตอบคำถาม การลำดับและคาดคะเนเหตุการณ์และการสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านผ่านแบบทดสอบได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
	รวม	4.33	0.58	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
8. ด้านสื่อการเรียนรู	8.1 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
	8.2 เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
	รวม	4.50	0.00	มากที่สุด
9. ด้านการวัดผลประเมินผล	9.1 วิธีการวัดสอดคล้องและครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ	4.67	0.58	มากที่สุด
	9.2 เครื่องมือวัดสอดคล้องกับวิธีการวัด	4.67	0.58	มากที่สุด
	9.3 เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	4.67	0.00	มากที่สุด
	รวมทุกด้าน	4.70	0.29	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านชั้นนำเข้าสู่บทเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$) ด้านสาระสำคัญ ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore โดยใช้กระบวนการ Four-Stage Model ด้านสื่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) และสุดท้ายด้านขั้นสรุปผลการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดมีจำนวน 20 ข้อ ($\bar{X} = 4.50 - 5.00$) และข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 4 ข้อ ($\bar{X} = 4.00 - 4.33$)

3. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียน จำนวน 7 คน ผลปรากฏตามตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมการเรียนรู้ที่	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้กิจกรรมการเรียนรู้			ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้			ค่าประสิทธิภาพ
	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	E1	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	E2	
							E1/E2
2	183	144.57	79.00	61	47.86	78.45	77.91/78.45
3	183	150.14	82.05	61	49.43	81.03	80.95/81.03
4	183	151.00	82.51	61	49.71	81.50	81.42/81.50
5	183	163.29	89.23	61	54.29	88.99	86.42/88.99
รวม			83.20	รวม		82.49	83.20/82.49

จากตาราง 5 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของชั้นทดลองกับนักเรียน จำนวน 7 คน มีค่าประสิทธิภาพ 83.20/82.49

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนหลังเรียนเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยการทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏตามตาราง 6 และ 7

ตาราง 6 แสดงผลการทดสอบการแจกแจงแบบปกติของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน โดยใช้สถิติ Shapiro-Wilk กรณีกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 50 คน

n	$\bar{X}$	S.D.	Minimum	Maximum	Skewness	Kurtosis	Shapiro-Wilk Sig.
7	16.43	0.98	15.00	18.00	.277	.042	.609

จากตาราง 6 พบว่า ผลการทดสอบการแจกแจงแบบปกติของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน โดยใช้สถิติ Shapiro-Wilk กรณีกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 50 คน พบว่า ข้อมูลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 15.00 ค่าสูงสุดเท่ากับ 18.00 ค่าความเบ้เท่ากับ .277 ค่าความโด่งเท่ากับ .042 เมื่อทดสอบการแจกแจงแบบปกติของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน โดยใช้สถิติ Shapiro-Wilk กรณีกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 50 คน พบว่า ผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = .609) แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (one sample t – test)

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

การ ทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	คะแนน เกณฑ์ร้อยละ 75	% of Mean	t	p
หลังเรียน	7	20	16.43	0.98	15	82.14	3.87*	.004

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ($\bar{X} = 16.43$) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 (15 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งผลปรากฏตามตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า			
นักเรียนสนุกกับกิจกรรมที่ได้รับการช่วยเหลือจากพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	5.00	0.00	มากที่สุด
นักเรียนเข้าใจในเรื่องการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้นหลังจากที่ได้คำแนะนำจากพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	4.00	0.00	มาก
นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรมจับคู่กับพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	4.34	0.53	มาก
นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้นหลังจากการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	4.29	0.76	มาก
รวม	4.43	0.31	มาก
ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง			
นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้นจากการถามคำถามของครู	3.86	0.69	มาก
นักเรียนได้รับการกระตุ้นและมันช่วยทำให้ฉันสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นออกมาได้	4.43	0.53	มาก
นักเรียนชอบที่มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง	4.41	0.38	มาก
นักเรียนดีใจเมื่อได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมในการตอบคำถาม	4.57	0.79	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญด้วยตนเองได้หลังจากทำกิจกรรมต่างๆ	4.57	0.53	มากที่สุด
รวม	4.31	0.28	มาก
ขั้นการทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่าน การฝึกฝน			
นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นหลังจากที่ครูสอบถามเกี่ยวกับความรู้ของชั้น	4.43	0.53	มาก
นักเรียนรู้สึกชอบเมื่อมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆอย่างหลากหลาย	4.86	0.38	มากที่สุด
นักเรียนรู้สึกว่ากิจกรรมที่ทำมีความสนุกสนานและน่าสนใจ	4.14	0.38	มาก
นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้คล่องแคล่วมากยิ่งขึ้นหลังจากการทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้	4.00	0.00	มาก
รวม	4.36	0.13	มาก
ขั้นการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึก ในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง			
นักเรียนชอบกิจกรรมที่มีการเขียนผังภาพความคิดเพราะมันทำให้ฉันเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น	4.14	0.90	มาก
นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้ด้วยตัวเองอย่างเป็นอัตโนมัติจากการทำกิจกรรม	4.29	0.95	มาก
รวม	4.21	0.86	มาก
รวมเฉลี่ย	4.34	0.25	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทุกรายการมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21 - 4.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 4 ข้อ ($\bar{X} = 4.57 - 5.00$) และข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 11 ข้อ ($\bar{X} = 3.86-4.43$)

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 คน โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี จังหวัดพิษณุโลก เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test แบบ One sample

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ประกอบไปด้วยกระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ใน 4 ขั้นตอน คือ 1) การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยใช้เทคนิค Coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน 2) การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูใช้เทคนิคการใช้คำถาม และการการคิดต่างๆ ควบคู่กัน 3) การทำให้เกิดความคล่องแคล่วและความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยครูใช้เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนและเทคนิค

การสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม 4) การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) และมีประสิทธิภาพ 83.20/82.49

2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.25)

การอภิปรายผล

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการสร้างพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ประกอบไปด้วย กระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยขั้นตอนนี้จะมีการใช้เทคนิค coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ขั้นที่ 2 การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการใช้คำถาม และการการคิดต่างๆควบคู่กัน ขั้นที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่วและความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน และเทคนิคการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม ขั้นที่ 4 การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิดและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.29) ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาแนวคิดของ Tharp and Gillimore (1988) ที่ว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองทางภาษาได้ผู้เรียนจำเป็นต้องผ่านการเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง การทำให้เกิดความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน และการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามคู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่

ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงให้มากที่สุดด้วยการเรียนโดยการกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) และมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ที่นั้นเกิดความยืดหยุ่น น่าสนใจ และไม่น่าเบื่อโดยการนำเอาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบต่างๆ มาดัดแปลงใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำหลายอย่างเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนอีกทั้งจะต้องจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) โดยในการจัดกิจกรรมต่างๆ ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เอง โดยผู้สอนจะเป็นเพียงผู้คอยให้ความช่วยเหลือแนะนำในการทำกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเทือง ทามมาตย์ (2559, หน้า 138) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์เขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ทุกองค์ประกอบของรูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์เขียนมีคะแนนเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมากที่สุดและผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการที่ชัดเจน และผู้วิจัยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้ โดยมีข้อดี ตามแนวคิดของ Wood Bruner and Ross (1976 อ้างอิงใน กมล โพธิเย็น, 2547, หน้า 78) ที่ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้เด็กหรือนักเรียนฝึกหัดสามารถแก้ปัญหา ดำเนินงานหรือบรรลุตามเป้าหมายที่อยู่เหนือความพยายามของเด็กที่จะทำได้ด้วยตนเองแต่จะทำได้เมื่อได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน โดยครูหรือผู้ที่มีความรู้มากกว่าโดยในครั้งแรกงานเหล่านั้นอาจจะอยู่เหนือความสามารถของผู้เรียนที่จะทำได้ด้วยตนเอง แต่ด้วยวิธีการต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนใส่ใจและสนใจเพื่อที่จะทำองค์ประกอบต่างๆ ของงานเหล่านั้นให้สำเร็จ ซึ่งสิ่งเหล่านั้นต้องอยู่ในช่วงหรือขอบเขตที่ผู้เรียนสามารถทำได้ ผลการวิจัยดังกล่าวมีผลในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ ทิพาพร สุจารี (2553) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้อยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับ

นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่ารูปแบบการสอนอ่านอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีประสิทธิภาพ 77.75/80.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจาก การที่ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการที่ชัดเจน รวมทั้งผ่านการทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพก่อนนำไปทดลองจริงตามแผนการวิจัย มีการเลือกใช้เนื้อหาในวิชาภาษาไทย ที่จะนำมาใช้ในการอ่านจับใจความ ที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความสนใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนั้นมีความหลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งจะประกอบไปด้วยเรื่องของ นิทานพื้นบ้าน บทเพลง บทร้อยกรอง และข่าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าเนื้อหาของเรื่องราวมีความแตกต่างกันทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้และเกิดความสนใจที่จะอยากทำกิจกรรมให้ชั่วโมงเรียนอื่นๆต่อไป และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ซึ่งประกอบไปด้วยกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า โดยใช้เทคนิค Coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ขั้นที่ 2 การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเองโดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม และการการคิดตั้งๆ ควบคู่กัน ขั้นที่ 3 การเสริมต่อความรู้ด้วยการทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน โดยใช้เทคนิค ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนและการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่งโดยใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนนั้นได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเนื่องจากผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยเฉพาะผู้ที่เข้ามาทำการ Coaching และได้แสดงออกทางความคิด ได้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมโดยคละความสามารถของผู้เรียนนอกจากนั้นผู้เรียนยังได้มีโอกาสในการตรวจสอบความถูกต้องของเพื่อนและตนเองในการทำกิจกรรมอีกด้วย ทั้งนี้ผู้เรียนยังได้มีการแสดงออกในการแสดงบทบาทสมมุติ การนำเสนอผลงาน และครูยังมีการใช้การจัดระบบผังภาพความคิดเข้ามาช่วยในการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเบื่อหน่ายเพราะได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ Stager (2002 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์,

2552, หน้า 15) ที่ว่า ในการสอนของครูนั้น ครูต้องใช้ทฤษฎีการสอนหลายๆ อย่าง เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ครูทุกคนต้องใช้ในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียน Eggen and Kauchak (1996, p. 195) ได้กล่าวว่า การใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการช่วยเหลือ (assistance) ที่ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานให้สำเร็จซึ่งงานนั้น เป็นงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Fournier and Graves (2002) ที่ได้ศึกษาการอ่านเรื่องสั้นโดยการให้ยุทธศาสตร์เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของวัยรุ่น พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการให้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่าน มีความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ให้ยุทธศาสตร์เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านหลังเรียนโดยเฉลี่ย 19% และมีผลในการทำงานเดียวกับผลการวิจัยของเรณูภา หนูวัฒนา (2558) ที่ได้ศึกษาผลของการสอนแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$,S.D= 0.25) และพบว่าทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้งนี้มาจากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในแต่ละขั้นตอนยังมีการใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกันเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายในการจัดกิจกรรมดังนี้ ขั้นที่ 1 การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า ใช้เทคนิค Coaching ขั้นที่ 2 การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง ใช้เทคนิคการใช้คำถามและการคิดตั้งๆ ควบคู่กัน ขั้นที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน ใช้เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน ขั้นที่ 4 การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติ ใช้เทคนิคผังภาพความคิดซึ่ง สอดคล้องกับ Maslow (1962 อ้างอิงใน ปาณิตา อัจวงษ์, 2552, หน้า 145) ที่ว่าการช่วยให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนอย่างเพียงพอ การให้อิสรภาพและเสรีภาพแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองตามสภาพความเป็นจริง และยังคงสอดคล้องกับทฤษฎีของ Ausubel (1963 อ้างอิงใน ปาณิตา อัจวงษ์, 2552, หน้า 145) ที่ว่าการเรียนรู้อย่างมีความหมายจะเกิดขึ้นได้หากการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก่อน มีสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสม

มีแนวทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้แนะนำวิธีการทำกิจกรรมและแนะนำแหล่งค้นคว้า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ก่อนนำกิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบและเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจเป็นอย่างดีก่อน และก่อนทำการจัดกิจกรรมควรมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่นำมาช่วยสอนให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ และการ Coaching

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore อาจมีหลายขั้นตอนที่มีกิจกรรมที่หลากหลายครูผู้สอนจะต้องมีการยืดหยุ่นปรับเวลาการปฏิบัติกิจกรรมให้มีความเหมาะสม

3. ควรมีการเสริมแรงและกระตุ้นผู้เรียนในการเรียน เช่น การให้รางวัลหรือการแจ้งคะแนนความก้าวหน้าเพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมทางการเรียนให้ดีขึ้น

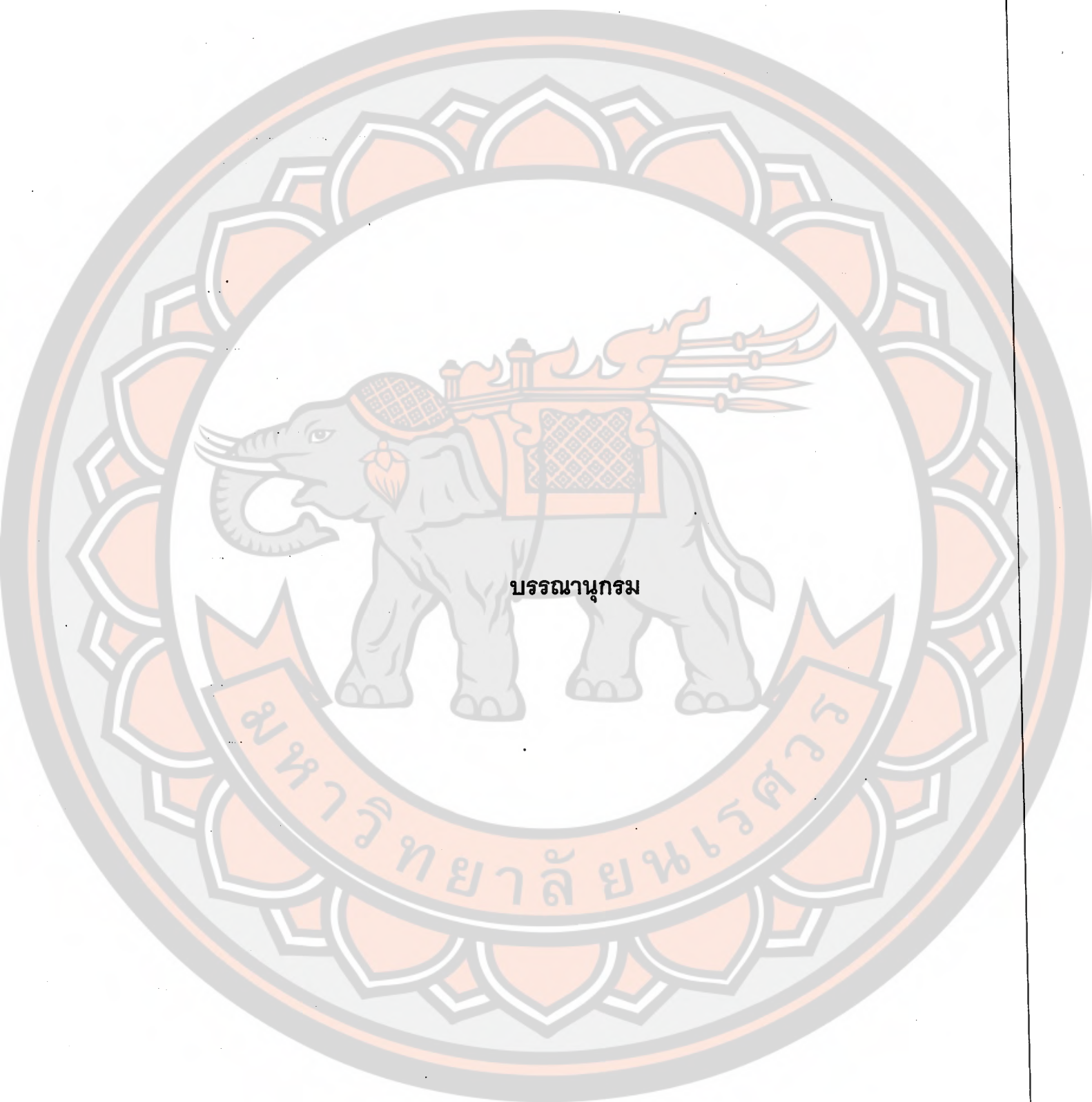
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้สูงขึ้นซึ่งผลของการศึกษาความพึงพอใจยังพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในทุกรายการ โดยรายการที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ขั้นตอนการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรวิจัยโดยเพิ่มเทคนิคที่จะนำมาใช้ในการเสริมต่อการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้เพิ่มมากขึ้นเช่น เทคนิคการใช้สิ่งเตือนหรือตัวชี้แนะซึ่งเทคนิคนี้จะช่วยในการวางแผนการอ่านและเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะจัดระบบการคิดของตนเองก่อนการอ่านและเขียนงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถที่จะปฏิบัติกรอ่านด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติได้ดียิ่งขึ้น และกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้นอีกด้วย

พระที่นั่งมณเฑียร

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กมล โปธิเย็น. (2540). การวิเคราะห์ทัศนคติเชิงทุนนิยมในเรื่องสั้นและนวนิยายของวิมล ไทรนิ่มนวล (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กมล โปธิเย็น. (2547). รูปแบบการพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวคิดทฤษฎีไตรอาริกและวิธีการแบบสแกฟโฟลด์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (2534). เอกสารประกอบการสอนการอ่าน. พิษณุโลก: ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กานต์วี ศรีกลางค์. (2556). ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่าน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราภรณ์ จันทา. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2 ที่ได้รับการสอนแบบภาษาเน้นพื้นฐานประสบการณ์ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้โดยอาศัยอรรถลักษณะกับการสอนตามคู่มือ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรศิริ ชูรักษ์. (2552). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงทางด้านวิชาการโดยใช้วิธีการสแกฟโฟลด์ถึงกรณีศึกษา โรงเรียนวัดควนแร่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

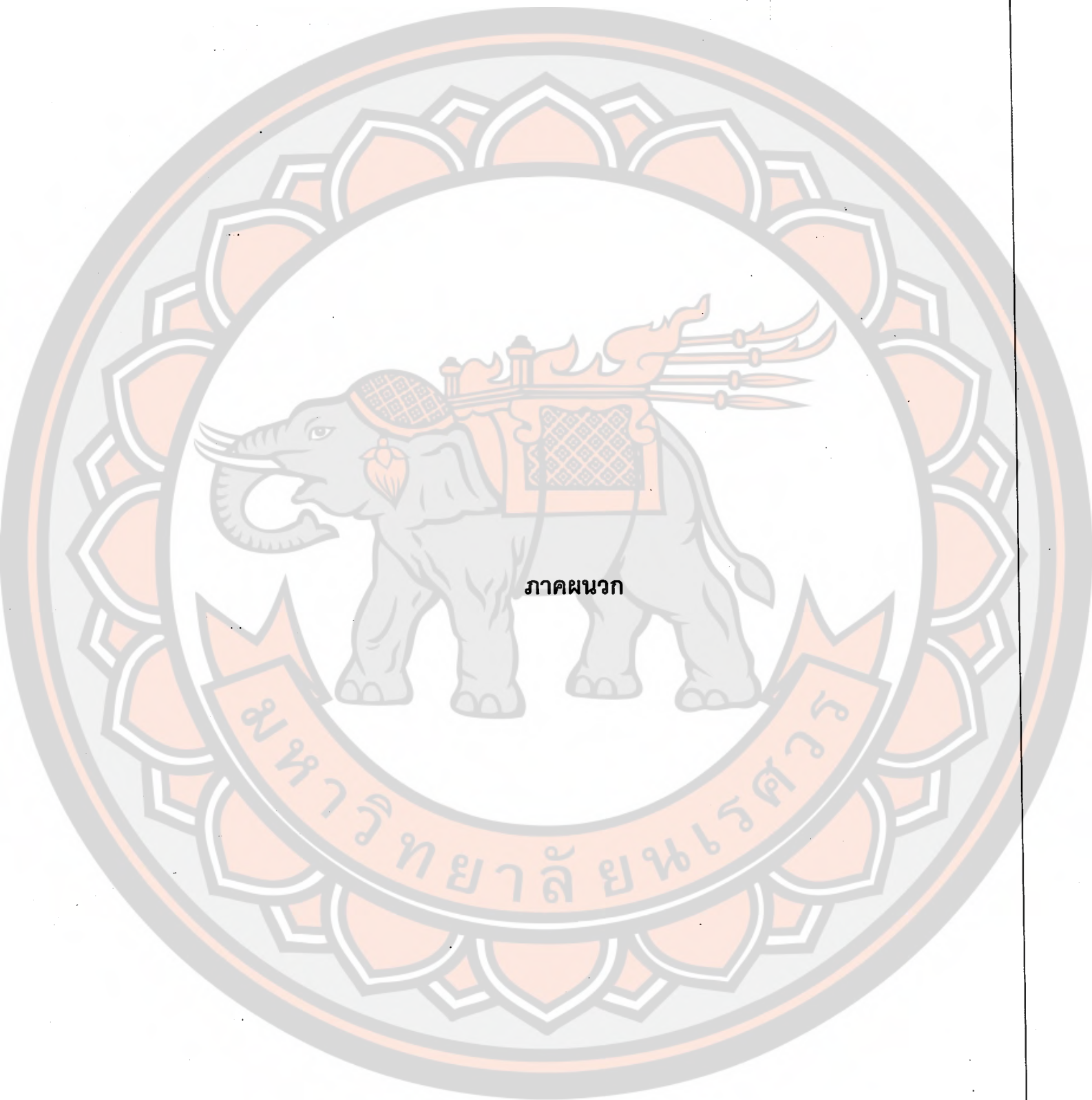
- ทิพาพร สุจारी. (2553). รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์
การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
(ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์บัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทศนา แชมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินชัย. (ม.ป.ป.). สถิติเพื่อการวิจัย. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นุชน้อย สติธองกูร. (2533). การอ่านออกเสียงคำ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2534). วิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิชญาพรินต์ติ้ง.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ประเทือง ทาอามาตย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้
ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์การเขียน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4. (ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์บัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- ปานิตา อางวงษ์. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ความสามารถ
ในการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบท
ประยุกต์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่ม
TAI กับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์บัณฑิต).
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีชา เนาว์เย็นผล. (2542). การวิจัยเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 6. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์และคณะ. (2550). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย: Thai Reading
หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2547). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:
พิมพ์ดี.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิมพ์มาดา มงคลแสน. (2553). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติทาง
วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องไฟฟ้าโดยใช้รูปแบบการสอน BSCS
5E ร่วมกับยุทธศาสตร์การสอน สแคฟโฟลด์ดิ้ง. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). การวัดความพึงพอใจ. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภาวิณี เพชรสว่าง. (2552). พฤติกรรมองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ซีวีแอลการพิมพ์.
- รจนา เตชะศรี. (2550). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รจนา เตชะศรี. (2551). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย
หนองหว้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
ธุรกิจ). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เรณูภา หนูวัฒนา. (2558). การสอนแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและ
เทคโนโลยีราชนิวรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ราชบุรี: วิทยาลัยเกษตรและ
เทคโนโลยีราชนิวรี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วชิรเกียรติ เบ้าทองจันทร์. (2553). การใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่าน
เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุนทร เพ็ชรพราว. (2551). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิช.
- สมพร มั่นตะสุตร. (2534). การอ่านทั่วไป. เพชรบูรณ์: โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ ตัญตรีรัตน์ และคณะ. (2545). สอนให้คิด คิดแล้วเขียน เขียนจากความคิด. ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สมยศ ศรีบรรพต. (2548). ผลของการใช้สแคฟโฟลด์ของกิบบอนส์ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อดุรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอดุรธานี.
- เสริมศักดิ์ บุตรทอง. (2547). การจัดการเรียนรู้ของครูสังคมศึกษาเพื่อเสริมสร้างสันติภาพ สำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 4 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1 และเขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2547). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2535). กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี โพธิ์ทอง, และสมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542). หลักการและทฤษฎีการบริหาร การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรุณณี สายเสมา. (2536). สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนประถมศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีการทำนาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อ้อมรจิต แป้นศรี. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนสองภาษา รูปแบบภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาแบบบูรณาการ. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Boyle, O.F., & Peregoy, S.F. (1990). Literacy scaffolds: Strategies for first- and second-language readers and writers. *The Reading Teacher*, 44(3), 194-200.
- Dixon-Krauss, L. (1996). *Vygotsky in the classroom: Mediated literacy instruction and assessment*. White Plains, NY.: Longman.
- Eggen, P., & Kauchak, D. (1999). *Education Psychology* (3rd ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Eggen, Paul D., & Donald P. Kauchak. (1997). *Educational psychology: windows on classrooms*. Upper Saddle River, NJ.: Merrill.
- Fournier, D. N., & Graves, M. F. (2002). *Scaffolding adolescents' comprehension of short stories*. Retrieved January 30, 2005, from Questia database.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.

- Green, C. N. (1972). *The satisfaction-performance controversy: New developments and their implication*. Business Horizon: n.p.
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row Publishers.
- Morse, Nancy C. (1955). *Satisfaction in the white collar job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Ormrod, J.E. (2000). *Educational psychology: Developing learners* (7th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Merrill.
- Powell, D. H. (1983). *Understanding human adjustment: Normal adaptation through the life cycle*. Boston: Little Brown.
- Roehler, L.R., & Cantlon, D.J. (1997). Scaffolding: A powerful tool in social constructivist classrooms. In K. Hogan, & M. Pressley (Eds.), *Scaffolding student learning: Instructional approaches and issues* (pp. 6-42). Cambridge, MA: Brookline.
- Rosenshine, B., & Meister, C. (1992). *The use of scaffolds for teaching higher-level cognitive strategies*. Educational Leadership: n.p.
- Shelly, M. W. (1975). *Responding to social change*. Pennsylvania: Dowden Huntchisam Press.
- Tharp, R. G., & Gallimore, R. (1988). *The redefinition of teaching and schooling* (Chapter 1). *A theory of teaching as assisted performance* (Chapter 2) in *Rousing minds to life: Teaching, learning and schooling in social context*. New York: Cambridge University.
- Wood, D., Bruner, J., & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem solving. *Journal of Child Psychology and Child Psychiatry*, 17, 89–100.
- Yoder, Dale, et al. (1985). *Personal principles and policies*. New Jersey: Prentice Hall.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
2. นายวันชัย แจ่มนาม ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จังหวัดศรีสะเกษ
3. นางศิริพร พรหมมณี ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านท่าข้าม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก ข เครื่องมือในการวิจัย

1. ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของTharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore
4. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของTharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
5. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
6. แบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านจับใจความ
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. เป็นแบบทดสอบปรนัย มีตัวเลือก 3 ตัวเลือก
3. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1

ทนายได้ไหมเอ๋ย	ยีนเจมมันคง
เด็กไทยล้อมวง	แหงนมองจ้องแน่ว
สายเลื้อนเคลื้อนสูง	จุงจิตผ่องแผ้ว
ผืนผ้าเพริดแพรว	บ่งบอกเสรี

1. คำถาม.....

คำตอบ เสาธง

นักเรียนควรตั้งคำถามอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับคำตอบ

- ก. ข้อความกล่าวถึงใคร
- ข. เรื่องราวเกิดขึ้นที่ไหน
- ค. ข้อความกล่าวถึงสิ่งใด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 2

กรมอุตุนิยมวิทยาแจ้งว่าขณะนี้มียอดคลื่นลมในทะเลรุนแรง จึงขอให้เรือเล็กทุกชนิดงดออกจากฝั่ง และขอให้ประชาชนที่อยู่ริมฝั่งทะเลระมัดระวังคลื่นลมดังกล่าว

2. คำถาม.....

คำตอบ บริเวณริมฝั่งทะเล

นักเรียนควรตั้งคำถามอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับคำตอบ

- ก. มียอดคลื่นลมในบริเวณใด
- ข. เรือทุกชนิดควรอยู่ในบริเวณใด
- ค. ประชาชนที่อยู่บริเวณใดควรเพิ่มความระมัดระวังมากที่สุด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3

สาเหตุของการนอนไม่หลับโดยมากไม่ใช่โรคภัยไข้เจ็บแต่เป็นเพราะความฟุ้งซ่านและความเคยชิน

3. คำถาม.....

คำตอบ ความฟุ้งซ่านและความเคยชิน

นักเรียนควรตั้งคำถามอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับคำตอบ

- ก. โรคภัยไข้เจ็บส่งผลเสียอย่างไร
- ข. การนอนไม่หลับส่งผลเสียอย่างไร
- ค. อะไรคือสาเหตุของการนอนไม่หลับ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4-5

แมงป่องเป็นสัตว์ที่อยู่ในที่อุ่น ลูกแมงป่องเมื่อเกิดมาจะปีนขึ้นไปเกาะบนหลังแม่แมงป่องทันที ในระหว่างนี้มันจะไม่กินอาหารเพราะมีอาหารอยู่ในตัวมันเองแล้ว จนมันโตช่วยตัวเองได้จึงลงจากหลังแม่ เมื่อเจริญเติบโตหางจะค่อยๆโตขึ้นที่หางนี้จะมีเหล็กพิษสำหรับต่อยัศัตรู แมงป่องมีมือเป็นกล้ามใหญ่คล้ายปู มักจะจับเหยื่อด้วยกล้ามใหญ่แล้วกระดกหางข้ามหัว ใช้เหล็กพิษแทงเหยื่อที่จับได้ จนเหยื่อตายแล้วจึงกัดกินเป็นอาหาร

4. ที่อยู่ของแมงป่องน่าจะเป็นบริเวณใด

- ก. พื้นที่ใกล้แหล่งน้ำ
- ข. พื้นที่รอบๆบริเวณใต้ต้นไม้
- ค. พื้นที่โดยรอบชุมชนที่มีคนอาศัยอยู่จำนวนมาก

5. ลูกแมงป่องได้รับอาหารจากที่ไหน

- ก. แม่หามาให้
- ข. มีอยู่ภายในตัวมันเอง
- ค. ติดอยู่บนหลังแม่

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6-7

ความรับผิดชอบในเรื่องความสะอาดนี้ถ้าพวกเราได้มีส่วนรับผิดชอบก็จะทำให้โรงเรียนดีขึ้นเป็นอย่างมาก และเป็นสิ่งที่ไม่เหลือปากว่าแรงเราทั้งหลายที่จะช่วยกันปฏิบัติ

6. โรงเรียนจะดีขึ้นถ้าปฏิบัติตามข้อใด

- ก. มีระเบียบวินัย
- ข. รักษาความสะอาด
- ค. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย

7. หากพวกเขาไม่ช่วยกันโรงเรียนจะเป็นอย่างไร

- ก. โรงเรียนจะถูกปิด
- ข. ไม่มีนักเรียนมาเข้าเรียน
- ค. โรงเรียนสกปรก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8

กำลังตำรวจจากสถานีตำรวจภูธร อำเภอปาย ได้นुकเข้าทำลายไร่กัญชาในเขตป่าสงวนแห่งชาติและเข้าจับกุมชาวบ้านที่ลักลอบปลูกกันมานานกว่า 10 ปี จากการสืบสวนทราบว่ากัญชาดังกล่าว ชาวบ้านจะนำไปแปรรูปเป็นกัญชาแห้งเพื่อส่งขายให้กับนักท่องเที่ยว

8. ตำรวจได้เข้าจับกุมชาวบ้านในบริเวณใด

- ก. ในหมู่บ้าน
- ข. ในอำเภอปาย
- ค. ในเขตป่าสงวน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-10

สะพานคอนกรีตสร้างเสร็จเรียบร้อยมากกว่า 5 เดือนแล้วแต่ผู้รับเหมายังไม่มาเก็บแผ่นคอนกรีตและเศษเหล็กที่เหลือ ปล่อยให้ทิ้งไว้ทำให้เกิดขวางทางจราจร จึงทำให้ชาวบ้านในบริเวณนั้นต้องใช้เส้นทางกันอย่างระมัดระวัง

9. หากชาวบ้านร่วมกันทำสะพานนักเรียนคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นหรือไม่

- ก. ไม่เพราะ ชาวบ้านจะต้องเอาของที่เหลือไปขาย
- ข. ไม่เพราะ ชาวบ้านจะต้องช่วยกันเก็บกวาดทำความสะอาด
- ค. เกิดเพราะ ชาวบ้านต้องทำงานจึงไม่มีเวลาเก็บกวาดทำความสะอาด

10. หากนักเรียนเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างสะพานนักเรียนจะทำแบบนี้หรือไม่เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ทำเพราะ ทำให้ชาวบ้านเดือดร้อน
- ข. ไม่ทำเพราะ จะต้องเก็บเศษเหล็กไปขายเพื่อเพิ่มรายได้
- ค. ทำเพราะ ไม่ได้มีหน้าที่ในการเก็บทำความสะอาดชาวบ้านต้องดูแลเอง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11

จากการเปิดเผยของนายแพทย์ท่านหนึ่งได้กล่าวว่า เมื่อเดือนมิถุนายน 2547 ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ได้ตรวจสอบพบสารอะลาร์อินแอปเปิ้ลที่ส่งมาจากต่างประเทศ ถ้ากินเข้าไปเกินขนาดอาจทำให้เกิดมะเร็งได้ สารอะลาร์นี้เกษตรกรใช้เพื่อให้แอปเปิ้ลมีสีแดงสด นอกจากนี้ยังทำให้แอปเปิ้ลกรอบอยู่ตลอดเวลา

11. หากนักเรียนเป็นแม่ค้านักเรียนจะรับแอปเปิ้ลที่ตรวจพบสารอะลาร์มาขายหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่รับเพราะ เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค
- ข. ไม่รับเพราะ สามารถใช้สารอื่นแทนได้
- ค. ไม่รับเพราะ ไม่สามารถรับประทานด้วยได้

อ่านเหตุการณ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12-13

1. นายไก่อัปรถมาด้วยความเร็วสูง
  2. นายไก่อัปรถไล่ออกจากงานเนื่องจากชอบแอบหลับขณะทำงาน
  3. นายไก่อัปรถอุบัติเหตุขั้วรถชนเสาไฟฟ้า
  4. นายไก่อัปรถนั่งล้อมวงดื่มสุรากับเพื่อน
  5. นายไก่อัปรถนอนรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล 1 เดือนเต็มทำให้ขาดรายได้
12. นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ใดในเรื่องน่าจะเกิดขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก
- ก. นายไก่อัปรถนั่งล้อมวงดื่มสุรากับเพื่อน
  - ข. นายไก่อัปรถมาด้วยความเร็วสูง
  - ค. นายไก่อัปรถไล่ออกจากงานเนื่องจากชอบแอบหลับขณะทำงาน
13. จงเรียงลำดับจากเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้เหมาะสม
- ก. 2 1 5 3 4
  - ข. 2 4 1 3 5
  - ค. 2 1 3 5 4

อ่านเหตุการณ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14

1. เจ้าของมอบเงินแก่เด็กหญิงฟ้าใสเพื่อเป็นรางวัล
  2. เด็กหญิงฟ้าใสเดินทางด้วยเท้าเปล่าไปโรงเรียน
  3. นำไปส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ
  4. ระหว่างทางเจอกระเป๋าเงินตกอยู่ริมถนน
  5. ตำรวจประกาศหาเจ้าของ
14. จงเรียงลำดับจากเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้เหมาะสม
- ก. 2 4 3 1 5
  - ข. 2 4 3 5 1
  - ค. 2 4 5 3 1

อ่านเหตุการณ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15-17

1. โดนดูถูกและถูกรังเกียจจากเพื่อนๆ เพราะความยากจน
  2. แต่มีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจเรียนหาความรู้อยู่ตลอดเวลา
  3. เด็กชายดินเกิดในครอบครัวที่ยากจน
  4. ไม่ย่อท้อตั้งใจทำงานจนประสบความสำเร็จ
  5. และไม่เลือกงานทำงานทุกอย่างที่ได้เงินเพื่อมาเลี้ยงดูพ่อแม่
15. นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ใดในเรื่องน่าจะเกิดขึ้นเป็นลำดับที่แรก
- ก. เด็กชายดินเกิดในครอบครัวที่ยากจน
  - ข. ขยันหมั่นเพียรตั้งใจเรียนหาความรู้อยู่ตลอดเวลา
  - ค. โดนดูถูกและถูกรังเกียจจากเพื่อนๆ เพราะความยากจน
16. จงเรียงลำดับจากเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้เหมาะสม
- ก. 3 1 2 4 5
  - ข. 3 2 1 5 4
  - ค. 3 5 1 2 4
17. หากนักเรียนเป็นเด็กชายดินนักเรียนคิดว่าสิ่งใดสำคัญที่สุด
- ก. เงิน
  - ข. ความรู้
  - ค. การทำงาน

อ่านเหตุการณ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18-19

- ประเพณีนั้น มีกันมานาน
 เช่นวันสงกรานต์ ปีใหม่ของไทย
 ได้เล่นสาดน้ำ ขอพรผู้ใหญ่
 โชคดีมีชัย ทิวหน้ากันเคย
18. ข้อความนี้กล่าวถึงวันอะไร
- ก. วันขอพร
  - ข. วันสงกรานต์
  - ค. วันขึ้นปีใหม่

19. วันปีศาจว่า "ทิวหน้า" หมายถึงข้อใด

- ก. ทุกสิ่ง
- ข. ทุกคน
- ค. ทุกหน้า

ดูโฆษณาสินค้าต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20

20. หากนักเรียนรับประทานอาหารเสริมชนิดนี้นักเรียนคิดว่าผิวของนักเรียนจะขาวขึ้นหรือไม่เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ เพราะไม่มีข้อมูลทางการแพทย์รับรอง
- ข. ไม่ เพราะยังไม่เคยทดลองใช้
- ค. ขาวขึ้น เพราะมีส่วนผสมที่น่าเชื่อถือ

แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

ของ Tharp and Gillimore

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนดังนี้

- 5 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก
 3 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย
 1 หมายถึง รายการนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
<p>ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า (MKO)</p> <p>1. ฉันสนุกกับกิจกรรมที่ได้รับการช่วยเหลือจากพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4</p> <p>2. ฉันเข้าใจในเรื่องการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้นหลังจากที่ได้คำแนะนำจากพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4</p> <p>3. ฉันรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรมจับคู่กับพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4</p> <p>4. ฉันเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้นหลังจากการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4</p>					
<p>ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง</p> <p>5. ฉันเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของ การอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้นจากการถามคำถามของครู</p> <p>6. ฉันได้รับการกระตุ้นและมันช่วยทำให้ฉันสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นออกมาได้</p> <p>7. ฉันชอบที่มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง</p>					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
8. ฉันดีใจเมื่อได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมในการตอบคำถาม 9. ฉันสามารถอ่านจับใจความสำคัญด้วยตนเองได้หลังจากทำกิจกรรมต่างๆ					
ขั้นการทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน 10. ฉันเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นหลังจากที่ครูสอบถามเกี่ยวกับความรู้ของฉัน 11. ฉันรู้สึกชอบเมื่อมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆอย่างหลากหลาย 12. ฉันรู้สึกว่าการทำกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและน่าสนใจ 13. ฉันสามารถอ่านจับใจความได้คล่องแคล่วมากยิ่งขึ้นหลังจากการทำกิจกรรมต่างๆทำให้					
ขั้นการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง 14. ฉันชอบกิจกรรมที่มีการเขียนผังภาพความคิดเพราะมันทำให้ฉันเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น 15. ฉันสามารถอ่านจับใจความได้ด้วยตัวเองอย่างเป็นอัตโนมัติจากการทำกิจกรรม					

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนความเหมาะสมเกี่ยวกับรายการประเมินในแต่ละจุดประสงค์โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ระดับความเหมาะสม" ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1. ด้านสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัด	1.1 สอดคล้องตรงกับหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3					
2. ด้านสาระสำคัญ	2.1 แสดงถึงสาระสำคัญของการอ่านจับใจความจากสื่อประเภทต่างๆ					
	2.2 สอดคล้องและครอบคลุมกับตัวชี้วัด					
	2.3 สอดคล้องและครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	3.3 สามารถวัดและประเมินผลได้					
4. ด้านสาระการเรียนรู้	4.1 สาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการ					
	4.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับวิธีการจัดการเรียนรู้					
5. ด้านขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	5.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียนก่อนเริ่มกิจกรรม					
	5.2 ทบทวนเนื้อหาเดิมก่อนเริ่มบทเรียน					

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	5.3 ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนการเริ่มกิจกรรม					
6. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore โดยใช้กระบวนการ Four-Stage Model	ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า (MKO) 6.1 ได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่าอย่างเหมาะสมในเรื่องของการตั้งคำถามและตอบคำถาม การลำดับและคาดคะเนเหตุการณ์และการสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่อง					
	ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง 6.2 ครูผู้สอนมีการใช้เทคนิคการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม					
	6.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นที่มีอยู่ให้ปรากฏออกมาชัดเจนผ่านการคิดดังๆผ่านการตอบคำถามได้อย่างเหมาะสม					
	ขั้นการทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน 1.4 มีการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนความเข้าใจของผู้เรียน ได้อย่างเหมาะสมใน 2 ประเด็นคือ 1. ครูตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนโดยการให้ผู้เรียนตอบคำถามเป็นรายบุคคล 2. ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของเพื่อนโดยฟังจากการตอบคำถามของเพื่อนและให้คำแนะนำ					
	1.5 มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนโดยการทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มและ					

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	สามารถสะท้อนข้อคิดโดยสรุปความรู้ และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่ได้รับจากเรื่อง ผ่านกิจกรรมนั้นๆ ได้					
6. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริม ต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore โดยใช้กระบวนการ Four-Stage Model (ต่อ)	ขั้นการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติ โดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้ง หนึ่ง 6.6 นักเรียนมีการใช้การจัดระบบผังภาพ ความคิด เข้ามาช่วยในการตั้งคำถามและ ตอบคำถาม การลำดับและคาดคะเน เหตุการณ์และการสรุปความรู้และข้อคิดจาก เรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม					
7. ด้านขั้นสรุปผลการ เรียนรู้	7.1 ผู้เรียนทำกิจกรรมทบทวนความรู้ เกี่ยวกับการตั้งคำถามและตอบคำถาม การ ลำดับและคาดคะเนเหตุการณ์และการสรุป ความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านผ่าน แบบทดสอบได้อย่างเหมาะสม					
8. ด้านสื่อการเรียนรู้	8.1 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	8.2 เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถ ของผู้เรียน					
9. ด้านการวัดผล ประเมินผล	9.1 วิธีการวัดสอดคล้องและครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน จับใจความ					
	9.2 เครื่องมือวัดสอดคล้องกับวิธีการวัด					
	9.3 เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน					

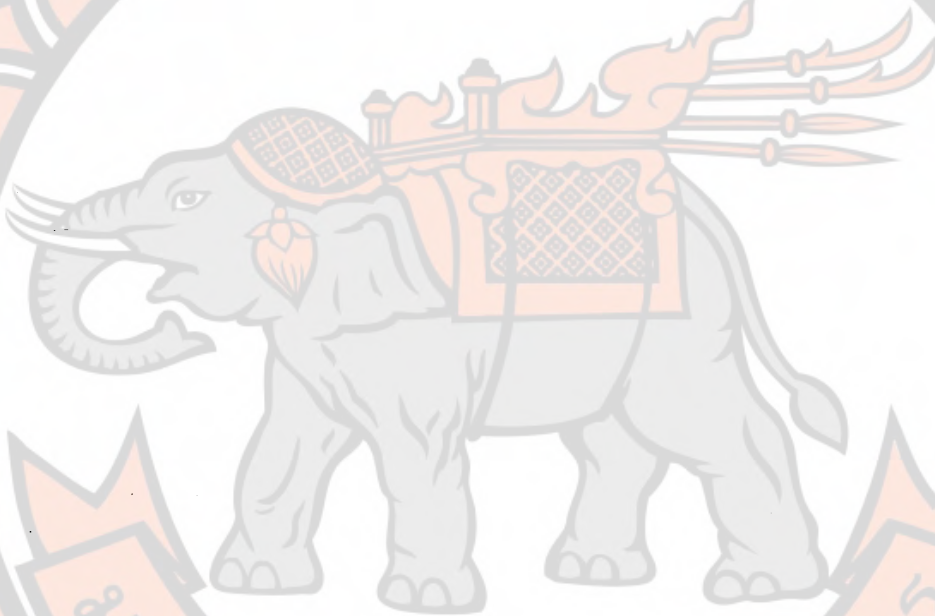
ข้อเสนอนี้

.....
.....
.....

ลงชื่อ ..... ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่..... เดือน ..... พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยนเรศวร

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ของความสามารถในการอ่านจับใจความหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1 ซึ่งกำหนดคะแนนการพิจารณาไว้ ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์ของความสามารถในการอ่านจับ

ใจความ

0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์ของความสามารถในการอ่านจับ

ใจความ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์ของความสามารถในการอ่านจับ

ใจความ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง การดำเนินการอ่านที่ผู้เรียนสามารถ

1. การตั้งคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยทำให้ผู้ตอบคำถามทราบได้ว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร โดยคำถามที่ตั้งนั้นจะต้องมีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

2. การตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะตอบคำถามจากข้อคำถามที่กำหนดให้ ได้ว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร โดยคำตอบจะต้องมีความสัมพันธ์กับข้อคำถามและมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

3. การลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะเรียบเรียงเนื้อหาเรื่องราวของเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนสามารถระบุได้ว่า เหตุการณ์ไหนเกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์ไหนเกิดขึ้นตามมาโดยจะต้องมีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กัน

4. การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถที่จะคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นตามมาโดยอาศัยข้อมูลจากเรื่องที่อ่านโดยการคาดเดานั้นจะต้องมีเหตุและผลและมีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาเรื่องราวเดิมที่มีอยู่แล้ว

5. การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน หมายถึง การระบุเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องให้ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้กับผู้อ่านได้ทราบได้แบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ การสรุปความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่าน อีกประเภทหนึ่งคือการสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความ สอดคล้อง		
	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <p>ทนายได้ไหมเอ๋ย ยืนเฉยมั่นคง เด็กไทยล้อมวง แหงนมองจ้องแน่ว สายเลื้อนเคลือบสูง จุงจิตผองแผ่ว ผืนผ้าเพริดแพรว บ่งบอกเสรี</p>	+1	0	-1
ตั้งคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	<p>1. <u>คำถาม</u>.....</p> <p><u>คำตอบ</u> เสาธง นักเรียนควรตั้งคำถามอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับคำตอบ</p> <p>ก. ข้อความกล่าวถึงใคร ข. เรื่องราวเกิดขึ้นที่ไหน ค. <u>ข้อความกล่าวถึงสิ่งใด</u></p>			
ตั้งคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <p>กรมอุตุนิยมวิทยาแจ้งว่าขณะนี้มรสุมในทะเลรุนแรง จึง ขอให้เรือเล็กทุกชนิดงดออกจากฝั่งและขอให้ประชาชนที่ อยู่ริม ฝั่งทะเลระมัดระวังคลื่นลมดังกล่าว</p> <p>2. <u>คำถาม</u>.....</p> <p><u>คำตอบ</u> บริเวณริมฝั่งทะเล นักเรียนควรตั้งคำถามอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับ</p> <p><u>คำตอบ</u></p> <p>ก. มีคลื่นลมในบริเวณใด ข. เรือทุกชนิดควรอยู่ในบริเวณใด ค. <u>ประชาชนที่อยู่บริเวณใดควรเพิ่มความระมัดระวัง มากที่สุด</u></p>			

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความ สอดคล้อง		
ตั้งคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <p>สาเหตุของการนอนไม่หลับโดยมากไม่ใช่โรคภัยไข้เจ็บ แต่เป็นเพราะความฟุ้งซ่านและความเคยชิน</p> <p>3. <u>คำถาม</u>.....</p> <p><u>คำตอบ</u> ความฟุ้งซ่านและความเคยชิน</p> <p>นักเรียนควรตั้งคำถามอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับคำตอบ</p> <p>ก. โรคภัยไข้เจ็บส่งผลเสียอย่างไร</p> <p>ข. การนอนไม่หลับส่งผลเสียอย่างไร</p> <p>ค. <u>อะไรคือสาเหตุของการนอนไม่หลับ</u></p>	+1	0	-1
ตั้งคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <p>เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวทางตอนใต้ของจีน ผู้สื่อข่าว รายงานว่าขณะที่ผู้คนกำลังจับจ่ายซื้อของเพื่อเตรียมต้อนรับเทศกาลปีใหม่ที่ จะเข้ามาถึง เกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงทำให้บ้านเรือนบางส่วนพังเสียหาย ผู้คนที่อยู่ในบริเวณตึกสูงต่างหนีตายลงมาจากอาคารเป็นจำนวนมาก</p> <p>4. <u>คำถาม</u>.....</p> <p><u>คำตอบ</u> คนที่อาศัยอยู่ในตึกสูง</p> <p>นักเรียนควรตั้งคำถามอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับคำตอบ</p> <p>ก. แผ่นดินไหวเกิดขึ้นบริเวณใด</p> <p>ข. <u>เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อใครมากที่สุด</u></p> <p>ค. <u>หากไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำใครจะได้รับผลกระทบมากที่สุด</u></p>			
ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความ สอดคล้อง		

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <p>แมงป่องเป็นสัตว์ที่อยู่ในที่อุ่น ลูกแมงป่องเมื่อเกิดมาจะปีนขึ้นไปเกาะบนหลังแม่แมงป่องทันที ในระหว่างนี้มันจะไม่กินอาหารเพราะมีอาหารอยู่ในตัวมันเองแล้ว จนมันโตช่วยตัวเองได้จึงลงจากหลังแม่ เมื่อเจริญเติบโตหางจะค่อยๆโตขึ้นที่หางนี้จะมีเหล็กพิษสำหรับต่อยัดศัตรู แมงป่องมีมือเป็นก้ามใหญ่คล้ายงู มักจะจับเหยื่อด้วยก้ามใหญ่แล้วกระดกหางข้ามหัว ใช้เหล็กพิษแทงเหยื่อที่จับได้จนเหยื่อตายแล้วจึงกัดกินเป็นอาหาร</p>			
<p>ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>5. ที่อยู่ของแมงป่องน่าจะเป็นบริเวณใด</p> <p>ก. พื้นที่ใกล้แหล่งน้ำ</p> <p>ข. พื้นที่รอบๆบริเวณใต้ต้นไม้</p> <p>ค. พื้นที่โดยรอบชุมชนที่มีคนอาศัยอยู่จำนวนมาก</p>			
<p>ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>6. ลูกแมงป่องได้รับอาหารจากที่ไหน</p> <p>ก. แม่หามาให้</p> <p>ข. มืออยู่ภายในตัวมันเอง</p> <p>ค. ดูดอยู่บนหลังแม่</p>			
<p>ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>7. นักเรียนคิดว่าเหยื่อที่ถูกจับได้ตายเพราะเหตุใด</p> <p>ก. ถูกกัด</p> <p>ข. ถูกเหล็กพิษแทง</p> <p>ค. ถูกก้ามใหญ่หนีบ</p>			

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความสอดคล้อง		
คาดคะเนเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ	8. นักเรียนคิดว่าหากแมงป่องไม่มีเหล็กพิษที่หางจะเกิด อะไรขึ้น ก. ตายในทันที ข. ไม่สามารถเดินได้ ค. <u>ไม่สามารถหาอาหารได้</u>			
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ความรับผิดชอบในเรื่องความสะอาดนี้ถ้าพวกเราได้มีส่วน รับผิดชอบก็จะทำให้โรงเรียนดีขึ้นเป็นอย่างมาก และเป็น สิ่งที่ไม่เหลือบ่ากว่าแรงเราทั้งหลายที่จะช่วยกันปฏิบัติ	+1	0	-1
ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	9. ใครควรรับผิดชอบในเรื่องนี้ ก. ครู ข. <u>นักเรียน</u> ค. ชาวบ้าน			
ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	10. โรงเรียนจะดีขึ้นถ้าปฏิบัติตามข้อใด ก. มีระเบียบวินัย ข. <u>รักษาความสะอาด</u> ค. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย			
ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	11. เราสามารถมีส่วนรับผิดชอบต่อให้โรงเรียนดีขึ้นในเวลา ใดได้บ้าง ก. <u>เวลาพักกลางวัน</u> ข. เวลาหลังเลิกเรียน ค. วันหยุดเสาร์อาทิตย์			

ความสามารถในการอ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง		
คาดคะเนเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	12. หากพวกเราไม่ช่วยกันโรงเรียนจะเป็นอย่างไร ก. โรงเรียนจะถูกปิด ข. ไม่มีนักเรียนมาเข้าเรียน ค. <u>โรงเรียนสกปรก</u>			
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม กำลังตำรวจจากสถานีตำรวจจรด อำเภอบ้านไผ่ ได้นักเข้าทำลายไร่กล้วยในเขตป่าสงวนแห่งชาติและเข้าจับกุมชาวบ้านที่ลักลอบปลูกกันมานานกว่า 10 ปี จากการสืบสวนทราบว่ากล้วยดังกล่าว ชาวบ้านจะนำไปแปรรูปเป็นกล้วยตากแห้งเพื่อส่งขายให้กับนักท่องเที่ยว	+1	0	-1
ตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	13. ตำรวจจับกุมชาวบ้านเพราะเหตุใด ก. ลักลอบตัดต้นไม้ ข. <u>ลักลอบปลูกกล้วย</u> ค. ขายกล้วยตากให้นักท่องเที่ยว			
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม สะพานคอนกรีตสร้างเสร็จเรียบร้อยมากกว่า 5 เดือนแล้วแต่ผู้รับเหมายังไม่มาเก็บแผ่นคอนกรีตและเศษเหล็กที่เหลือ ปล่อยให้ทิ้งไว้ทำให้ กีดขวางทางจราจร จึงทำให้ชาวบ้านในบริเวณนั้นต้องใช้เส้นทางกันอย่างระมัดระวัง			
คาดคะเนเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	14. หากผู้รับเหมาเก็บแผ่นคอนกรีตและเศษเหล็กออกไป นักเรียนคิดว่าชาวบ้านจะเป็นอย่างไร ก. สะพานจะสวยงามมากยิ่งขึ้น ข. <u>ชาวบ้านจะสัญจรได้สะดวกยิ่งขึ้น</u> ค. ชาวบ้านจะมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น			

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความสอดคล้อง		
สรุปความรู้รวมทั้ง ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	<p>15. หากนักเรียนเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างสะพานนักเรียนจะ ทำแบบนี้หรือไม่เพราะเหตุใด</p> <p>ก. ไม่ทำเพราะ ทำให้ชาวบ้านเดือนร้อน</p> <p>ข. ไม่ทำเพราะ จะต้องเก็บเศษเหล็กไปขายเพื่อ เพิ่มรายได้</p> <p>ค. ทำเพราะ ไม่ได้มีหน้าที่ในการเก็บทำความสะอาด ไม่สะอาดชาวบ้านต้องดูแลเอง</p>	+1	0	-1
	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <p>จากการเปิดเผยของนายแพทย์ท่านหนึ่งได้กล่าวว่า เมื่อ เดือนมิถุนายน 2547 ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา กระทรวงสาธารณสุข ได้ตรวจสอบพบสารอะ ลาริในแอปเปิ้ลที่ส่งมาจากต่างประเทศ ถ้ากินเข้าไปเกิน ขนาดอาจทำให้เกิดมะเร็งได้ สารอะลารินี้เกษตรกรใช้ เพื่อให้แอปเปิ้ลมีสีแดงสด นอกจากนี้ยังทำให้แอปเปิ้ลก รอบอยู่ตลอดเวลา</p>			
สรุปความรู้รวมทั้ง ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	<p>16. หากนักเรียนเป็นแม่ค้านักเรียนจะรับแอปเปิ้ลที่ตรวจ พบสารอะลารินมาขายหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>ก. ไม่รับเพราะ เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค</p> <p>ข. ไม่รับเพราะ สามารถใช้สารอื่นแทนได้</p> <p>ค. ไม่รับเพราะ ไม่สามารถรับประกันได้ด้วยได้</p>			

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน		
		ความสอดคล้อง		
	อ่านเหตุการณ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 1. นายไก่อับรถมาด้วยความเร็วสูง 2. นายไก่อถูกไล่ออกจากงานเนื่องจากชอบแอบหลับ ขณะทำงาน 3. นายไก่อประสบอุบัติเหตุขับรถชนเสาไฟฟ้า 4. นายไก่อนั่งล้อมวงดื่มสุรากับเพื่อน 5. นายไก่อนอนรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล 1 เดือน เต็มทำให้ขาดรายได้	+1	0	-1
ลำดับเหตุการณ์จาก เรื่อง ที่อ่าน	17. นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ใดในเรื่องน่าจะเกิดขึ้นก่อน เป็นอันดับแรก ก. นายไก่อนั่งล้อมวงดื่มสุรากับเพื่อน ข. นายไก่อับรถมาด้วยความเร็วสูง ค. <u>นายไก่อถูกไล่ออกจากงานเนื่องจากชอบแอบหลับ ขณะทำงาน</u>			
ลำดับเหตุการณ์จาก เรื่อง ที่อ่าน	18. นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นตามมาหลังจากที่ นายไก่อนั่งล้อมวงดื่มสุรากับเพื่อน ก. นายไก่อับรถมาด้วยความเร็วสูง ข. <u>นายไก่อประสบอุบัติเหตุขับรถชนเสาไฟฟ้า</u> ค. นายไก่อถูกไล่ออกจากงานเนื่องจากชอบแอบหลับ ขณะทำงาน			
ลำดับเหตุการณ์จาก เรื่อง ที่อ่าน	19. จงเรียงลำดับจากเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้เหมาะสม ก. 2 1 5 3 4 ข. <u>2 4 1 3 5</u> ค. 2 1 3 5 4			

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความสอดคล้อง		
	<p>อ่านเหตุการณ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เจ้าของมอบเงินแก่เด็กหญิงฟ้าใสเพื่อเป็นรางวัล 2. เด็กหญิงฟ้าใสเดินทางด้วยเท้าเปล่าไปโรงเรียน 3. นำไปส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ 4. ระหว่างทางเจอกระเป๋าเงินตกอยู่ริมถนน 5. ตำรวจประกาศหาเจ้าของ 	+1	0	-1
ลำดับเหตุการณ์จาก เรื่อง ที่อ่าน	<p>20. นักเรียนคิดว่าหากเด็กหญิงฟ้าใสเดินทางด้วยเท้า เปล่าไปโรงเรียนเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับที่ 1 เหตุการณ์ใดน่าจะเกิดขึ้นต่อจากเหตุการณ์นี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ก. นำไปส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ข. ตำรวจประกาศหาเจ้าของ ค. ระหว่างทางเจอกระเป๋าเงินตกอยู่ริมถนน 			
ลำดับเหตุการณ์จาก เรื่อง ที่อ่าน	<p>21. จงเรียงลำดับจากเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้เหมาะสม</p> <ol style="list-style-type: none"> ก. 2 4 3 1 5 ข. 2 4 3 5 1 ค. 2 4 5 3 1 			
คาดคะเนเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ	<p>22. หากนักเรียนเป็นเด็กหญิงฟ้าใสนักเรียนจะทำอย่างไร หากเจอกระเป๋าเงินตกอยู่ที่โรงเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ก. นำเงินที่ได้ส่งคืนครู ข. นำเงินที่ได้ไปให้พ่อแม่เพราะบ้านยากจน ค. นำเงินที่ได้ไปซื้อรองเท้าเพราะมีความจำเป็น 			

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน		
		ความสอดคล้อง		
	อ่านเหตุการณ์ต่อไปแล้วตอบคำถาม 1. โดนดูถูกและถูกรังเกียจจากเพื่อนๆเพราะความ ยากจน 2. แต่มีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจเรียนหาความรู้อยู่ ตลอดเวลา 3. เด็กชายดินเกิดในครอบครัวที่ยากจน 4. ไม่ย่อท้อตั้งใจทำงานจนประสบความสำเร็จ 5. และไม่เลือกงานทำงานทุกอย่างที่ได้เงินเพื่อมาเลี้ยง ดูพ่อแม่	+1	0	-1
ลำดับเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน	23. นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ใดในเรื่องน่าจะเกิดขึ้นเป็น ลำดับแรก ก. เด็กชายดินเกิดในครอบครัวที่ยากจน ข. ขยันหมั่นเพียรตั้งใจเรียนหาความรู้ตลอดเวลา ค. โดนดูถูกและถูกรังเกียจจากเพื่อนๆเพราะความ ยากจน			
คาดคะเนเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ	24. จงเรียงลำดับจากเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้เหมาะสม ก. 3 1 2 4 5 ข. 3 2 1 5 4 ค. 3 5 1 2 4			
ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	25. หากนักเรียนเป็นเด็กชายดินนักเรียนคิดว่าสิ่งใด สำคัญที่สุด ก. เงิน ข. ความรู้ ค. การทำงาน			

ความสามารถในการ อ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนน ความสอดคล้อง		
	<p>อ่านเหตุการณ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <p>ประเพณีนั้น มีกันมานาน เช่นวันสงกรานต์ ปีใหม่ของไทย ได้เล่นสาดน้ำ ขอพรผู้ใหญ่ โชคดีมีชัย ทั่วหน้ากันเออ</p>	+1	0	-1
<p>ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>26. ข้อความนี้กล่าวถึงวันอะไร</p> <p>ก. วันขอพร ข. วันสงกรานต์ ค. วันปีใหม่</p>			
<p>ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>27. คำว่า "ทั่วหน้า" หมายถึงข้อใด</p> <p>ก. ทุกสิ่ง ข. ทุกคน ค. ทุกหน้า</p>			
<p>ตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>28. ข้อใดไม่มีการกล่าวถึงในเรื่องนี้</p> <p>ก. การทำบุญ ข. การขอพร ค. การสาดน้ำ</p>			
	<p>ดูโฆษณาสินค้าต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> 	+1	0	-1

ความสามารถในการอ่านจับใจความ	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง		
<p>คาดคะเนเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ</p>	<p>29. หากนักเรียนรับประทานอาหารเสริมชนิดนี้นักเรียนคิดว่าผิวของนักเรียนจะขาวขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>ก. <u>ไม่</u> เพราะไม่มีข้อมูลทางการแพทย์รับรอง</p> <p>ข. <u>ไม่</u> เพราะยังไม่เคยทดลองใช้</p> <p>ค. <u>ขาวขึ้น</u> เพราะมีส่วนผสมที่น่าเชื่อถือ</p>			
<p>คาดคะเนเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ</p>	<p>30. หากรับประทานอาหารเสริมชนิดนี้เข้าไปในปริมาณที่มาก นักเรียนคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น</p> <p>ก. <u>ผิวขาวใสอย่างรวดเร็ว</u></p> <p>ข. <u>ร่างกายอ่อนแอเกิดโรคต่างๆได้ง่าย</u></p> <p>ค. <u>ร่างกายแข็งแรงเนื่องจากมีภูมิต้านทานโรค</u></p>			

แบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบวัดความพึงพอใจของต่อการเรียนโดยใช้
การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนข้อคำถามในการใช้วัดความพึงพอใจต่อการเรียน
ของนักเรียนในขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยพิจารณาตามรายการที่กำหนด
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1 ซึ่งกำหนดคะแนนการพิจารณาไว้ ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่ารายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์ของความพึงพอใจต่อการเรียน
- 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่ารายการนั้นสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด
- 1 เมื่อแน่ใจว่ารายการนั้นไม่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม
การเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ใน 4 ด้านคือ ด้านการเสริมต่อ
ความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า ด้านการเสริมต่อความรู้ด้วย
ตนเอง ด้านการทำให้เกิดความคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน และด้านการปฏิบัติด้วย
ตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง

รายการ	คะแนน ความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า (MKO)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การได้รับความช่วยเหลือจากที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญมาแล้ว 2. การได้รับคำแนะนำจากที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับเรื่องของการอ่านจับใจความ 3. การจับคู่ทำกิจกรรมมีความสนุกสนานและได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องของการอ่านจับใจความจากสื่อประเภทต่างๆอย่างเหมาะสม 4. จากการทำกิจกรรมร่วมกับที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญมากยิ่งขึ้น 			
<p>ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. ครูมีการใช้คำถามที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น 6. ครูมีการกระตุ้นที่ทำให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นที่มีอยู่ให้ปรากฏออกมาได้อย่างชัดเจน 7. ครูมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม 8. ครูมีการแนะนำผู้เรียนหากผู้เรียนไม่สามารถที่จะตอบคำถามได้ 9. จากการทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ 			
<p>ขั้นการทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน</p> <ol style="list-style-type: none"> 10. ครูมีการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนในความเข้าใจของผู้เรียนในการทำกิจกรรมทุกๆ ครั้ง 11. ครูมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในกิจกรรมต่างๆ ที่มีความหลากหลาย 12. กิจกรรมที่นำมาใช้ในการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมมีความสุข น่าสนใจ 13. จากการทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น 			

รายการ	คะแนน		
	ความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>ขั้นการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในชั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>14. ครูมีการใช้การจัดระบบผังภาพความคิดมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม</p> <p>15. จากการทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างเป็นอัตโนมัติ</p>			

ชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

มหาวิทยาลัยนเรศวร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง นิทานเล่าขาน

เวลา 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1

การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท1.1 ป.3/3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท1.1 ป.3/4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ

ท1.1 ป.3/5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความจากสื่อประเภทนิทาน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องจับสาระสำคัญของเรื่อง หรือข้อความที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ตลอดจนจุดมุ่งหมายของผู้แต่งได้ดีขึ้น นิทานเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความ เพราะผู้เขียนจะสอดแทรกแนวคิด ทักษะคิดไว้ เมื่อผู้อ่านมีทักษะในการอ่านจับใจความได้ดีก็จะสามารถเข้าใจเรื่องราวและแนวคิดของผู้เขียนได้ดียิ่งขึ้น

3. สาระการเรียนรู้

อ่านจับใจความสำคัญจากสื่อที่เป็น นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วย

1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ
3. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้

3. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน(เวลา 15 นาที)

ชั่วโมงที่ 1

ครูทักทายนักเรียนก่อนเริ่มบทเรียนโดยนำรูปภาพนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 1 มาให้นักเรียนดู และให้นักเรียนลองฝึกตั้งคำถามจากรูปภาพดังกล่าว มาคนละ 2 คำถาม

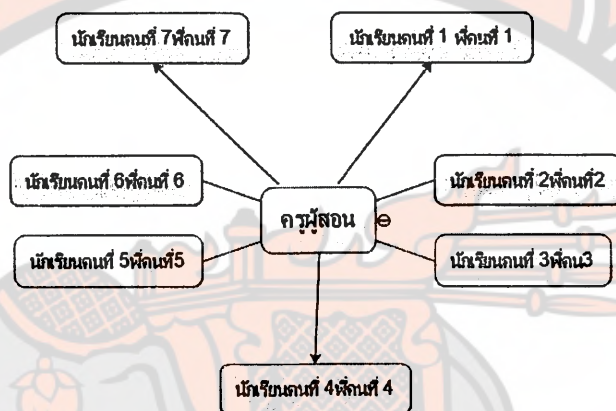
1. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนดูนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 1 และให้แต่ละคนออกมาพูดคำถามของตัวเองหน้าชั้นเรียนและให้เพื่อนในชั้นเรียนช่วยกันตอบคำถาม
2. จากนั้นครูทำการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ในคาบเรียนนี้ว่าเราจะมาเรียนรู้เกี่ยวกับตั้งคำถามและตอบคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการตั้งคำถามและตอบคำถามที่ถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขั้นสอน(เวลา 40 นาที)

ขั้นตอนที่ 1 การได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า (เทคนิค Coaching)

1. ครูถามผู้เรียนว่าคำถามแต่ละคำถามที่เพื่อนออกมาพูดนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง แต่ละคำถามมีความอยากง่ายและแตกต่างกันอย่างไร โดยครูอธิบายคร่าวๆว่า การตั้งคำถามเป็นการหาคำตอบของเนื้อหาหรือข้อความ ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และให้ข้อคิดอย่างไรเพื่อนำคำตอบที่ได้มาประมวลเป็นใจความสำคัญ พร้อมทั้งยกตัวอย่างของคำถาม เช่น ในเรื่องนี้ตัวละครมีใครบ้าง มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อไหร่ เป็นต้น
2. หลังจากนั้นครูจัดโต๊ะเป็นวงกลมพร้อมแจก ใบความรู้เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม ให้กับนักเรียนและให้นักเรียนทำกิจกรรม คิดก่อนถามโดยในกิจกรรมนี้จะมีพี่ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบายเกี่ยวกับการตั้งคำถามและการฝึกตั้งคำถาม โดยที่ 1 คนต่อห้อง 1 คน โดยในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องฝึกตั้งคำถาม จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง ตอนที่ 1 ลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม โดยมีการจัดโต๊ะเป็นรูปแบบของ วงกลมดังภาพ โดยมีครูผู้สอน อยู่ตรงกลางเพื่อคอยอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม

หลังจากที่ผู้เรียนฝึกตั้งคำถามเสร็จครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตอบคำถามว่าหากเราตั้งคำถามดีเพียงใดแต่ไม่สามารถตอบได้อย่างเหมาะสม คำถามที่ตั้งนั้นก็จะมีประโยชน์ เราควรตอบคำถามให้มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับข้อความคำถามหลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคู่โดยให้ทำกิจกรรม คิดก่อนตอบ โดยทำการตอบคำถามลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม โดยจะมีพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบายเกี่ยวกับการตอบคำถาม

1. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์แบบคร่าวๆ หลังจากนั้นพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบายเกี่ยวกับการลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์

2. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทำกิจกรรม เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยจะให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 1 โดยครูจะนำบัตรข้อความซึ่งเป็นประโยคในตอนใดตอนหนึ่งของเรื่อง มาติดไว้บนกระดานจำนวนทั้งหมด 7 ข้อความ หลังจากนั้นครูจะจับสลากหมายเลขนักเรียนตามเลขที่เพื่อออกมาเรียบเรียงเนื้อหาของเรื่อง จากข้อความทั้งหมด ซึ่งในการทำกิจกรรมผู้เรียนสามารถที่จะแก้ไขข้อความของเพื่อนที่อยู่ก่อนหน้านักเรียนได้ หากนักเรียนคิดว่าเพื่อนเรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ถูกต้องโดยจะมีพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบาย

3. นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องราวทั้งหมดจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 1 ที่ได้เรียบเรียงไว้

4. ครูอธิบายเกี่ยวกับการคาดคะเนเหตุการณ์แบบคร่าวๆหลังจากนั้นให้พี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการคาดคะเนเหตุการณ์หลังจากนั้นให้นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ตอนจบจากเนื้อจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 1 ลงในใบงานที่ 2 การคาดคะเนเหตุการณ์ ว่าเหตุการณ์ตอนสุดท้ายจะจบลงเช่นไร และเพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น

ขั้นสรุป (เวลา 5 นาที)

ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 3 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง โดยผู้เรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องและแนวทางการนำข้อคิดเหล่านั้นไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยให้พี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตอบคำถาม

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน(เวลา 15 นาที)

ชั่วโมงที่ 1

1. ครูทักทายนักเรียนก่อนเริ่มบทเรียนและทบทวนเกี่ยวกับการตั้งคำถามว่าเป็นการหาคำตอบของเนื้อหาหรือข้อความ ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และให้ข้อคิดอย่างไรเพื่อนำคำตอบที่ได้มาประมวลเป็นใจความสำคัญ พร้อมทั้งยกตัวอย่างของคำถาม เช่น ในเรื่องนี้ตัวละครมีใครบ้าง มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อไหร่ เป็นต้น
2. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนดูนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 2

3. จากนั้นครูทำการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ในคาบเรียนนี้ ว่าเราจะมาเรียนรู้เกี่ยวกับตั้งคำถามและตอบคำถาม การลำดับและคาดคะเนเหตุการณ์และการสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องด้วยตนเอง

ขั้นสอน(เวลา 40 นาที)

ขั้นตอนที่ 2 การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง(เทคนิคการใช้คำถามและเทคนิคการคิดตั้งๆ)

1. ครูใช้คำถามถามเพื่อกระตุ้นผู้เรียนว่าจากเนื้อเรื่องที่ดูนั้นนักเรียนสามารถตั้งคำถามในลักษณะใดได้บ้างพร้อมยกตัวอย่างคำถามและคำตอบเป็นรายบุคคล
2. หลังจากนั้นครูแจกใบงานที่ 4 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม โดยในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องฝึกตั้งคำถาม จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง ตอนที่ 2
3. หลังจากที่ผู้เรียนฝึกตั้งคำถามเสร็จครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตอบคำถามว่าหากเราตั้งคำถามดีเพียงใดแต่ไม่สามารถตอบได้อย่างเหมาะสม คำถามที่ตั้งนั้นก็ไม่มีประโยชน์ เราควรตอบคำถามให้มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับข้อความคำถามโดยครูให้นักเรียนฝึกตอบคำถามลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม ที่นักเรียนทำไว้ก่อนหน้านั้น
4. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์หลังจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรม เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยจะให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง ตอนที่ 2 โดยครูจะนำบัตรข้อความซึ่งเป็นประโยคในตอนใดตอนหนึ่งของเรื่อง มาติดไว้บนกระดานจำนวนทั้งหมด 7 ข้อความ หลังจากนั้นครูจะจับสลากหมายเลขนักเรียนตามเลขที่เพื่อออกมาเรียงเรียงเนื้อหาของเรื่อง จากข้อความทั้งหมด ซึ่งในการทำกิจกรรมผู้เรียนสามารถที่จะแก้ไขข้อความของเพื่อนที่อยู่ก่อนหน้านักเรียนได้หากนักเรียนคิดว่าเพื่อนเรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ถูกต้อง
5. นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องราวทั้งหมดจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 2 ที่ได้เรียงเรียงไว้
6. ครูอธิบายทบทวนเกี่ยวกับเกี่ยวกับการคาดคะเนเหตุการณ์หลังจากนั้นให้นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ตอนจบจากเนื้อจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 2 ลงในใบงานที่ 5 การคาดคะเนเหตุการณ์ ว่าเหตุการณ์ตอนสุดท้ายจะจบลงเช่นไร และเพราะเหตุใดนักเรียนถึงคิดเช่นนั้น

ขั้นสรุป (เวลา 5 นาที)

ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 6 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง โดยผู้เรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องและแนวทางการนำข้อคิดเหล่านั้นไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน(เวลา 15 นาที)

1. ครูทบทวนเนื้อหาในชั่วโมงเรียนที่ผ่านมาว่านักเรียนได้ทำกิจกรรมใดไปบ้างและกิจกรรมดังกล่าวนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องใด และนักเรียนได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด

2. ครูนำรูปภาพของของตัวละครในเรื่องมาให้นักเรียนได้ดูและถามนักเรียนว่า รูปที่นักเรียนเห็นนั้นเป็นตัวละครใดในเรื่องและมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร

3. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนดูนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 3

4. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ในคาบเรียนนี้ว่าเราจะมาเรียนรู้เกี่ยวกับตั้งคำถามและตอบคำถาม การลำดับและคาดคะเนเหตุการณ์และการสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องด้วยตนเอง

ขั้นสอน(เวลา 30 นาที)

ขั้นตอนที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว(เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียน)

1. หลังจากนั้นครูแจกใบงานที่ 7 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม โดยในกิจกรรมนี้ ผู้เรียนจะต้องฝึกตั้งคำถาม จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 3

2. ครูให้นักเรียนฝึกตอบคำถามลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม ที่นักเรียนทำไว้ก่อนหน้านั้น

3. หลังจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรม เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยจะให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง ตอนที่ 3 โดยครูจะนำบัตรข้อความซึ่งเป็นประโยคในตอนใดตอนหนึ่งของเรื่อง มาติดไว้บนกระดานจำนวนทั้งหมด 7 ข้อความ หลังจากนั้นครูจะจับสลากหมายเลขนักเรียนตามเลขที่เพื่อออกมาเรียบเรียงเนื้อหาของเรื่อง จากข้อความทั้งหมด ซึ่งในการทำกิจกรรมผู้เรียนสามารถที่จะแก้ไขข้อความของเพื่อนที่อยู่ก่อนหน้านักเรียนได้ หากนักเรียนคิดว่าเพื่อนเรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ถูกต้อง

4. นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องราวทั้งหมดจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 3 ที่ได้เรียบเรียงไว้

5. หลังจากนั้นให้นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ตอนจบจากเนื้อจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 3 ลงในใบงานที่ 8 การคาดคะเนเหตุการณ์ว่าเหตุการณ์ตอนสุดท้ายจะจบลงเช่นไร และเพราะเหตุใดนักเรียนถึงคิดเช่นนั้น

6. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 9 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง โดยผู้เรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องและแนวทางการนำข้อคิดเหล่านั้นไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันหลังจากนั้นครูตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียนโดยถามนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าข้อคิดที่นักเรียนได้จากเรื่องคืออะไรและมีแนวทางในการนำข้อคิดเหล่านั้นไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ขั้นสรุป(เวลา 15 นาที)

ขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติอย่างเป็นอัตโนมัติ(เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด)

1. ผู้เรียนทำกิจกรรมทบทวนความรู้โดยครูให้นักเรียน แบบทดสอบ นิทานเล่าขาน เรื่อง กัลยสองปลี โดยในเนื้อหาแบบทดสอบจะประกอบด้วย
  2. การตั้งคำถามและตอบคำถาม
  3. การลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์
  4. การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
5. หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านว่าแต่ละคนได้รับความรู้และข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่านและเขียนสรุปออกมาในรูปแบบของผังความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพนิทานพื้นบ้านเรื่องปลาบู่ทอง
2. วิดีโอนิทานพื้นบ้านเรื่องปลาบู่ทอง
<https://www.youtube.com/watch?v=IAPVrJXD3Ow>
3. วิดีโอนิทานพื้นบ้านเรื่องปลาบู่ทอง
<https://www.youtube.com/watch?v=IAPVrJXD2Ow>
4. วิดีโอนิทานพื้นบ้านเรื่องปลาบู่ทอง
<https://www.youtube.com/watch?v=IAPVrJXD1Ow>
5. ใบความรู้เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม
6. ใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม
7. ใบงานที่ 2 การคาดคะเนเหตุการณ์
8. ใบงานที่ 3 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง
9. ใบงานที่ 4 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม
10. ใบงานที่ 5 การคาดคะเนเหตุการณ์
11. ใบงานที่ 6 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง
12. ใบงานที่ 7 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม
13. ใบงานที่ 8 การคาดคะเนเหตุการณ์
14. ใบงานที่ 9 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง
15. แบบทดสอบ นิทานเล่าขาน เรื่อง กล้วยสองปลี
16. กิจกรรม คิดก่อนถาม
17. กิจกรรม คิดก่อนตอบ
18. กิจกรรม เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง

การวัดและประเมินผล
ระหว่างเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	ตรวจผลงานใบงานที่ 1,4,7 การตั้งคำถามและตอบคำถาม	แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
2. ผู้เรียนสามารถลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้	ตรวจผลงานใบงานที่ 2,5,8 การคาดคะเนเหตุการณ์	แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
	การสังเกตกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์	แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
3. ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ตรวจผลงานใบงานที่ 3,6,9 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง	แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75

หลังเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	การทดสอบ	แบบทดสอบ นิทานเล่าขาน เรื่อง ก๊วยสองป्ली เรื่อง การตั้งคำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
	การทดสอบ	แบบทดสอบ นิทานเล่าขาน เรื่อง ก๊วยสองป्ली เรื่อง การตอบคำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
2. ผู้เรียนสามารถลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์	การทดสอบ	แบบทดสอบ นิทานเล่าขาน เรื่อง ก๊วยสองป्ली เรื่อง การ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
จากเรื่อง ที่อ่านโดย ระบุเหตุผลประกอบ ได้		เรียงลำดับเหตุการณ์ จาก	
	การทดสอบ	แบบทดสอบ นิทาน เล่าขาน เรื่อง กลัวย สองป्ली เรื่อง การ คาดคะเนเหตุการณ์	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
3. ผู้เรียนสามารถ สรุปความรู้และข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	การทดสอบ	แบบทดสอบ นิทาน เล่าขาน เรื่อง กลัวย สองป्ली เรื่อง การ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75

ใบความรู้

การตั้งคำถามและตอบคำถาม

การตั้งเป็นคำถามเป็นการทำให้ทราบได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และนำคำตอบที่ได้ทั้งหมดมาประมวลเป็นใจความสำคัญ

ตัวอย่าง

คำถาม	ประโยคคำถาม	คำตอบ
ใคร	ตัวละครมีใครบ้าง	ยาย, กลุ่มเด็กหลาน ๆ ของยาย
ทำอะไร	เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น	เด็ก ๆ เล่นกันจนหิว พวกกันมาขอขนมยายกินแล้วซักถามวิธีทำขนม นั้น ๆ
ที่ไหน	เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน	หน้าครัวหลังบ้านยาย
เมื่อไร	เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อไร	(น่าจะเป็นตอนกลางวัน)
อย่างไร	วิธีการเป็นอย่างไร	เด็ก ๆ ซักถามยายตอบ
	บรรยากาศเป็นอย่างไร	สนุกสนานและครื้นเครง

คำตอบของคำถามข้างต้น อาจประมวลและเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญได้ดังนี้ กลุ่มเด็ก ๆ หลานของยาย เล่นกันจนหิว จึงพากันมาขอขนมยายที่หน้าครัวหลังบ้าน แล้วซักถามวิธีทำขนม นั้น ๆ เด็ก ๆ ซักถามและยายตอบด้วยบรรยากาศสนุกสนานครื้นเครง

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม

จุดประสงค์การเรียนรู้ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลายู่ทองตอนที่ 1 จำนวน 5 คำถาม

คำถาม 1. ....

ตอบ.....

คำถาม 2. ....

ตอบ.....

คำถาม 3. ....

ตอบ.....

คำถาม 4. ....

ตอบ.....

คำถาม 5. ....

ตอบ.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 2 เรื่อง การคาดคะเนเหตุการณ์

จุดประสงค์การเรียนรู้ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามโดยคาดคะเนเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง
 ตอนที่ 1

1. นักเรียนคิดว่าตอนจบของเรื่องปลาบู่ทองตอนที่ 1 จะเป็นเช่นไร

.....

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 3 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ สรุปลความรู้และข้อคิดจากเรื่องทีอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปลความรู้และข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 1 และบอก
 แนวทางการนำความรู้และข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1. ข้อคิดที่นักเรียนได้จากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 1 คืออะไร

.....
 .....
 .....
 .....

2. นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....
 .....
 .....
 .....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 4 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม

จุดประสงค์การเรียนรู้ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่ได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 2 จำนวน 5 คำถาม

คำถาม

1. ....

ตอบ.....

คำถาม 2. ....

ตอบ.....

คำถาม 3. ....

ตอบ.....

คำถาม 4. ....

ตอบ.....

คำถาม 5. ....

ตอบ.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 5 เรื่อง การคาดคะเนเหตุการณ์

จุดประสงค์การเรียนรู้ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามโดยคาดคะเนเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง
 ตอนที่ 2

1. นักเรียนคิดว่าตอนจบของเรื่องปลาบู่ทองตอนที่ 2 จะเป็นเช่นไร

.....

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น

.....

.....

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 6 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง 2

จุดประสงค์การเรียนรู้ สรุปลความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปลความรู้และข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 2 และบอก
 แนวทาง

การนำความรู้และข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1. ข้อคิดที่นักเรียนได้จากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 2 คืออะไร

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 7 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม

จุดประสงค์การเรียนรู้ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่ได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 3 จำนวน 5 คำถาม

คำถาม 1. ....

ตอบ.....

คำถาม 2. ....

ตอบ.....

คำถาม 3. ....

ตอบ.....

คำถาม 4. ....

ตอบ.....

คำถาม 5. ....

ตอบ.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 8 เรื่อง การคาดคะเนเหตุการณ์

จุดประสงค์การเรียนรู้ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามโดยคาดคะเนเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง
 ตอนที่ 3

1. นักเรียนคิดว่าตอนจบของเรื่องปลาบู่ทองตอนที่ 3 จะเป็นเช่นไร

.....

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 9 เรื่อง รู้คิดจากเรื่อง 3

จุดประสงค์การเรียนรู้ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 3 และบอก
 แนวทางการนำความรู้และข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1. ข้อคิดที่นักเรียนได้จากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทองตอนที่ 3 คืออะไร

.....
 .....
 .....

2. นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....
 .....
 .....

แบบทดสอบ นิทานเล่าขาน เรื่อง กล้วยสองปลี

จุดประสงค์การเรียนรู้ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้จากเนื้อหานิทานพื้นบ้านเรื่อง กล้วยสองปลี

1. ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1.1 คำถาม.....

คำตอบ.....

1.2 คำถาม.....

คำตอบ.....

1.3 คำถาม.....

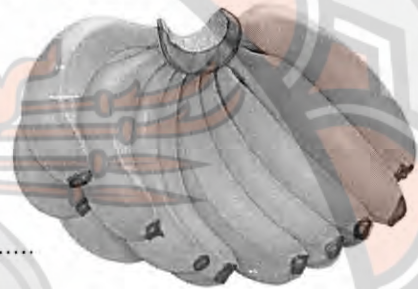
คำตอบ.....

1.4 คำถาม.....

คำตอบ.....

1.5 คำถาม.....

คำตอบ.....

2. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความต่อไปนี้โดยเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง

1. ไชชยาจากทำไร่กล้วยอยู่นานแต่ก็ยังไม่ได้กล้วยสองปลี แต่ก็ยังไม่ละความพยายาม
2. หญิงชราให้ไชชยาจากหากกล้วยสองปลีมาให้เป็นเครื่องยา
3. ไชชยาจากเริ่มปลูกกล้วยด้วยตนเองมากหลายชนิด
4. ไชชยาจากออกเดินทางไปสืบหาหมอเสน่ห์
5. เมื่อมีฐานะร่ำรวยก็ไปสูขอลูกสาวที่ตนหมายปองไว้

.....

.....

.....

.....

3. ให้นักเรียนตอบคำถามโดยคาดคะเนเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านภาคใต้ เรื่องกล้วยสองปลี

นักเรียนคิดว่าตอนจบของเรื่อง กล้วยสองปลี ระหว่างไชชยาจากจก และลูกสาวเศรษฐี หลังจากแต่งงานกันแล้วชีวิตของคนทั้งคู่จะเป็นเช่นไรและเพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น

.....

.....

.....

.....

4. ให้นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง กล้วยสองปลีและบอกแนวทางการนำความรู้และข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

หลังจากที่นักเรียนได้อ่านนิทานพื้นบ้านเรื่องกล้วยสองปลีนักเรียนได้รับข้อคิดใดบ้างจากเรื่อง
ที่อ่าน

.....

.....

.....

นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

นิทานพื้นบ้านภาคใต้ เรื่องกล้วยสองปลี

นานมาแล้วมีชายชราชื่อก ไชชยาจก ไปขอปลูกกล้วยสาวเศรษฐี จึงอยากได้มาเป็นคู่ครองของตน คิดว่าถ้าไม่ได้ด้วยสิทธิ์ก็ต้องเอาด้วยกล ไชชยาจกจึงออกเดินทางไปสืบหาหมอเสน่ห์ เดินทางไปหนึ่งวันเต็มๆ พบกระท่อมหลังหนึ่ง จึงได้เข้าไปขอน้ำดื่มจากหญิงชราเจ้าของกระท่อม ยายแก่ได้ถามไชชยาจกว่าเดินทางไปไหนมา

ไชชยาจกจึงเล่าความประสงค์ของตนให้ฟังโดยไม่ปิดบังแต่อย่างใด ยายแก่ได้บอกว่าตนนี้แหละเป็นหมอเสน่ห์และสามารถช่วยไชชยาจกได้ ขอเพียงให้ไชชยาจกสามารถหากกล้วยสองปลีมาให้เป็นเครื่องยาในการทำเสน่ห์ ไชชยาจกดีใจมากที่ยายแก่รับปากจะช่วยเหลือ รีบออกเดินทางไปเสาะหากกล้วยสองปลีเป็นเวลานานหลายเดือนก็ยังไม่พบ ไชชยาจกจึงได้เริ่มปลูกกล้วยเสียเองจำนวนมากหลายชนิด และดูแลไร่กล้วยเป็นอย่างดี ใส่ปุ๋ยเอาใจใส่ดูแลต้นกล้วยเป็นพิเศษ เพื่อให้ต้นกล้วยออกสองปลีให้ได้

ไชชยาจกทำไร่กล้วยอยู่นาน ก็ยังไม่ได้กล้วยสองปลีแต่อย่างใด แต่ก็ยังไม่ละความพยายาม ได้ปลูกกล้วยเพิ่มขึ้นอีกขยายไร่กล้วยออกไปกว้างขวางขึ้นมากกว่าเดิมเรื่อยๆ เพื่อที่จะค้นหากกล้วยสองปลีให้ได้...ปีแล้วปีเล่าที่ทำไร่กล้วยได้นำผลผลิตจากไร่ไปขายอยู่เป็นเวลานานถึง 7 ปี มีเงินทองเก็บไว้จากการขายกล้วยเป็นจำนวนมาก จนมีฐานะเป็นเศรษฐีในเวลาต่อมา

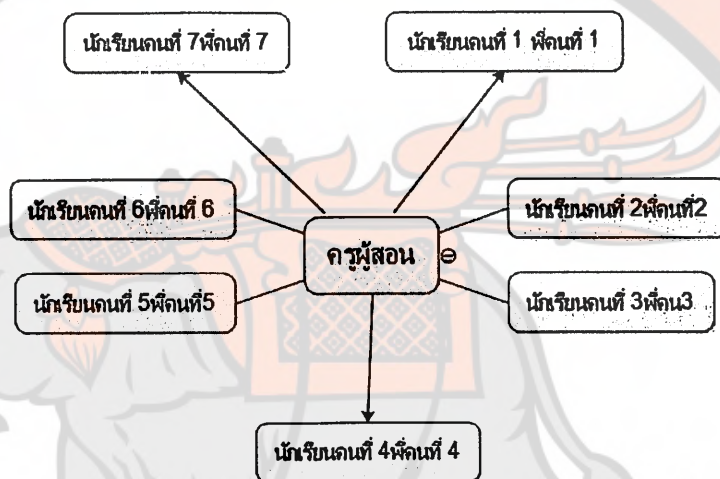
เมื่อมีฐานะร่ำรวยก็ไปส่งขอลูกสาวเศรษฐีคนที่ไชชยาจกหมายปองไว้ จนได้แต่งงานเป็นสามีภรรยาสมความปรารถนา แต่ต้นกล้วยทั้งหมดที่ไชชยาจกปลูกไว้ก็ไม่เคยออกสองปลีเลย ทำให้ไชชยาจกคิดว่า กล้วยสองปลีที่ยายแก่บอกให้หามาทำยาเสน่ห์นั้น คงไม่มีในโลกนี้แน่นอน แต่การที่ยายแก่สั่งให้หากกล้วยสองปลีให้ได้ คงเป็นอุบายเพื่อจะให้ไชชยาจกมีความมานะ จนสามารถเป็นเศรษฐีได้ในเวลาต่อมานั่นเอง

ที่มา: นิทานเรื่องกล้วยสองปลี เป็นนิทานพื้นบ้าน นายเกล้า เลื่อนกรฐิน ชาวตำบลกลาย หมู่ 10 อำเภอท่าศาลาจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้เล่า

กิจกรรม คิดก่อนถามและกิจกรรมคิดก่อนตอบ

คำชี้แจงในการทำกิจกรรม

- จัดโต๊ะเป็นรูปแบบของวงกลมดังภาพ

- หลังจากนั้นครูแจกใบความรู้เรื่อง การตั้งคำถามโดยในกิจกรรมนี้จะมีพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบายประเภทของการตั้งคำถามและการฝึกตั้งคำถามแต่ละประเภท โดยพี่ 1 คนต่อน้อง 1 คน ซึ่งจะจัดเรียงตามเลขที่โดยในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องฝึกตั้งคำถามซึ่งจะประกอบไปด้วย ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร รวมทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ จากบทเพลงต้นไม้ของพ่อ ลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามโดยมีการ โดยมีครูผู้สอน อยู่ตรงกลางเพื่อคอยอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม

- หลังจากที่ผู้เรียนฝึกตั้งคำถามเสร็จครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตอบคำถามครูแจกใบความรู้เรื่องการตอบคำถามให้แต่ละคู่โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรม คิดก่อนตอบ โดยทำการตอบคำถามลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถาม โดยจะมีพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาช่วยในการอธิบายเกี่ยวกับการตอบคำถาม

แบบประเมินผลงานการตั้งคำถามและตอบคำถาม จากใบงานที่ 1, 4, 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน เรื่อง นิทานเล่าขาน
คำชี้แจง ใสเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสามารถในการตั้งคำถามให้ตรงกับความเป็นจริง

เลขที่	ความสามารถในการตั้งคำถาม					รวม 5
	สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องได้ (ใคร)	สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ (ทำอะไร)	สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับสถานที่ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ (ที่ไหน)	สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับระยะเวลาที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ (เมื่อไหร่)	สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อเรื่องในตอนใดตอนหนึ่งได้ (อย่างไร)	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						

คำชี้แจง ไล่คะแนน 1, 2 และ 3 ลงในช่องระดับความสามารถในการตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริง

เลขที่	ความสามารถในการตอบคำถาม															รวม 45
	การจับประเด็น (3คะแนน)					ความชัดเจนในการตอบ (3คะแนน)					การใช้ภาษา (3คะแนน)					
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
รวม 45																

คะแนนเต็ม 50 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนนตั้งแต่ 38 คะแนนขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์(75%)

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการตอบคำถาม

ความสามารถในการตอบ คำถาม	3	2	1
1. การจับประเด็น	ตอบคำถามตรงตามความต้องการของผู้ถามตรงประเด็นไม่นอกเรื่อง	ตอบคำถามตรงตามความต้องการของผู้ถามแต่ยังมีเรื่องราวที่นอกประเด็นเข้ามาเกี่ยวข้อง	ตอบคำถามไม่ตรงตามความต้องการของผู้ถาม
2. ความชัดเจนในการตอบ	ตอบได้ชัดเจน ไม่คลุมเครือเป็นคำตอบที่แสดงชัดว่าผู้ตอบมีความคิดเห็นอย่างไร โดยอาจมีการยกตัวอย่างประกอบให้ผู้ถามเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น	ตอบได้ชัดเจน ไม่คลุมเครือเป็นคำตอบที่แสดงชัดว่าผู้ตอบมีความคิดเห็นอย่างไร แต่ไม่มียกตัวอย่างประกอบให้ผู้ถามเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น	ตอบคำถามไม่ชัดเจนวกไปวนมา
3. การใช้ภาษา	ใช้ภาษา ได้ถูกต้องและเหมาะสมเข้าใจได้ง่ายไม่คลุมเครือสามารถเรียบเรียงเป็นคำพูดของตนเองได้	ใช้ภาษา ได้ถูกต้องและเหมาะสมแต่ไม่สามารถเรียบเรียงเป็นคำพูดของตนเองได้	มีการใช้ภาษาคลุมเครือไม่ชัดเจนอ่านแล้วไม่เข้าใจ

แบบสังเกต การเรียงลำดับเหตุการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน เรื่อง นิทานเล่าขาน

รหัสวิชา ..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา..... ชั้น.....
 โรงเรียน .....

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ตรงกับความเป็นจริง

เลขที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ของตนเองได้อย่างไร						รวม 5
		ถูกต้อง						
		5 ข้อ	4 ข้อ	3 ข้อ	2 ข้อ	1 ข้อ	0 ข้อ	
		5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน	
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								

คะแนนเต็ม 5 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนนตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์(75%)

**แบบประเมินผลงาน การคาดคะเนเหตุการณ์ จากใบงานที่ 2,5,8
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน เรื่อง นิทานเล่าขาน**

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....
 รหัสวิชา ..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา..... ชั้น.....
 โรงเรียน .....

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสามารถในการคาดคะเนให้ตรงกับความเป็นจริง

เลขที่	การคาดคะเนเนื้อเรื่อง				รวม 3
	สามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องได้และสามารถระบุเหตุผลประกอบได้อย่างเหมาะสม โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้องชัดเจนเข้าใจได้ง่าย 3	สามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องได้และสามารถระบุเหตุผลประกอบได้อย่างเหมาะสม 2	สามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องได้แต่ไม่สามารถระบุเหตุผลประกอบได้ 1	ไม่สามารถคาดคะเนเหตุการณ์และระบุเหตุผลที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องได้ 0	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					

คะแนนเต็ม 3 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนนตั้งแต่ 2 คะแนนขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์(75%)

แบบประเมินผลงาน การสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่อง จากใบงานที่ 3,6,9
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง มุมมองหลักการอ่านการเขียน เรื่อง นิทานเล่าขาน

รหัสวิชา ..... ภาคเรียนที่ ..... ปีการศึกษา ..... ชั้น .....
โรงเรียน .....

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสามารถในการคิดให้ตรงกับความเป็นจริง

เลขที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง			รวม 3
		ระบุข้อคิดที่ได้จาก เรื่องโดยสรุปเป็น ภาษาของตนเอง ระดับได้ใจความ 3	ระบุข้อคิดที่ได้จาก เรื่องได้แต่ไม่ สามารถเรียบเรียง ภาษาได้อย่าง เหมาะสม 2	ระบุข้อคิดที่ ได้จากเรื่อง ได้เพียง บางส่วนแต่ ยังไม่ครบ ทั้งหมด 1	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					

คะแนนเต็ม 3 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนนตั้งแต่ 2 คะแนนขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ (75%)

ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือ

1. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของTharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp And Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. ผลการวิเคราะห์ดัชนีอำนาจจำแนก(B)ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
5. ผลการวิเคราะห์ดัชนีอำนาจจำแนก(B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
6. ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore
7. ผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore
8. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริม
ต่อการเรียนรู้ ของTharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม
1. ด้านสาระ มาตรฐาน การเรียนรู้ และ ตัวชี้วัด	1.1 สอดคล้องตรงกับ หลักสูตรสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
	รวม	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
2. ด้าน สาระสำคัญ	2.1 แสดงถึงสาระสำคัญของ การอ่านจับใจความจากสื่อ ประเภทต่างๆ	5	5	4	4.67	0.58	มาก ที่สุด
	2.2 สอดคล้องและครอบคลุม กับตัวชี้วัด	5	5	4	4.67	0.58	มาก ที่สุด
	2.3 สอดคล้องและครอบคลุม สาระการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58	มาก ที่สุด
	รวม	5	5	4	4.67	0.00	มาก ที่สุด
3. ด้าน จุดประสงค์ การเรียนรู้	3.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
	3.2 สอดคล้องกับสาระการ เรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
	3.3 สามารถวัดและ ประเมินผลได้	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
	รวม	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ ชาย คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ ชาย คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ ชาย คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม
4. ด้านสาระ การเรียนรู้	4.1 สาระการเรียนรู้ใน แผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ	5	5	4	4.67	0.58	มาก ที่สุด
	4.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสม กับวิธีการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58	มาก ที่สุด
รวม		5	5	4	4.67	0.00	มาก ที่สุด
5. ด้านขั้น นำเข้าสู่ บทเรียน	5.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียน ก่อนเริ่มกิจกรรม	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
	5.2 ทบทวนเนื้อหาเดิมก่อน เริ่มบทเรียน	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
	5.3 ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนการ เริ่มกิจกรรม	5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
รวม		5	5	5	5	0.00	มาก ที่สุด
6. ด้าน กิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้ การเสริมต่อ การเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore โดยใช้ กระบวนการ	ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยการ ได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มี ความรู้มากกว่า (MKO) 6.1 ได้รับความช่วยเหลือจาก ผู้ที่มีความรู้มากกว่าอย่าง เหมาะสมในเรื่องของการตั้ง คำถามและตอบคำถาม การ ลำดับและคาดคะเน เหตุการณ์และการสรุปความรู้ และข้อคิดที่ได้จากเรื่อง	4	5	3	4	1.00	มาก

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
Four-Stage Model	ขั้นเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง 6.2 ครูผู้สอนมีการใช้เทคนิค การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่านได้อย่างเหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	6.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดง ความคิดที่มีอยู่ให้ปรากฏ ออกมาชัดเจนผ่านการคิดต่างๆ ผ่านการตอบคำถามได้อย่าง เหมาะสม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	ขั้นการทำให้เกิดความ คล่องแคล่ว ความเป็น อัตโนมัติผ่านการฝึกฝน 1.6 มีการตรวจสอบความ ถูกต้องความชัดเจนความ เข้าใจของผู้เรียน ได้อย่าง เหมาะสมใน 2 ประเด็น คือ 1. ครูตรวจสอบความเข้าใจ ของผู้เรียนโดยการให้ผู้เรียน ตอบคำถามเป็นรายบุคคล 2. ผู้เรียนตรวจสอบความ เข้าใจของเพื่อนโดยฟังจาก การตอบคำถามของเพื่อนและ ให้คำแนะนำ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	1.7 มีการสนับสนุนให้ผู้เรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	เรียนการสอนโดยการทำ กิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่ม และสามารถสะท้อนข้อคิด โดยสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้ จากเรื่อง						
	ขั้นการปฏิบัติด้วยตนเองอย่าง เป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึก ในขั้นที่สองและสามอีกครั้ง หนึ่ง 6.6 นักเรียนมีการใช้การ จัดระบบผังภาพความคิด เข้า มาช่วยในการตั้งคำถามและ ตอบคำถาม การลำดับและ คาดคะเนเหตุการณ์และการ สรุปความรู้และข้อคิดจาก เรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	มาก ที่สุด
	รวม	4	5	4.5	4.50	0.17	มาก ที่สุด

ข้อ	รายการ	ผู้ เชี่ยวชาญ ชาวน คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ ชาวน คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ ชาวน คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
7. ด้านชั้น สรุปผลการ เรียนรู้	7.1 ผู้เรียนทำกิจกรรมทบทวน ความรู้เกี่ยวกับการตั้งคำถาม และตอบคำถาม การลำดับและ คาดคะเนเหตุการณ์และการ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านผ่านแบบทดสอบได้อย่าง เหมาะสม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	รวม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
8. ด้านสื่อ การเรียนรู้	8.1 สื่อการเรียนรู้มีความ หลากหลายเหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	8.2 เหมาะสมกับวัย ความ สนใจ ความสามารถ ของ ผู้เรียน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	รวม	4	5	4.5	4.50	0.00	มากที่สุด
9. ด้านการ วัดผล ประเมินผล	9.1 วิธีการวัดสอดคล้องและ ครอบคลุมจุดประสงค์การ เรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	9.2 เครื่องมือวัดสอดคล้องกับ วิธีการวัด	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	9.3 เกณฑ์การประเมิน สอดคล้องกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	4	5	5	4.67	0.00	มากที่สุด
	รวมทุกด้าน				4.70	0.29	มากที่สุด

ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2)

ตารางวิเคราะห์คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ และคะแนนสอบหลังเรียน														
เลขที่	คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2												รวม	สอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
	50	3	5	3	50	3	5	3	50	3	5	3	รวม	61
1	37	2	3	2	38	3	3	2	39	3	3	2	135	45
2	41	3	4	2	39	3	3	3	40	3	4	2	145	50
3	37	2	3	2	38	2	3	2	40	3	3	2	135	47
4	42	2	4	2	40	3	3	3	41	3	4	2	147	47
5	39	2	3	2	39	3	3	2	39	3	4	2	139	48
6	42	3	4	2	40	3	3	3	40	3	3	2	146	49
7	42	3	4	2	42	3	3	3	42	3	4	2	151	49
รวม	280	17	25	14	276	20	21	18	281	21	25	14	1,012	335
เฉลี่ย	40.00	2.43	3.57	2.00	39.43	2.86	3.00	2.57	40.14	3.00	3.57	2.00	144.57	47.86
ร้อยละ	80.00	80.95	71.43	66.67	78.86	95.24	60.00	85.71	80.29	100.00	71.43	66.67	79.00	78.45
$E1/E2=79.00/78.45$														

ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 3)

ตารางวิเคราะห์คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้และคะแนนสอบหลังเรียน														
เลขที่	คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 3													สอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม	
	50	3	5	3	50	3	5	3	50	3	5	3	รวม	61
1	37	2	3	2	38	3	3	2	39	3	3	2	137	49
2	47	3	4	3	40	3	3	3	40	3	4	2	155	51
3	41	2	3	2	38	2	4	2	40	3	3	2	142	47
4	47	2	4	2	42	3	4	3	41	3	4	2	157	50
5	41	2	3	2	41	3	3	2	39	3	4	2	145	50
6	43	3	4	3	44	3	4	3	40	3	3	2	155	49
7	46	3	4	3	43	3	4	3	42	3	4	2	160	50
รวม	302	17	25	17	286	20	25	18	281	21	25	14	1,051	346
เฉลี่ย	43.14	2.43	3.57	2.43	40.86	2.86	3.57	2.57	40.14	3.00	3.57	2.00	150.14	49.43
ร้อยละ	86.29	80.95	71.43	80.95	81.71	95.24	71.43	85.71	80.29	100.00	71.43	66.67	82.05	81.03
E1/E2=82.05/81.03														

ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 4)

ตารางวิเคราะห์คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้และคะแนนสอบหลังเรียน														
เลขที่	คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 4												รวม	สอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
	50	3	5	3	50	3	5	3	50	3	5	3	รวม	61
1	41	3	3	2	39	3	4	2	40	3	3	2	143	48
2	47	3	3	3	41	3	3	3	40	3	4	2	153	51
3	42	2	3	2	39	2	4	2	40	2	3	2	141	48
4	45	3	4	2	42	3	4	3	41	3	4	2	154	50
5	42	2	3	2	42	3	4	2	39	2	4	2	145	51
6	43	3	3	3	44	3	4	3	40	3	3	2	152	50
7	43	3	3	3	44	3	4	3	42	3	4	2	155	50
รวม	303	19	22	17	291	20	27	18	282	19	25	14	1,057	348
เฉลี่ย	43.29	2.71	3.14	2.43	41.57	2.86	3.86	2.57	40.29	2.71	3.57	2.00	151.00	49.71
ร้อยละ	86.57	90.48	62.86	80.95	83.14	95.24	77.14	85.71	80.57	90.48	71.43	66.67	82.51	81.50
E1/E2=82.51/81.50														

ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 5)

ตารางวิเคราะห์คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้และคะแนนสอบหลังเรียน														
เลขที่	คะแนนที่เกิดจากการทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 5												รวม	สอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
	50	3	5	3	50	3	5	3	50	3	5	3	รวม	61
1	48	3	4	2	42	3	4	2	45	3	4	2	153	52
2	47	3	4	3	41	3	3	3	46	3	4	2	160	53
3	48	2	4	2	39	2	4	2	45	2	5	2	152	54
4	49	3	5	2	42	3	4	3	46	3	4	2	160	57
5	49	2	3	2	42	3	4	2	46	3	4	2	155	56
6	48	3	5	3	44	3	4	3	45	3	4	2	162	55
7	47	3	5	3	44	3	4	3	46	3	4	2	165	53
รวม	336	19	30	17	294	20	27	18	319	20	29	14	1,143	380
เฉลี่ย	48.00	2.71	4.29	2.43	42.00	2.86	3.86	2.57	45.57	2.86	4.14	2.00	163.29	54.29
ร้อยละ	96.00	90.48	85.71	80.95	84.00	95.24	77.14	85.71	91.14	95.24	82.86	66.67	89.23	88.99
E1/E2=89.23/88.99														

แผนการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานของหน่วยงานราชการในกรุงเทพมหานคร 3

ปีงบประมาณ	ค่า IOC	ระดับความสำเร็จ		
		1	2	3
26	0.67	-	1	2
25	1	-	-	3
24	0.67	-	1	2
23	0.67	-	1	2
22	1	-	-	3
21	1	-	-	3
20	1	-	-	3
19	1	-	-	3
18	1	-	-	3
17	0.67	-	1	2
16	1	-	-	3
15	0.67	-	1	2
14	1	-	-	3
13	0.67	-	1	2
12	1	-	-	3
11	0.67	-	1	2
10	0.67	-	1	2
9	0.67	-	1	2
8	1	-	-	3
7	0.67	-	1	2
6	0.67	-	1	2
5	1	-	-	3
4	1	-	-	3
3	1	-	-	3
2	1	-	-	3
1	0.67	-	1	2
รวม		-1	0	+1

ข้อที่	ระดับความสอดคล้อง			ค่า IOC	ความหมาย
	+1	0	-1		
27	3	-	-	1	สอดคล้อง
28	3	-	-	1	สอดคล้อง
29	3	-	-	1	สอดคล้อง
30	2	1	-	0.67	สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ดัชนีอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
จับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	B	เป็นข้อสอบฉบับ จริงข้อที่	ข้อที่	B	เป็นข้อสอบฉบับ จริงข้อที่
1	0.1777	-	19	0.3824	12
2	0.1560	-	20	0.4629	13
3	0.2238	1	21	0.3478	14
4	0.3363	2	22	0.3171	15
5	0.2238	-	23	0.5716	16
6	0.2084	-	24	0.2123	-
7	0.2647	3	25	0.3606	17
8	0.2673	4	26	-0.2238	-
9	0.1368	5	27	0.4130	18
10	-0.0307	6	28	0.3261	19
11	0.3517	7	29	0.3261	20
12	-0.0665	8	30	0.2097	-
13	0.2647	9			
14	-0.0409	10			
15	0.0844	11			
16	0.2212	-			
17	0.2020	-			
18	0.2097	-			

ผลการวิเคราะห์ ดัชนีอำนาจจำแนก (B) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	B	ข้อที่	B	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.2238	11	0.3478	0.81
2	0.3363	12	0.5716	
3	0.2647	13	0.3606	
4	0.2673	14	0.4130	
5	0.2673	15	0.3261	
6	0.3517	16	0.5345	
7	0.2647	17	0.2212	
8	0.2212	18	0.2430	
9	0.3824	19	0.3082	
10	0.4629	20	0.4348	

รายการ	คะแนน			IOC	ความหมาย
	+1	0	-1		
<p>ขั้นการทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติ ผ่านการฝึกฝน</p> <p>1. ครูมีการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนในความเข้าใจของผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ ครึ่ง</p> <p>2. ครูมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในกิจกรรมต่างๆ ที่มีความหลากหลาย</p> <p>3. กิจกรรมที่นำมาใช้ในการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมมีความสนุกสนานสนใจ</p> <p>4. จากการทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น</p>	3	0	0	1.00	สอดคล้อง
<p>ขั้นการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>1. ครูมีการใช้การจัดระบบผังภาพความคิดมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม</p> <p>2. จากการทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างเป็นอัตโนมัติ</p>	3	0	0	1.00	สอดคล้อง
	3	0	0	1.00	สอดคล้อง

ผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ
Tharp and Gillimore

นักเรียน คนที่	รายการประเมินข้อที่															รวม (75)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1	5	4	5	5	4	5	4	5	5	4	5	4	4	5	5	69
2	5	4	5	5	4	4	4	5	5	4	5	4	4	4	5	67
3	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	4	4	4	5	70
4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	3	5	4	4	3	3	59
5	5	5	4	4	3	5	4	5	4	5	4	4	4	3	4	63
6	4	4	4	4	3	4	4	4	5	4	5	5	4	4	5	63
7	5	4	4	4	5	4	4	5	4	5	5	4	4	4	5	66

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้การเสริม
ต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

รายการ ประเมินข้อที่	ระดับความพึงพอใจ					รวม		$\bar{X}$	S.D.	ค่าความ เชื่อมั่น
	5	4	3	2	1	N	fx			
1	5	2	0	0	0	7	33	4.71	0.49	0.75
2	2	5	0	0	0	7	30	4.29	0.49	
3	3	4	0	0	0	7	31	4.43	0.53	
4	3	4	0	0	0	7	31	4.43	0.53	
5	2	3	2	0	0	7	28	4.00	0.82	
6	3	4	0	0	0	7	31	4.43	0.53	
7	1	6	0	0	0	7	29	4.14	0.38	
8	5	2	0	0	0	7	33	4.71	0.49	
9	4	3	0	0	0	7	32	4.57	0.53	
10	2	4	1	0	0	7	29	4.14	0.69	
11	6	1	0	0	0	7	34	4.86	0.38	
12	1	6	0	0	0	7	29	4.14	0.38	
13	0	7	0	0	0	7	28	4.00	0.00	
14	1	4	2	0	0	7	27	3.86	0.69	
15	5	1	1	0	0	7	32	4.57	0.79	

ภาคผนวก ง คะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 75 และการหาค่า t-test

เลขที่	คะแนนสอบหลังเรียน
1	16
2	17
3	15
4	18
5	16
6	16
7	17
รวม	115
$\bar{X}$	16.43
S.D.	0.97

จากตารางแสดงคะแนนการทดสอบหลังเรียนโดยการหาค่า t-test แบบ One - Sample Test on Mean คือ

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
VAR00001	7	16.4286	.97590	.36886

One-Sample Test

	Test Value = 15					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
VAR00001	3.873	6	.008	1.42857	.5260	2.3311

ภาคผนวก จ รูปภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore

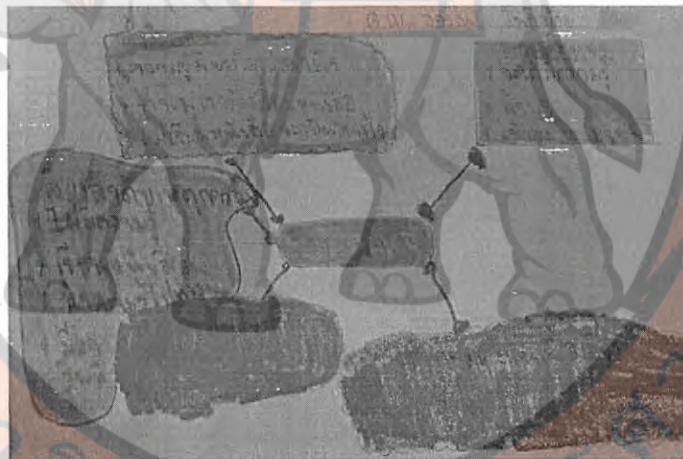
ภาพ 2 แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ในขั้นตอนที่ 1 การได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า (เทคนิค Coaching)

ภาพ 3 แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ในขั้นตอนที่ 2 การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง (เทคนิคการใช้คำถามและเทคนิคการคิดตั้งๆ)

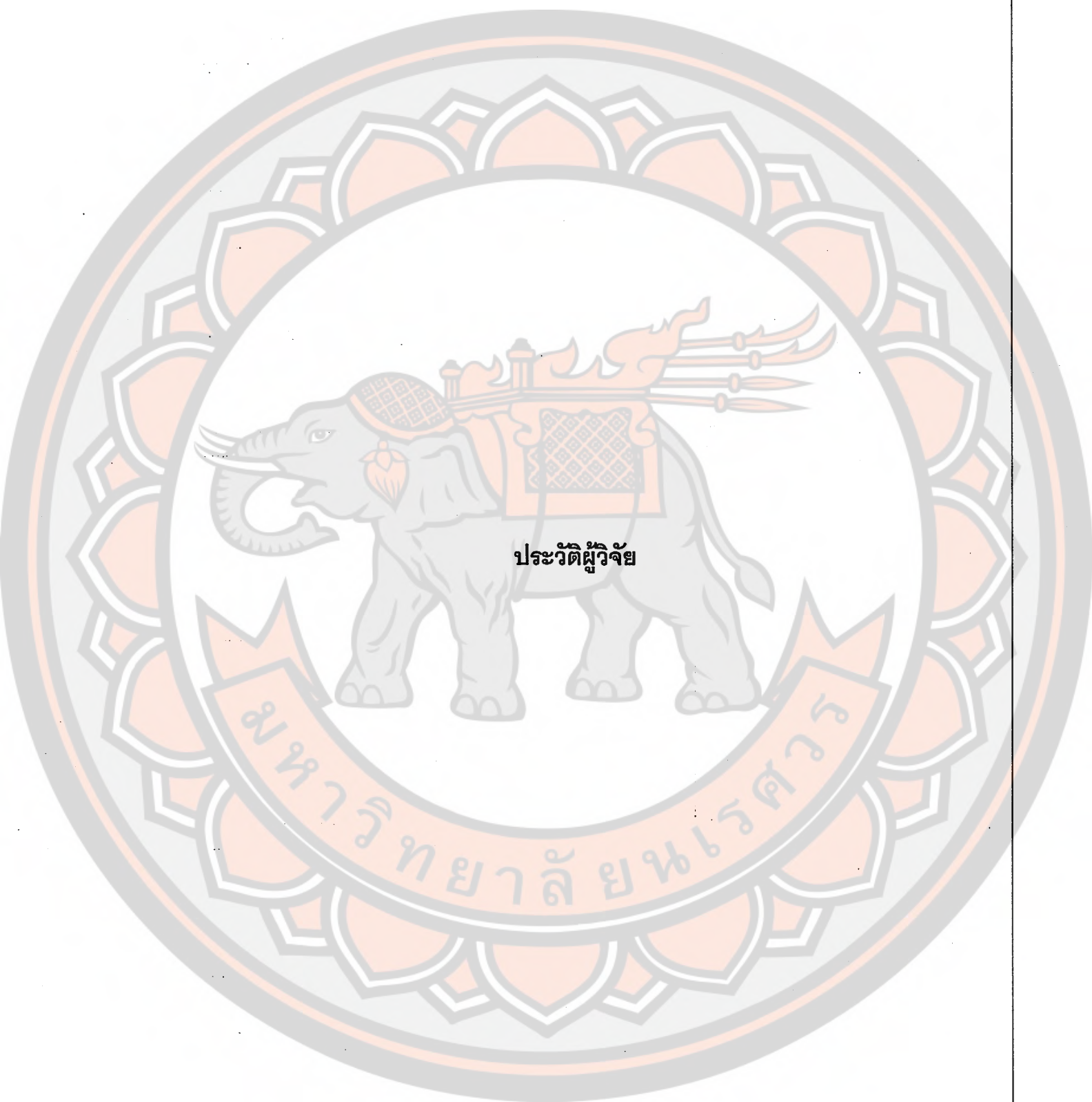

ภาพ 4 แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimor ในขั้นตอนที่ 3 การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว (เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของความเข้าใจของผู้เรียน)

ภาพ 5 แสดงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimor ในขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติอย่างเป็นอัตโนมัติ (เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด)

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระเวศวรร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	จิราภรณ์ พรหมชุมภู
วัน เดือน ปี เกิด	11 สิงหาคม 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน	2 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองช้างคืน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน 51000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู คศ. 1
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ศศ.บ. (ประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่